

مەسعوود محەمەد

چارەسەر کردنی گيروگرفته کانی

پینووس و ئەلفوبی کوردی

گۆفاری کۆری زانیاری عیراق
دەستە ی کورد، بەرگی نۆهەم، سالی 1982

مهسعوود محهمهد

چارهسه رکردنی گيروگرفته کانی ریتووس و ئهلفوبی کوردی¹

وهشانی یه کهم: گوڤاری کۆری زانیاری عیراق – دهسته ی کورد، بهرگی نۆهههه، سالی 1982

وهشانی دووم: سایتی www.mamosta.net – سالی 2009

پپرست

- 3.....پیشه کی
- 5.....به شی 1: گيروگرفتی نووسینی دهنگه کان
- 20.....به شی 2: گيروگرفتی وشه ی ساده و داریتزراو
- 35.....به شی 3: وشه ی ناساده
- 45.....به شی 4: گيروگرفتی نووسینی کردار له گهل راناو له رووی پیکه وه نووسان و پیکه وه نه نووسانیانه وه
- 48.....به شی 5: گيروگرفتی ئامرازه لیکدراوه کان (حروف العطف)
- 50.....به شی 6: گيروگرفتی وشه لیکدراوه کان له باره ی پیکه وه نووسان و
- 51.....به شی 7: گيروگرفتی دانانی نیشانه کان
- 52.....کورت ه پیشنیازه کان

¹ - ئەم گوتاره ی مامۆستا مهسعوود به ریتووسی قه رارداده ی کۆری زانیاری کورد له گوڤاره کهدا نووسراوه، له ریتووسی کۆردا واوی دریتز ههروه ها یی دریتز به یه ک بیت نووسراون و خه تیککی کورت له سه ر پیته که یه، به لام له م نمونه یه دا ره چاوی نووسینی باو کراوه.

دهشيا بى ئەوۋى بلكىم بە نەخشەى ناو بانگەوازە كەى دەستەى كوردى كۆرى زانىارى عىراق لە خۆمەوۋە نەخشەى كى لىكۆلېنەوۋە لە گىروگرفتى رېتووسى كوردى بگرمە بەر و لەسەرى برۆم، بەلام وا دەزانم نەخشەى ئەو بانگەوازە، كەموزۇر، وىتەى كى خۆى لە ھەست و نەستى خويئەرى كورددا رەنگرېژ كوردە و لە خۆى راھىناون. لەبەر ئەمە وام بە چاك زانى منىش لەو كەلەبەرانەى كە بانگەوازە كە بەرەو كىشەى رېتووس تىشكى پرسىيارە كانى بەرې كوردە سەرەتاتكەى وەرەمەدانەوۋە بگەم ھەرچەند، وەك وردەوردە دەردە كەوئى، بەشى ھەرە زۆرى پرسىيارە كان كەموكەسرى و، ناوناوۋە ھەلەشيان تىداىە. بەھەمەحال پىرۆزىباىى لە دەستەى كوردى كۆرى زانىارى عىراق دەكەم لە پىكھىتەنى كۆبونەوۋەى رۆشنىبىرانى كورد بۆ گەىشتن بەو ئامانجە گىرگ و گەشەى يەكخستنى رېتووسمان كە وا تا ئىستا، بە داخەوۋە، دەسگىرى خويئەند و نووسىنى كوردى نەبوۋە.

ئەوۋى راستى بى كاتى خۆى كۆرى زانىارى كوردىش لە پەراوئىزىكى تەسكتىدا ئەم رېنازى پرسكردن بە لىزانانى گرتە بەر كە ھات و پىش ھەموو شتىك لىزنىەى تاىبەتى رىكخست بۆ دانانى ئەلفوبى و رېتووس بە ئەندامەتى چەندىن لىزانى ئەو كارە لە دەرەوۋى جغزى كۆر كە ئەوسا دەرەتەى لەوۋە فرەوانترى نەبوو بۆ ئەنجام دانى كارە كە بە پىيى ھالوبارىك كە لە يەكەم رۆزى پەيدا بوونىەوۋە خۆى تىدا دىتەوۋە. بەشەھالى خۆم كە ھەمىشە چاۋەچاۋەى ھەلى يەكخستنى ئەلفوبى و رېتووسى كوردى بۆتم تەنھا داخوازىم لە سەرۆكى نوئى كۆرى زانىارى عىراق دۆستى بەرېز و دىرېن دكتور «صالح أحمد العلي» ئەوۋە بوو كە تىكۆشېت بۆ يەكخستنى ئەلفوبى و رېتووسى كوردى چونكە رېتووس دەفرى نووسىن و خويئەند و رۆشنىبىرىيە و ھەر تەقەلىكى ھەلۋەشیتەوۋە كەلېن دەدا بۆ فرەوانبوونى مەوداى لەگەل يەكدىدا نەگونجانى نووسەران. مىللەتىك ھىندەى كورد پىتووستى بە يەكەتەى ھەبىت ناشى خويئەندەوارە كانى لە ھەوۋەل ھەنگاۋى خامەگىرېيانەوۋە، كە رېتووسە، لە يەكدى بترازېن. ئىمە كە لەسەر چۆنەتى نووسىنى «كەرەباب»ى بەرى سۆران و «ئەفەنگى» بەرى بابان پىك نەيەن چۆن لە ئاست شتە زىوۋەرىە گىرنگە كان تىك دەگەين.

لەم نووسىنەمدا وا دەبى زاراۋەى زمانى بىگانە لە برى ھى كوردى بە كاردەھىنم بە نىازى تىگەيانەندى ئەوانەى راھاتوۋى نووسىنى تازە بابەتى كوردى نىن، ناوناوۋەش جىگۆر كى بە رىزى ھىندى خالە كانى ناو نەخشەى بانگەوازە كە دەكەم ئەوۋىش بە پىيى داخوازىي لەيەكچوونى باسە كان. چەند خالېكى جودا لە ھى بانگەوازە كەش باس دەكەم بە نىازى چارەسەر كوردنى گىرغە كانىان، وەك دەرېش دەكەوئى گەلىك لە تىكرائى ئەو خالانە پىوېستىيان بە لىكۆلېنەوۋەى رېزمانى و فۆنەتىكى و فىلۇلۇژى و بەراوردى ھەيە بۆ ئەوۋى بگەين بە قەناعەت لەو پىشنىازانەى بۆيان بەدى دەكرى. بە راستى ترسى درىزە كىشەنى وەرەسكەر لە گەلىك شوئىندا وازى پىن لە شرىتە كىشەنى نووسىنە كەم ھىتاۋە.

بۆ خاترى ئەوۋى خويئەنەر لە دەرەوۋى ئەم كۆرە بزانى نووسىنە كەم بە دىار چ جۆرە بابەتىكەوۋە خەرىكى لىكۆلېنەوۋە بوە لىرەدا نەخشەى خالە كانى ناو بانگەوازە كە دەنووسمەوۋە دواترىش پىبە پىن وەرەمى پرسىيارە كانىان دەدەمەوۋە. ئەمەيە نەخشەى ئەو خالانە وەك كە لە بانگەوازە كەدا نووسراۋە:

- 1- گيروگرتى نووسىنى دهنگه كان
أ- ئهوانه‌ى نىشانه‌دارن «بزوين و نه‌بزوين».
ب- ئهوانه‌ى پىتيان بو دانه‌ندراوه.
ج- پله‌ى دهنگه بزوينه‌كان.
د- دىفتونگه كان «وي، نك».
- 2- گيروگرتى وشه‌ى ساده و دارپژراو
أ- ناوى عه‌ره‌بى.
ب- پىشگر - پاشگرى «پىناسين و كو».
- 3- وشه‌ى ناساده
أ- ديارده‌ى داتاشين و قووتداني هه‌ندى دهنك.
ب- گيروگرتى نووسىنى ژماره‌كان له 11 وه تا 19.
- 4- گيروگرتى نووسىنى كردار له‌گه‌ل راناو له رووى پىكه‌وه نووسان و پىكه‌وه نه‌نووسانه‌وه.
- 5- گيروگرتى نووسىنى «ئامرازه لىكده‌ره‌كان» (حروف العطف).
- 6- گيروگرتى چۆنيه‌تى نووسىنى وشه لىكدراوه‌كان له باره‌ى پىكه‌وه نووساندىن و نه‌نووسانده‌وه.
- 7- گيروگرتى دانانى نىشانه‌كان.

بەشى 1: گىروگرفتى نووسىنى دەنگە كان

دېارە مەبەست لە شكلى ئەو پىتانەيە كە بۇ دەنگە كان قەرادادە بىرى، دەنا دەنگ وە كوو دەنگ نووسىن ھەلناگرى. بە پىي نەخشە كەش واپى دەچى ئەو پىتانەيە بەر يە كىك لەو چوار خالانەي كە گىروگرفتى دەنگى بەسەردا دابەش كراو، نەكەوى، گىروگرفتى تىدا نەبى وەك پىتى «ا، س، ش، ف، ن...». جا كە ئەمە وەھا بى ديارە پىتى «ھەمزە» و «ھ» كە كەوتنە حالەتى بە تەنھا نووسرانەو دەبى «ئھ» بنووسرىت وەك «نەئ مەھ ئەللاھ...» لەمەشدا من ھىچ گرفت نايىنم كاتى خوشى برىارى كۆر ھەروەھا بوو.

1- گىروگرفتى ئەوانەي نىشانەدارن

- «ل» پىتى لامى قەلەو بىت وەك «دل، حەلال».
- «ئ» پىتى يىي كراو بىت وەك «لېز، راوېز».
- «ۆ» پىتى واوى كراو بىت وەك «زۆر، بالۆر».

دەمىننەتەو واوى تىزى درىز و يىي تىزى درىز و رىي قەلەو و ئەو دالە كلۆرەي كە لە سلېمانى لە دالى عادەتى دەشۆرى واش دەبى بە جارى دەسوئ. لە پەنا ئەم دالەدا دەنگى «ت» ش و دەبى لە ئاخوتنى سلېمانىدا كلۆر دەكرى وەيا دەنگە كەي دەگۆرى.

لەبارەي رىي قەلەو وەو

تا ئىستا بۇ ئەم دەنگە سى جۆر پىت ھەبو، يە كيان ئەو بو كە بە دوو «ر» دەنووسرا، دوەمىان ئەو بە كە نىشانەي «حەوت» دەخرىتە ژىرەو، سىيەمىشان ئەو بوو كە كۆرى زانىارى كورد پىشنىيازى كردبوو لەسەرەوەي رىيە كە نىشانەي «حەوت» دابندرى.

لە لايەن نووسىنى دوو «ر» لە برى رىي قەلەو، من بەشەحالى خۇم لە ھىچ حالوباردا رەوا نايىنم بۇ تاكە دەنگ دوو پىت قەرادادە بىرى چونكە تاكە يەك ھۆ و بەلگە پشتىگرى لى ناكات. دەنگە كان، جگە لە دىفتونگ، قەلەو بن و لاواز بن تاكە دەنگن لەو شەدا كاف و مېم و ھى لە رى و لام جودا ناكرىتەو. ئىمە دەزانىن وشە ھەيە لە شىوہ ئاخوتنى كوردستانى خواروودا وەك «صەد، صەگ» بە سىنى قەلەوى وەك صادى عەرەبى دەست پىدەكەن. لە شىوہ ئاخوتنى بادىنىشدا ئەم سىنە قەلەو زۆر باوہ كەچى كەس نەھات بلئى با ئەویش بە دوو «س» بنووسرى. لامى قەلەویش ھىندەي دوو لامى لەرە كەچى بە دوو پىت نانووسرى ئىتر بۇ دەبى لە نىوان كۆنستانتە كاندا تەنھا دەنگى رىي قەلەو دوو پىتى بۇ دابندرى. راستىيە كەي تەنھا لە حالەتى گوشىنى دەنگدا كە بە تەواوى دەبىتە دوو دەنگى تىكچرمساو رەوايە، بەلكوو پىويستە دوو دەنگ بنووسرى وەك «كەللە، گوللە، شەننەومەننە». ئىمە ئەگەر رىي قەلەومان بە دوو پىت نووسى و ويستان وشەي «كزە» عەرەبى

بهینینه سهر ریتووسی کوردی ده بی بیکهینه «که ررره». ته گهر ته مهش نه کهین له بهر ناقولایی نووسینی چوار پیت به دوا یه کدا ده بی ببری ببری هیچ دهنگیکی گوشراوی بیگانه به گوشراوی نههینینه سهر ریتووسی کوردی دهنا بیلزوم ده بیته مامله تجودایی. به لای منه وه نووسینی دوو «ر» له بری ری قه له و نار هوایه. ده مینیتته وه نووسینی دهنگی ری قه له و به پیتی نیشانه دار و جیگه ی دانانی نیشانه که.

کاتی خوی کوری زانیاری کورد له چند رویکه وه په سندی سهروی پیتته که ی کرد بو دانانی ته و نیشانه یه.

یه که م: بریار درا سهر له بهری نیشانه کان بکه ونه لایه ک نه ک هه ندیک له ژیره وه و هه ندیک له سهر وه بن. چونکه نیشانه ی پیتته کانی «هه مزه، لامی قه له و، واو، یی» له کونه وه له سهر وه بوون وا به باش زاندر نیشانه ی پیتی ری قه له و و پیتی دیکهش که هه بی ههر له سهر وه بی.

دووهم: پیتی دیکه زورن له وانیه خالیان له سهر وه یا له ژیره وه هه به و شیوه یان له یه کدی ده کات به ئاسانیش خویندرا ونه وه وه ک «ز، ژ» «ت، ن» «ی، ب، پ» «ج، چ» «ف، ف، ق». که واته ناشی ترسی سهر لیشیوان له نوژن یه خه ی لیکدانه وه ی چاره سهر کردنی گرفتی ریتووس بگری و بریارمان لی هه لوه شینیتته وه.

سییه م: به وردبوونه وه ی زیرانه دهرده که وی وها چاکه هه تا بلوی مهودای ژیره وه ی هه موو دیریک بو دیری خوارووتر به جی بهی لری. وه ک ئاشکرایشه هه موو که وانیه ی پیتی «ر» له خه تی دیره که ی داده کشی ئنجا که نیشانه کهش خرایه ژیره وه له وانیه له کاتی نووسیندا نیشانه که ی تیکه ل به دیری خواره وه بیت. ته م تبیینیه به وه دا پتر هیز وهرده گری که ده بینین هیچ کامیک له و پیتانه ی نوخته کانیاں له ژیریانه وه یه له خه ته که یان داناکشین ته نها پیتی «ی» نه بی که بکه ویتته کوتایی وشه وه یا به ته نی بنووسری ته وساش له نووسیندا نوخته ی بو داناین. ته گهر ری هه با ته لفوییه کی سهر له بهر نوی دابندرئ وا باش بوو هیچ پیتیکی، نه خوی نه خاله کانی له خه تی خوی به ره ژیر نه چیت تا کوو له نووسینی دیری دواتردا هه موو مهودای سهر ووی خوی بهر خوی بکه وی، به لام ته مه کاری کرده نیی.

له گه ل ته م تبیینانه شدا چ فهر قیک نابینم له نیوان سهر خستن و ژیر خستنی نیشانه ی «ر» ی قه له و. له ههر دوو بریاردا رازیم. به لام که بریار بو نیشانه که درا پیوسته هه همیشه له گه لیدا بنووسری نه ک که هات و که وته به رای و شه وه نیشانه که ی پشتگویی بخری به نامه ی ته وه ی که ری پیشه وه ی وشه هه همیشه قه له وه چونکه ته م مه علوماتفرؤشیه ری دعات به وه ی نووسر به هه وهس هه موو لامه کانی به رای وشه به لامی قه له و بنووسیت که ده زانین لامی پیشه وه ی وشه هه همیشه لاوازه. به هه مه حال له چاپه مه نیدا ته رکی ری به نیشانه و بی نیشانه وه ک یه کدییه چونکه قالبی حازر به ده ست بو هه ردوو کیان هه یه و له ژیر په نجه ی ری کخه ره که شیان وه کوو یه کن.

له باره ی واوی تیزی دریزه وه

وه ک دیاره دوو ریگه مان له پیشه بو بریاردان له و کیسه یه دا. یه کیان ته وه یه به دوو واو بنووسری، دوو میشیان ته وه یه نیشانه ی بو دابندریت. ته وانیه به دوو واوی ده نووسن ده لین چونکه واوی دریز دوو هینددی

کورتەبزویتی بۆره، «ضمه»ی عەرەبی، بۆریش بە یەک واو دەنووسین جیی خۆیەتی ئەویان بە دوو واو بنووسرئ. ئەم لیکدانەوهیە راستی گەرەتر و گرنگتری لەبیر چووە:

یە کەم: دەبوو لە ریی قیاسەوه ئەلفیش بە دوو نیشانە ی سەر «فەتەحە ی عەرەبی» بنووسرئ چونکە دەلین دەنگی ئەلف دوو هیندی دەنگی فەتەحە درێژە:

دووهم: واو چ کراوه بیت «ؤ» و چ تیژ بیت «ۆ» یە ک دەنگە نە ک دوو دەنگ بەو پینە یا دەبی واوی کراوێش بە دوو پیت بنووسرئ یا واوی تیژ نیشانە ی بۆ دا بندرئ. راستییە کە ی تی کرای دەنگە تەواوێ کان بە کۆنسانت و بزویتیەوه مافی ئەوهی دەبی بە دوو پیت بنووسرئ.

سێیەم: کە کورتەبزوین نیو هیندە ی واوی تیژ بی پینووستە خۆی بە نیو پیت بنووسرئ. مەنتیق داوا دە کات نیو دەنگ نیو پیتی بی بدرئ نە ک یە ک دەنگ دوو پیتی بی بدرئ. وە ک دەزانی لە عەرەبیدا ئەم ماملە تە لە گە ل کورتەبزویتە کاند کراوه کە هاتو نیشانە ی بۆ داناون نە ک پیت. من نالییم کورتەبزوین بیته نیشانە، بە لام مەبەستم هە لسه نگاندنی ئەو رایە یە کە لە ریی قیاسەوه بۆ واوی درێژ دوو پیت دادەنی چونکە ئەو رایە دوا ی دانانی دوو پیت بۆ یە ک دەنگ لە بیری دەچی کە هەر بە پینی لیکدانەوه ی خۆی کورتەبزوین نیو دەنگە و دەبوو نیو پیتی بی رەوا ببینیت. ئەم کورتی و درێژیە ی دەنگی واو، بە دوا ئەویشدا بی، ناچارم دە کات پتر درێژە بە مونا قەشە کە م بدەم و بلیم ئەو کە سە ی دەیهوئ خەریکی ئەلفو بی و رینووس بی لە سەر یە تی شارەزای دەستوورە بنجیە کانی دەنگساز ی و وشە سازی و ریزمان بە تی کرای ی و هی زمانی خۆی بە تاییە تی بی چونکە پیتە کان یە کسەر پینووندیان بە دەنگە کان و خاسیە تی هەریە کە یانەوه هە یە تی کبە ستن و لیک ترازانندی وشە و دەستەواژەش پینووندی بە وشە سازی و ریزمانە وه هە یە. ئیمە کە دەلین واوی درێژ دوو هیندە ی کورتەبزویتی بۆره، دەبی بزانی کورتەبزویتە کان هیچیان لە شیوه ی کورتەبزویندا درێژ کردنە وه هە لئاگرن، کە درێژ بوونە وه دە گۆرین بە بزویتی درێژ. هەرچی بزویتی تەواو دەشی بە قەدەر توانای ئاخوهر درێژ بیتە وه.

بە شی هەرەزۆری کۆنسانتە کانیش درێژ کردنە وه هە لئاگرن. دەنگە کانی «خ، ر، ز، ژ، س، ش، غ، ف، ل، ل، م، ن - دەنگی ح، ه» جیی دەمە تە قەن دەشی بە ئارەزۆی ئاخوهر درێژ بیتە وه. دەنگە کانی «ب، پ، ت، ج، د، ع، ئ، ک، گ» هیچیان ناشی درێژ بکرتنە وه. بەو پینە 14 دەنگی کۆنسانت لە قابیلیە تی درێژ کردنە وه دا بارتە قای بزویتە تەواوێ کانن 10 دەنگی کۆنسانتیش وە ک کورتەبزوین درێژ کردنە وه هە لئاگرن. ئنجا ئەوه ی وا دەزانی هە سترکردن بە کورتبوونی هە ندئ بزوین یە کسەر دروستبوونی نووسینی دوو واو ئیسپات دە کات هاتو نینگای خۆی لە تاکە دەنگی واوی کورت و درێژ قایم کردو و بە لای ئەو راستییە زی دە گورە و گشتییە ی دەنگە کاند نە چوو کە قابیلیە تی درێژبوونە وه هەر هی ئەلف و واو و بی نییە، بیقابیلیە تی درێژبوونە وه هەر هی کورتەبزوین نییە. لەمە وه دەمە وئ بلیم درێژی و کورتیی دەنگ دە خلی بە سەر «چە ندایە تی» دەنگە وه نییە هەر وە ک قە لوه ی و لاوازیش ئەو دە خلی نییە.

جا لە بەر تیشکی راستییە کانی دەنگسازیدا رینگە ناییم بۆ دانانی دوو پیت لە بری یە ک دەنگ هەرچی دەبی ئەو دەنگە با بیی. لە لایەن دانانی دوو پیت بۆ دەنگی گوشراویش دەلیم هەرچە ند لە کوردیدا دەنگی گوشراو دە گمە نه دیسانە وه دەبی لە رینووسدا دانی پیدا بهیندرئ هەر نە بی لە بەر ئەوه ی بتوانین وشە ی بیگانە کە گوشینی تیدا بوو بهینینه سەر نووسینی کوردی بی ئەوه ی تە لە فوزه کە ی بگۆرین. من کوردم دیتو توره بوو لە

گۆرانی ناوی کوردی که به ریتووسیتی بیگانه نووسراوه به لام هەر خۆی پیتی ناخۆش بووه گۆی بدریته ئەو گوشینهی که له زمانیکی بیگانهرا بههۆی نووسینی دوو پیت هینراوته سەر ریتووسی کوردی.

کهواته ناشی دوو واو له بری تاکه دهنگی واوی تیژی دریز بنووسری. دەمینیتتهوه ئەو نیشانهیه که دهخریته سهری بۆ جوداکردنهوهی له کورتهبزوین. ئایا کهشیده بی وهک که کۆر کاتی خۆی پیشنیازی کردبوو یاخود شتیکی دیکه بی؟ لیرهشدا چ لایهنگیریم نییه بۆ هەر نیشانهیهکی پهسهند بکری، تهناهت ئەگەر بۆ کورتهبزوینته کهش شتیکی جودا که رهوه پهیدا بکری چ رهخنهه نییه بهلام ئەوسا لزوم به نیشانهی واوه که نامینی.

له بارهی بزویته «ی» تیژی دریزهوه

بهشیک لهوانهه به ریتووسهوه خهریکن دهلین پیویست نییه ئەم بزویته دریزه له کورتهبزویته ژیر جودا بکریتهوه. گۆیا تهنها له چهند وشهیه کدا ههست به دریزبوونهوهی بزویته که دهکری.

دهزانم وشه ههن، کهمیش نین، وهک «پلینگ، بیست، گولینگ، خرینگه، فریشته، تهنیشت...» دهشی بزویته «ی» یان تیدا کورتیش و دریزیش بکریتهوه بهلام دهبی بزاین ئەمه دیاردهیهکی فۆنهتیکیه لهوهوه هاتوه که دهنگیکی وهستاو کهوتۆته دواي بزویته «ی» وه و به دوا ئەو وهستاوهشدا دهنگی دیکه دین و سهرلهبهری وشهکان جۆریک دریزی پهیدا دهکن مرۆف حهز دهکا بههۆی کورتهکردنهوهی بزویته که «ی» لهو ناراحهتییه دهچی. تۆ بیته دهنگه وهستاوهکانی دواي «ی» بزیزوه و بلی «پلینه، بیسوو، فریسا، تهنیشتی...» دهبینی به دهست خۆت نییه مهیلت بۆ دریزکردنهوهی ئەو پییه دهچی که پیستر حهزت دهکرد کورتی بکهیتهوه. وشهه وهک «جۆخین، گزیر، گوزین، سیخۆر، بینین، تهنین، شیرازه، شیر، شوتی، دهززی، نازوفیز...» ههچی پییهکی تیپاندا ههیه به ناچاری دریز دهکریتهوه مهگەر پیاو زۆر له خۆی بکات و به نیازی دهسهلات تاقیکردنهوه لییان کورت بکاتهوه. تۆ سهیری دهنگی واویش تا رادهیهک لهم خاسیهتهدا بهشداره، به نمونه وشهه «کورت، خورت، نورت و نۆی، شوست و شو، پوخت...» لهوانهه حهز له بزویته واوی تیژی دریز ناکهن.

کورتهی قسه ئەوهیه که وا ههبوونی ههردوو دهنگی کورت و دریزی بزویته «ی» له کوردیدا شتیکی نییه دهمهتهقه ههلبگری، دەمینیتتهوه بلین ئایا پیویست ههیه یا نییه بۆ جوداکردنهوهیان له نووسیندا.

بیگومان جوداکردنهوهیان له خویندنهوهدا له لایهن کوردهوه پهکی لهسهر دانانی نیشانه نهکهوتوه، تهناهت دهتوانی واوی کراوه و تیژ و کورتیش له یهکدی جودا بکاتهوه بی ئەوهی نیشانهیان بۆ دابندری لهوهشدا ههستی زگماگ بهکار دههینی بهلام دوو خالی گرینگ لهو کیشهیهدا ههیه نابی بن لیو بخری:

یهکه میان ئەوهیه ئیمه به تهماين ریتووس و ئەلفویبی کوردی به کیشانه و پیوانه و لیکدانهوهی زانستکارانه بچهسپین و لهبهر تیشکی مهنتیقدا بریاری بۆ بدهین.

دوه میان ئەوهیه بیگانه له خۆوه ناتوانی فرهقی خویندنهوهی بیی دریز و کورت بکات ئەگەر له نووسیندا ریتمایي نهکری.

ئىنجا ئەگەر بىر يار درا كە بە پىنى زانست و مەنتىق رېتىمايى و فەرقكردنە كە پىنوستە، سەرلەنۇي دەبىي ملەكەچ بىن بۇ ئەو بىر يار بەدەپهەي كە دەلى يەك پىت بۇ يەك دەنگ دابندرئ، ئەوھى راستىش بىن مەنەكردى دوو «ى» لە برى يىنى درىژ پىنوستترە لە مەنەكردى دوو واو چونكە تەنھا لە وشەي وەك «كاوووس، تاوووس» دا سى وا بە دوا يە كىدىدا دىن و كەچى وا دەبى توشى وشەي وەك «لادىيى» دىن كە بە پىنى نووسىنى دوو بىن لە برى يىنى تىژى درىژ چوار بىن بە دوا يە كىدىدا دىن، ئىنجا ئەگەر «ى» ئىزافە وەيا وەسفىشمان خستە دوايانەوھ دەبنە پىنچ بىن وەك «لادىيى شارەزور». لەو تەرزە وشانە وشەي «سەرچىيى، سەرىيى، ھەرمىيى، مېيىنە، گرۈيى، شلويى» م بە بىردا دىن. خۆتالە ناوھ كانى «شەروى، پەسوئ، كەلۈئ، بىژوئ...» لە حالى نىسبەتدا يىنى كۆتايان دەبىتە كورتەبزوتى «سەر» (فەتھەي عەرەبى) دەنا ئەوانىش وەك «لادىيى» چوار بىن بەدوا يە كىدىدا قەتار دەكرد بەلام دەگوترى «پەسوھى، كەلۈھى، بىژوھى» نەشمبىستوھ لەگەل «شەروى» دا چ دەكرئ. جا پىنوستە بە لاي مەنەو، بە لاي واقەيشەو، يىنى تىژى درىژ لە نووسىندا لە كورتەبزوتى بىن جودا بىكرىتەوھ. ئەوھى كارەكە لەبەر مەجىزى نووسەرى كورددا قورس دەكا شكلى «ى» يە بە خۆى و دوو نوختەي ژىرەوھ بەو ھەموو لەيەكچونەي لەگەل «ب، پ، ت، ن» ى ناوھراستى وشە. ئەگەر «ى» ش وەك «و» وىتەي لاتەرىكى ھەبوايە بە ئاسانى پىتى كورت و درىژى لىكتر جودا دەبوونەوھ. بەھەمەحال «ى» پەل نىشانەي حەفتىكى بچوكى بۇ دانراوھ، جا ئەگەر ھەشتىكى بچوك بخرىتە سەر بىنى تىژەوھ گۇيا چ ناقولايىك رۈو دەدا. كاتى خۆى كە لە ئەنجومەنى كۆر لە رىتووسمان دەكۆلەوھ پىشنىازى مەن ئەوھ بوو كە نىشانەي سەر بىتەكان برىتى بىن لە حەفتى بچوك و ھەشتى بچوك بەلام وا پەسەند كرا كە لە جياتى نىشانەي «۸» ى بچوك كەشىدە بچىتە سەر واو و يىنى تىژى درىژ.

پىنوستە لىرەدا شتىك بگوترى لەبارەي ھەلەيەكى بنجى كە لە جووتە پىتى «و، ى» دا كراوھ. زۆر بە سەرى دانەرانى رىچكەي ئەلفوئى نوئى كوردى ھاتون شكلى «و» ى سادەيان بۇ واوى كۆنسانت و كورتەبزوتى بۇر داناوھ، شكلى «ى» شىان بۇ «ى» كۆنسانت و كورتەبزوتى ژىر داناوھ كەچى دەبوايە ئەم دوو شكەلە بۇ واو و يىنى كۆنسانت و واو و يىنى تىژى درىژ دابندرئ چونكە ئەوان دەنگى سەربەخۆ و تەواون نەك كورتەبزوتەكانيان كە دەزانىن بە عادت لە كورتكردنەوھ و لىبىرنەوھى دەنگى بزوتى درىژى واو و بىن پەيدا دەبن. ئەگەر كاتى خۆى چارەي كورتەبزوتى بۇر و ژىر كرابايە وەك كە بە رىكەوت چارى فەتھە كرا دەمايەوھ جودا كوردنەوھى واو و يىنى كراوھ لە ھى تىژ كە بەھۇى نىشانەي «۷» ى بچوك جودا كراوھتەوھ. ھەرچى واو و يىنى كۆنسانتن ھەلەيان تىدايە ناكرى. واو و يىنى كۆنسانت لە سى شوئندا دىن:

- 1- لە سەرتاي وشەدا.
- 2- لە دواى بزوتتەوھ.
- 3- لە پىش بزوتتەوھ.

لەم سى شوئندا ئىمكان نىيە بزوتى واو و بىن بىت. لەم نمونانەي خوارەوھدا دەبى واو و يىنەكان ھەر كۆنسانت بن

- وەرە، گەورە، سروھ، واز، كەوھەر.
- يار، دايك، مايە، سەيران، گەمىھ.

وشەى «سروە» بىنە و بزويته كەى كۆتايى لى بستىنە بە ناچارى واوہ كۆنسائتە كە دەبىتە بزويىن چونكە كۆنسائتە كەى پىش خۆيەوہ وەستاوہ. وشەى «گەمىە» ش بزويىتى كۆتايى لى بستىنە بىيە كۆنسائتە كەى دەبىتە بزويىن چونكە بە دوا كۆنسائتى وەستاودا دىت. لەمەوہ دەردە كەوئى واو و بىيى كۆنسائتى وەستاو بە دوا دەنگى وەستاودا دەبنە بزويىن.

ئەم رچە پر ھەلەيەى لەيەك چواندىنى شكلى كورتە بزويىتى «و، ي» لەگەل شكلى «و، ي» بزويىتى درىژ وەھا نەقش بەستوو بووہ تازە بە كەس ھەلناوہ شىتەوہ. لەبەر ئەمە ھەر دەمىنئىتەوہ نىشانە بو دوو دەنگى واو و بىيى تىژى درىژ دابندرىت، پىشنىيازى منىش لەوہدا دانانى نىشانى «۸» يچوكە كە برىتە لە ھەلگىرپرانەوہى ھەفتە يچوكە كەى سەر واو و بىيى كراوہ.

لە بارەى دالى كلۆرەوہ

ئاشكرايە دەربرىنى دەنگى دال بە شىوہى كلۆر كراو لە ھەندى باردا تايبەتە كى ئاخوتنى سلىمانىيە، وەك دەشزانين ئەو دالانە ھەر دالى عادەتىن و كلۆر دەكرىن نەك دالى وشەى ناسراوى وەك صادە كەى وشەى «صەد». وا دەزانم كىشەى ئەم دالە بە دواكەوتنى ناوئى چونكە لە ھىچ كۆپرەرىگايە كەوہ رەوا نىيە جوړى دەربرىنى تايبەتى دەنگ لە لاين بە شىكى خەلقەوہ بەسەر ھەموو زماندا بسەپى، ئنجا رەنگە زوربەى ھەرە زوړى مىللەت نەتوانئ دەنگە كە بەو شىوہ تايبەتە دەربرى. لەوہش بەولاوہ، دالى كلۆر بە پىي ھەلگەوت و جىگەى لە وشەدا شىوہ گوړى دەكات وەك كە لە دواى نوونى وەستاودا بەرەو گاڤ دەروات وەيا لە دواى «ر» دا گوړانى بەسەردا نايت وەك «كورد، بەرد، مرد، كردم...». ئىمە كە بزائين لە وشەى «بەغداد، ئەحمەد» دا دالىكى عادەتى زەق و تەق ھەيە و زوربەى ھەرە زوړى كورد دەبلىتەوہ، چون دەشى لە نووسىندا پىتى دالە كە بشىوتىن وەيا بقرتىن ھەر ھەتا ھەلەى تىدا بكەين. پىنووستە ئەو دالانە بە عادەتى بنووسرىن، خويئدەنەوشيان بدرتە زەوقى خويئتەر وەك كە دەنووسىن «مال، كلاو» خۆشناو و دزەبى و رەواندزى و كۆيش دەخويئنەوہ «مار، كراو».

ھەر لەگەل دەنگى كلۆرى دالدا دەنگى «ت» كلۆرىش لىدوان ھەلدەگرئ ھەرچەند چ كەسىكىش لە نووسىندا چ نىشانەى بو دانەناوہ، پىشنىيازىش نەكردوہ. باسكردنى تىي كلۆر جگە لەوہى باسى دياردەبە كى بەرھەستە سوودى بى بايەخكردنى دالى كلۆرىش ھەيە چونكە ھەردويان ئاوى بەك سەرچاوہى فۆنەتىكىن.

ئەوانەى دال لە شوپتى تايبەتەيدا كلۆر دەكەن، لە شوپتى تايبەتەيدا «ت» ش كلۆر دەكەن وەيا تىي دەبنە وەيا دەيگوړن وەك وشەى «مەتبەخ – مطبخ» دەكەن «موبەق». رەنگە چى لە بارەى دەنگى دالەوہ بگوترى لە بارەى ئەم دەنگەشەوہ بگوترى. ھەردويان دياردەى فۆنەتىكى ناوچەبىن و شىوہ راستى ئەو وشانەى دەنگەكانيان تىدا دەگوړئ ئاشكرا و زىندوون، ھەندىكان وشەى بىگانەن و بەشى ھەرەزوړيان كوردىن و لە لاين زوربەى كوردەوہ بە دروستى دەردەبردرىن. ديارە بە لای باوہرى منەوہ كلۆر كوردن و گوړىنى دەنگى «ت» ش ھى بايەخ پىدان نىيە لە رىتووسدا. وشەكان وەك بە لای كوردەوہ راستە وەھا دەنووسرىن خەلقىش بە پىي دەستوورانى دەنگسازى ناوچە ئازادن لە چۆنەتى خويئدەنەوہيان.

که قسم ئیستا رووی له لههجهی ناوچهیه و با به باش دهزانم باسی ديفتۆنگه کانی «وئ، نگ» بۆ ئیره کانه پیش بیهخم چونکه ئەوانیش شیوه دهربرینی ناوچهیین نهک ديفتۆنگی رهسه نی کوردی.

جاری با له پیشهوه بزانی ديفتۆنگ چیه. ديفتۆنگ ئەو دهنگه ئاخواتنه که تامی دوو دهنگی سه رههخۆی ئاخواتنی تیدا بی، بهلام هیچ کامیکیشیان نییه. له کوردیدا باسی تريتۆنگ نایه ته ناوهوه چونکه له کهسی کورد نه بیستراوه دهنگی وها به کاربهینی له ئاخواتندا تامی سی دهنگی تیدا بی.

مه رجی سه رهتایی و بنجی ئەو ته رزه دهنگانەش ئەوهیه که ده بی وهک دهنگه کانی دیکه له خۆوه هه بن نهک به ریکهوت له کهوتنه ته نیشت یه کتری دوو دهنگ پهیدا بین چونکه لهم حاله ته دا دهنگه تیکه له که ده بیته دیاردهی دهربرینی ناوچهیی نهک دهنگی نژادی زمانه که، ته نانهت و ده بی ئاخپوهری سلیمانی ناوی ولاتی «کویت» ده هیئته سه ره شیوهی دهربرینی کوردی و کافه که وهک کافی ولاغی «کویت» دهرده بری، ده شلی «مه ره که بی کوینک». ئەم نموونه یه م له دهره وهی دیاردهی ديفتۆنگه وه هینا بۆ ته نها مه به سته گۆرینی دهنگ به پیی هه لکه وتی له وشه دا. نموونه یه کی روونکه ره وهی دیکه ی هه لکه وتی دهنگ له وشه دا له زمانی فره نسپه وه ده یتم. دوو وشه ی de, le که ديفتۆنگیان تیدایه کاتیک کهوتنه به رای و شه یه ک که به دهنگی هه مزه ده ست پیده کا ديفتۆنگه که یان تیده چی وهک که له جیاتی le ecole ده لین l'ecole و له جیاتی de Artagnan ده لین d' Artagnan.

له باره ی «وئ» وه وهک له وشه کانی «خوی، نوێژ، توێژ، سوێ، دویتنی» دا به پیی دهربرینی دانیشتوانی سلیمانی و هه ندی جینگه ی دیکه ی کورده واری ده بیسری. لیره به پیشه وه له نووسینی دیکه مدا به دریزی لهم کیشه یه م کۆلیوه ته وه. لیره دا ناچارم به وه به لگانه دا دیمه وه که به پیی رای خۆم گرفته که روون ده کاته وه. که موزۆر به لگه ی تازەش ده خمه بهر گوئی گویدیرانه وه، رهنگه به لگه ش هه بی گلم دایته وه بۆ هه لی بیندریزتر و لیکۆلینه وهی قوولتر و له سه ره خۆتر...

ئوهی به لامه وه وهک به دیهیه وایه ئەوهیه که ديفتۆنگی «وئ» له راستیدا ديفتۆنگ نییه به لکو وای کونسنانت و بزویتی «ئ» ی کراویه و به شی هه ره زۆری کورد به و جۆره ی دهرده برن که له کونه وه گوتراوه و نووسراویشه به لام به شیک له دانیشتوانی هه ندی ناوچه ی کورد له شیوه ی ديفتۆنگ دهریده برن، واته ديفتۆنگه که هی زمانی کوردیی به رفه وان و ره سه ن نییه. لهم جۆره دهربرینه ناوچه یه ديفتۆنگی دیکه هه یه که سه رنجی نووسه رانی رانه کیشاوه و نه بووه به جیی پرس و لیکۆلینه وه ش. یه کیک له مانه ديفتۆنگی لامی قه له وی بله که بریتیه له تیکه لپوونی دوو دهنگی «ر» ی لاواز و لامی قه له و. ئەم ديفتۆنگه له لاییکه وه خۆی ره سه ن ده نویتنی چونکه هه لکه وت په یادی ناکات، له چه ند لاییکیشه وه نارسه نایه تی و نادروستی خۆی به ده سته وه ده دات، یه کیان له وه دا که ئەویش وهک لامی قه له و وشه ی عه ره بیش ده گریته وه نهک هه ر کوردی وهک «حه لال، مال، کامل». دوه میان له وه دا که ئەگه ر ئاخپوه له مندالییه وه فیتری نه بی به گه وره یی بۆی رام نابی، به پیچه وانه ی لامی قه له و که هه موو کورد بگه ره زۆرینه ی ئاده میزاد ده توان فیتری بن. دیاره که دهنگی له وانه نه بی میلیه ته که ی فیتری بیت هی ئەو میلیه ته به تیکرای نییه. سییه میان له وه دا که ئەم دهنگه زیده له هه موو کونسنانتیک گوشین هه لناگری. سه ره رای ئەم لایه نانه ئەویش وهک لامی قه له و نایه ته به رای و شه وه. ئنجا که ئەم هه موو گرفتانه بینه بهر دهنگیکی دیاره مافی نامینی له وه دا که پیتی تاییه تی بۆ دابندرئ ویا به سه ره هه موو میلیه تا سه پیندرئ.

ئىستا با بزائين به چدا معلوم ده كرى كه دىفتونگى «وى» ش رەسەن نىيە بەلكوو واو و يئىنە عادەتتە كەيە لىرە و لەوى شىئەى دىفتونگى پەيدا كرده.

يەكەم لە كۆنەو و شەكان بە دوو پىتى تەواوى واو و يى نووسراون و بە پىي بە دوا يەكتردا هاتنىشان لە نووسىندا گوتراون و خويتندراونەتەو. وشەى «نويژ، دريژ» هەردوويان وەك يەكدى نووسراون، ئەوسا نىشانەش نەبوو لەسەر «ى» كە دابندرى و بە سەلىقە دەخويتندرايەو «نويژ، دريژ» نەك «نويژ، دريژ». بىگومان ئەگەر دلىيا نەبانايە لە راستى وشەكە گرتىكيان دەهاتە بەر و لىي دوودل دەبوون وەياخود دەياننووسى «نويژ، ديونى» هەروەك هەندى كەمزان هەن دەلىن «سيور» لە برى «سوير».

دووهم لە شىعەرى شاعىرەكانى باباندا ئەم وشانە كە هاتىن وەك كە نووسراون خويتندراونەتەو. بە نموونە نالى دەلى

هەر جوگە و جىگايە كەوا سور و سوير بى
جىي جوششى گريانى منە خوي نەرزاه

وشەى «سوير» ئەگەر دىفتونگ بى كىشى شىعەرە كە تىك دەچى. هەر نالى لە بەيتىكى دىكەدا دەلى

بولبول كە گەرمى نەغمەيە ئاگر دەكاتەو
غونچە حەزىنە جەرگ و دلى بۇ دەكا توى

لىرەشدا ئەگەر وشەى «توى» دىفتونگى تىدا بايە هەم كىشى بەيتە كە تىك دەچوو هەم قافىەشى دەگورا چونكە وشەكە هاوقافىەى «هۆردوى، نادوى» يە. جارىكيان لە كۆبوونەو وەي لىزەنەيەكى كۆرى زانىارى كورد ئەم پرسىارە لىي كۆلرايەو يەك كە ئەندامانى ئەوساى لىژنەكە و ئىستاكەى دەستەى كوردى كە مەيلى بەلاى دىفتونگدا دەچوو بە بىستنى ئەم جوړە نموونانە سەلماندى كە وشەكان واو و يئىن تىدايە نەك دىفتونگ، هەر ئەمەيشە گيانى زانستپەرورە كە سەرىنچى لە ئاست راستىدا ناكات.

سىيەم بەشى هەرەزورى كورد لەو وشانەدا واو و يى دەردەبرى و دىفتونگە كە بە زمانىدا ناهىنى و پىشى ناكرى دەرىبىرى هەر ئەمىش رىك دىت لەگەل نەبوونى دىفتونگ لەو وشانەدا وەك كە لە شىعەرىشدا دىفتونگان تىدا نەبوو.

چوارەم ئەم دىفتونگە تەنها لە بەشىكى وشەى وەهادا خوى بەسەر شىئە ئاخاوتنى هەندى ناوچەدا دابىرەو، هەرچى فىعلە واو و يئىنەكەى وەك خوى دەمىننەتەو. دەلىن «دەدوى، دەروى، دەئاخىوى، دەسوى...». رەنگە هۆبەكى پەيدا نەبوونى دىفتونگ لەو فىعلانەدا ئەو بى «ى» كەيان لە ئەلفەو وەهاتە چونكە چاوگ و رابردوويان «دوان – دوا، روان – روا، ئاخاوتن – ئاخوتى، سوان – سوا» يە. وەياخود زيادىيەكى گەردانە لە فىعلى تىپەردا بە دوا كەسى سىيەمى تاكدا دىت وەك «دەئەنگىوى، دەبزيوى، دەئاخىوى». ئەم فىعلانە كە درانە كەسى يەكەمى تاك و دوهمى كۆ و سىيەمى كۆ «ى» كەى كۆتايان هەر پەيدا نىيە هەتا خەيال بۇ دىفتونگ بىروات، دەلى «من دەئەنگىوم، ئىو دەبزيون، ئەوان دەئاخىون». لە كەسى يەكەمى كۆ و دوهمى تاكدا يىي تىژ نەك

کراوه به دوا واوه که دا دیت که ئیتر ناشی ديفتۆنگه که خو بسه پینتی. هۆیه کی دیکه ی زیده بنجی هه یه نایه لی ديفتۆنگه که له و ته رزه فیعلانه دا ده رکه وی. سه رنج بگره ده بینیت که ده لی «ده ئاخوی، ده ئه نگیوی، ده بزوی...» بزویتی «ی» کراوه ده که ویتته پیش «وی» وه ئنجا که ئه م دوو ده نگه ی «وی» یه بکرتنه ديفتۆنگ ده بنه یه ک ده نگه ی بزوی، به م جوړه بزوی ده که ویتته پاش بزوی ده سزانین ئیمکان نیه بزوی سوا ری بزوی بی له بۆیه به ناچار ی وشه کان له سه ر ده قی خو یان ده میننه وه و هه موو کورد یه ک جوړیان ده رده برن.

وشه هه ن، ناو و ئاوه ئناو جار ی ديفتۆنگه که یان تیدا ده رنه که وتوه وه ک «بلویز، زه نویر». وا پی ده چی ته مه نی ئه م ديفتۆنگه له و شیوه ئاخواتنه دا زۆر دریز نه بی بۆیه ئه و وشانه ی به نو یی ده که ونه به ر گو یی دانیش توانی ئه و ناو چانه به هۆی تازه یی راهاتنی خه لقه که به و ديفتۆنگه وه ک خو یان ده میننه وه. به لگه یه کی دیکه ی تازه یی ئه م ديفتۆنگه له وه دا په یدایه که ئه و کۆمه له ناوه ی «عه له م» ی «شنه رو ی، که لوی، په سو ی، بیژوی» ش بی ديفتۆنگ به ده قی خو یان له سلیمانی و ناوچه کانی دیکه دا ده گوت رین. ئه م به لگه یه که به راورد بکری له گه ل گو رینی ده نگه ی کافی «کویت» بۆ کافه کلوره که ی کوردی با شتر نو ییوونی ديفتۆنگه که ئیسپات ده کا چونکه ره سه نایه تی و کۆنایه تی کافی کلور له کوردیدا خو ی به سه ر وشه ی بیگانه شدا سه پاندوه که چی تازه یی ديفتۆنگه که وای لی کرده به به شیک ی که می وشه ی کوردی بو یری، چ جای بیگانه.

ئه م دریزه یه م به به لگه ی چواره م دا هه ر له به ر ئه وه ی بۆ بیسه ر و خو یتنه ری کوردی روون بکه مه وه که چۆن بریاری چۆنیه تی ده برینی ده نگ له ریزمان و فۆنه تیک و وشه سازیه وه له خو وه ده رده چی بی ئه وه ی ئاخویه ره سه شیشی پی بکات، نه خو وا ده زانم سی به لگه ی سه رووتر به سن به ئیسپات گه یاندنی ره سه ن نه بوونی ئه و ديفتۆنگه.

با لیره دا له جیاتی ئه و که سانه ی سوورن له سه ر ديفتۆنگه که به لگه به یتنه وه و وه رامیان بده مه وه. ره نگه به لگه ی یه که م ئه وه بی که ديفتۆنگه که هه یه و ئینکار نا کری. له وه رامی ئه وه دا ده لیم:

- 1- هیزی ئه م به لگه یه هه ر هینده ی به لگه ی ئه وانیه که له ئاخواتندا ئه و واو و بیانه بی ديفتۆنگ ده رده برن. جا ئه گه ر خاوه ن ديفتۆنگه که بلی من چ بکه م له وه دا که ديفتۆنگه که لای من هه یه، ئه وی دیشیان ده لی من چ بکه م ديفتۆنگ لای من نیه.
- 2- ژماره ی ئاخویه ری بی ديفتۆنگ شه ش هفت هینده ی ژماره ی ئاخویه ری به ديفتۆنگ ده بیت. به و پییه به لگه ی لایه نی نه بوون چه ندین جار به سه ر به لگه ی لایه نی بووندا راده شک ی.
- 3- ديفتۆنگه ی لامی قه له وی بلیش هه یه به لام هه بوونه که ی نه بوته بنۆس بۆ سه پاندنی به سه ر نووسیندا، بگره هه ر قسه شی لیوه نه کراوه.

ره نگه به لگه ی دوه میش ئه وه بی بگوتری چونکه ديفتۆنگه که له له هجه ی سلیمانیدا هه یه ئه و له هجه یه ش بنه مای زمانی ئه ده بی کوردیه پیوسته دانی پیدا به یندری و له ریتووسدا جی بۆ بکرتنه وه. له ئاست ئه م به لگه یه شدا وه رام هه ن:

- 1- له هجه ی سلیمانی که جی خو یه تی بیته بنه مای نووسینی ئه ده بی کوردی ئه وه نده لایه نی به هیز و جوان و راست و ره سه نی تیدا هه یه که پیوستی به سه پاندنی شتی نار سه ن نه بیت. خزمه تی شیوه نووسینی ئه ده بی و شیوه ی ئاخواتنی سلیمانی خو یی له وه دایه که هه ر وشه و ته عبیر و دارشتنیکی

كوردى له رهسەنايه تى و راستبووندا به سەر هى ديكه دا كه وتوه و ئه ويان قبوول بكرى نه ك جوانى و ئاورينگى له ههجهى بنه ماى ئه ده بى شه فاعه ت بكهن بۆ ئه و به كار ههتانهى نادروستن و له گه ل خۆيدا به سەر هه موو زمانه كه ياندا به سه پيئى.

2- له زمانى فره نسە يى، كه شيوه ئاخوتنى شارى پارسى بۆ ته بنه ماى شيوه ئه ده بيه كه ي نه هاتوون شكلى پيئى «ر» بگۆرن به و «غ» هى كه پارسيه كان له جيئى «ر» ي داده نين. ئاخيوه رى پارسى «ر» ه كه ده نووسيت و به غه ينى ده خو پيئته وه، ئاخيوه رى سليمانيش وه ك هى پارسى ده توانى وشه كان به راستى بنووسيت و له خو يتدنه وه شدا به پيئى راهاتنى خۆى ده ريان بپرئيت، ههروه ك كۆيه و خۆشناو و دزه يى لامى قه له و و به «ل» ده نووسن و له ئاخوتندا ده يانكه نه رپى لاواز.

3- گرفت و ره خه نه هه ر له ديفتوئنگدا نيه، شيوه ئاخوتنى سليمانى، وه ك هه موو شيوه يه كى پيشكه وتووى ئه م جيهانه كه به جو ريكى خو رسك و بى ماموستا به سەر زمانى دانيشتوه كانيدا هاتوه به پيئى برپارى واقع تايه تى وه هاى تيدا پهيدا بووه كه له ئه سللى زمانه كه دا نيه، ناوانه هه له شى تيكه وتوه. به نمونه كه ده گوئرى «بيروه وانى»، له ماله وه وانى» هيج كوردى كى ده ره وه ي سليمانى به بيريدا نايه ت له لاي خۆيه وشى وه ها بلئى وه يا بنووسى، ساله هاى ساليشى به سهردا تيد په رپى به ر له وه ي بزاني ئه م «وانى» يه به دوا كام وشه دا ديت. «ر» ه كه ي «بجو ره وه» ش كه له جياتى «بجو وه» به كار ديت، ئه ويش بۆ كوردى ده ره وه ي سليمانى له مپه ريكى ئاخوتن و نووسينه، ئنجا لزوميشى نيه، كه سيش نازانى له كوئوه ئه م «ر» ه په رپوه ته وه بۆ ناو ئه م رپژه فه رمانه ي كار.

له ئاخوتنى سليمانيدا لايه نى ديكه ش هه ن كه ليره دا جيئى باسكردن يا نايته وه پيوست ده كا نووسه ران و زمانسان بۆيان كو ببنه وه و ده ستنيشان يا ن بكهن و چى هه له ي تياندا يه راستيان بكه نه وه وه ك كه ده گوئرى «تيا يا - له برى تيدا» وه يا «يه ت - له برى ديت، ده هيت» و هى تريش.

شيوه ئاخوتنى پيشكه وتوو له هه ر زمانى كدا بى ناشى ناته واويه كانى خۆى به سەر شيوه نووسينى ئه ده بيدا به سه پيئى. به نمونه، ئه گه ر شيوه ي ئاخوتنى ته هرا ن بيه وى بيئته زمانى نووسين و ئه ده ب هه موو تارو پۆى زمانى يه كگرتووى فارسى له به ريه ك هه لده وه شيني، جا ئه گه ر كورديش وه ك فارسى ده قى كو ئينه ي ئاخوتنى مابايه وه بۆ ئيمرۆ ده مانديت هه موو شيوه جودا كانى ئيستاكه ي ئاخوتنى كوردى به قه ده ر دوور كه وتنه وه ي ئاخوتنى ته هرا ن له زمانه نژاديه پاراستراوه كه ي فارسى، له هجه كورديه كانيش له و زمانه ره سه نه نژاديه دوور كه وتنه ته وه. عه ببي له هجه كانى كوردى به وه دا پو شراوه كه شيوه ي ئه سلله كورديه كه ي به ر له دا به شبوونى به سەر ئه و هه موو له هجه يه دا له كو نه وه تو مار نه كراوه. ئنجا كه ئيمه نه توانين هه موو گو رانه به ره و شيواويه كه ي له هجه يه ك ببه ينه وه بۆ سه رچاوه دي رينه راست و دروسته كه ي ئه وه نده مان هه ر بۆ ده ميئيتته وه كه هه له ي زه ق و زۆپ ببينين هه ر نه بى له رپى به راورد كردنى ناو خۆبى كوردى و به راورد كردنى له هجه جودا كانى له گه ل ئه و زمانه ي خزمائه تيان به كورديه وه هه يه. به هه مه حال كه ويسترا به كار هيتانى ناره واى له هجه يه ك به سەر هه موو زمانه كه دا به سه پى خه لق لپى در دؤنگ ده بى.

هه ر له م كولانه وه سه ير يكي ديفتوئنگى «نگ» ده كه م. وه ك له خۆوه دياره هاتنى نوونى وه ستاو له به رايى ده نكى گافدا ديار ده يه كى ئاساييه به قه ده ر هاتنى نوون له پيش كاف وه يا تى - دا. ئه مه راستيه كه هيج ده مه ته قه هه لئا گرئى، له وه به ولاوه پرسيار هه لده ستى كه ئه گه ر به شيكى كورد زمان له دراوسيه تى دوو ده ننگدا

دیفټونگی دروست کرد هه موو کورد زمان چی بکا؟ زمانه ئه ده بیه که ی چونی مه ملةت له گه لدا بکا؟ ریتووس و ئه لفو بی له ئاستیدا چ هه لوه ستیکی هه بی؟

ئیمه ئه گهر نه مانزانیایه دیفټونگه که له چیه وه هاتوه ری تیده چوو له وه بکولریته وه ئایا ناوچه بیه یا نزادی، تا ئه گهر نزادی بیت نیشانه وه یا پیتی بو دانبندری. به لام هه موومان ده زانین نوونیکی بیده مه ته قه ی وه ستاو ده که ویته به رایى گافیکی بیده مه ته قه وه و له له هجه ی سلیمانی و ناوچه بیه کی ته سکدا منگه و «غنه» یه ک له نیوان دوو دهنگه که دا پهیدا ده بی که زه حمه ته له زار و زمانی دانیشتووی غه بیری ئه و ناوچه بیه ده ربیت، ته نانه ت رهنگه به ده رسدانیس فیری نه بن. جا که حال ئه مه بی چیمان له پیشدا ده بی مه گهر ئه وه ی که نوون و گافه که وه ک هه ن بیانوسین و خه لقیس به پیی راهاتی زمانیان بیانخویننه وه، ئه وساش هه موومان له یه کدی رازی ده بین چونکه وشه کان به دروستی ده پاریزرین و ناشاره زای ئه و دیفټونگه ش ناچار ناکرئ به گوته وه ی شتیک که له وزهیدا نییه.

ئهمه ی گوتم بو خو ی به سه بو ره واندنه وه ی گرفته که و وه رامی پرسیاره که چونکه شتیکى وه ک به ده بیه وایه چه ند راستی دیکه ی زور به هیز له لاهه دین و پشتگیری له و رایه ده که ن.

راستی یه که م ئه وه یه که دهنگی نوون له له هجه ی سلیمانیدا له به رایى دهنگی دالیشدا منگه و غونه پهیدا ده کات، ده ربهرینه که شی زه حمه تتره له منگه ی نیوان نوون و گاف، به و پییه ده بی خه ریکی چاره سه رکردنی ئه و گرفته ش بین تا ئه گهر بریار درا منگه که به سه ر نووسیندا به سه پی خه ریک بین ماموستا بدوزینه وه بو راهینانی هه موو کورد له و ده ربهرینه یه کجار تاییه تی و ئه سه مه. هه لبه ت که پیتیکی که س نه دیتوو و نه بیستوو دابهینین له بری «نگ» و «ند» که وا نه نوون بیت و نه گاف و نه دال ده بی له و ته رزه وشانه دا راستیه ره سه ن و دروسته کانیش بکوژین و له بیر خه لقیان بیهینه وه. ده مه وئ له خو م پرسم ئایا ئه مه چاره سه رکردنه یا خود شه ر پینفرۆشته؟

راستی دووم ئه وه یه که منگه و غهنه که له حاله تی وه ستان له سه ر گاف و داله که به ئاشکرایى په یدا یه، که هاتیت بزویتت به دوادا هینان ده چنه باریکی دیکه له زور وشه شدا هه ر به جارئ ده بنه نوون و گاف و دالی عاده تی وه ک «به ندهر، سه نگه ر، چه نداوه کوو، کوندی له سه ر سندی، شه نگه بی، ره ند...».

راستی سییه م ئه وه یه که هه ندی جار له زاری سلیمانیدا دهنگی دالی دوا ی نوون ده کریته گافی بیفیل وه ک «ئه فهنگی، مه نگ، تونگ، ده ره نگ...» ئایا له گه ل ئه مانه دا چی بکه ین؟

راستی چواره م ئه وه یه که دیارده ی فونه تیکی ئه وتو بی له زور حاله تی دیکه دا ده رده که وئ بی ئه وه ی نون و گاف وه یا نوون و دال له به یندا بی وه ک که نوونی وه ستاو ده که ویته پیش دهنگی «بی» ده بیته میم. به نمونه «عه مبار، شه مبه، په مبه، عه مبه ر، قه مبه ر...» له بری «عه نبار، شه نبه، په نبه، عه نبه ر، قه نبه ر...» وشه ی «به رانبه ر» که بوته «به رامبه ر» له ریژه ی «سه رانسهر، ده ورانده ور» ه و نوونه که ی له نووسیندا به هه له ده کریته میم. نوونی پیش دهنگی «پ» ش هه ر ده بیته وه میم. له به رایى دهنگی «ف» شه وه چه ز ده کا به ره و میم بجیته وه وه ک له عه ره بیدا وشه ی «ینفی» له «یمفی» نزیک ده بیته وه. ته نانه ت دوو دهنگی «ف، ث» که له بیستندا زه حمه ت جودا ده کریته وه هه ر که دهنگی نوونیان له پیشه وه هات به ته وای له یه کدی ده ترازین وه ک «ینتر، ینفر» چونکه نوونی پیش دهنگی «ث» وه ک خو ی ده مینیته وه هی پیش فییه که ش له میم ده چی.

لامی وهستاو له بهرای تیی قهلهو دهبیته و تییه کەش دهبیته «ط» وهک «گالته، خلته، قهلتاره...». وشه ی «کتوور – به واتای کلدان» ئەو گۆرینهی تیدا نییه چونکه له دوو وشه ی «کل» و «توور» پینک هاتوه. کاف و گاف که بزوتی «ی، ی» وهیا «وی، وی»یان به دوا دا هات دهنگیان دهگۆری. تیکرای ئەم گۆرانانه دیاردهی دهنگسازین و دهخلیان به سەر ریتووسه وه نییه.

باوهرم ههیه، ئەوانه ی گوتن بهس بن بو وهرامدانه وهی پرسیار له گرتی ديفتۆنگی «وی، نگ». بهلام ماوه ته وه بلیم له زاری کرمانجی سهروودا ديفتۆنگی ئەو دهنگه ی که له تیکه لیبوونی واوی دریز و یی دریز پهیدا دهی ديفتۆنگی که رهسه ن و بنجیه له وه رهوه که ديفتۆنگه که له وشه ی معلوما درده که وی و بهرده وامیشه وه کوو هه دهنگی که دیکه ی سه ره به خوی ئاخوتن، جا ئە گه ره یه کینک له هجه که نه زانی و وشه کان نه ناسی ناتوانی له ری دهستووراتی دهنگسازیه وه ديفتۆنگه که بناسیته وه وهک که لووسبوونی کاف و گافی پیش «ی» وهیا منگه ی نوونی پیش گاف به سه لیه ده زانی. کاتی خوی ئەنجومه نی کۆری زانیاری کورد به بیردا نه هات پیت بو ئەم ديفتۆنگه راستینه یه دابن تاکوو له خویندنه وه و نووسینی ئەو وشانه ی ديفتۆنگه که یان تیدایه هه له نه کری. بیگومان دهی چاره سه ری ئەم گرتشه بکری.

ب- بو تیگه یشتن له مه بهستی ئەو پرسیاره گه رامه وه لای به ره پرسه کانی ئەم کۆره چونکه له ئاست ئەم پرسیاره دا بیر بو چهند لایه ک دهروات وهک دهنگی «ض، ص، ط...» که له کوردیدا نین و ناوانه وش کارمان پینان دهی هه ره نهی له وه ده مه ی که له نووسینی کوردیدا ئیشاره بو ئەو دهنگانه وهیا دهنگی دیکه ی بیگانه ده که ی... بیر بو ئەو دهنگانه ش دهروا که پینان ناگوتری دهنگی زمانی وهک فیکه و مرخه ی مرؤف و کیفه ی مار و ورشه ی با... بیرم بو ئەو ديفتۆنگه ی زاری کرمانجی سهروش چوو که ده مزانی به بیراندا نایهت... له وهرامدا پینان گوتم مه بهست ئەو دهنگه یه که له عه ره پیدا پیی ده لین «کسرة مختلصة» وهک دهنگی دوا ی دهنگی «ج» له وشه ی «پنجک» -دا.

به ره له ئیستا که له م دهنگه دواوم و له سه ره ی نووسیه، رهنگه له م رۆژه ی 8-3-1980 تا ده می بهستی کۆری گیرو گرتنه کان گوتاری دیکه شم له باره ی ئەم دهنگه وه ده ربجیت، ئیتر نازانم ئایا مافی سبیاره کرده نه وه م ده می؟ له گوتاری «فۆنه تیک چیمان بو بکا؟» که له به شی یه که می به رگی سییه می گۆفاری کۆری زانیاری کورد – سالی 1975 – دا بلا بو ته وه له گه لیک سه ره به ری دیارده ی ئەم دهنگه بییه زه دواوم، ئەوه ی بیه وی ده توانی بو ئەو گوتاره بگه ریته وه و بیرو باوه ری منی تیدا بخوینیته وه. لیره دا زۆر به کورتی له باره ی دهنگه که وه ده دویم.

به ره له هه موو شتی که ده لیم من ئەم دهنگه به بزوین دانانیم و هه میشه پیم گوتوه قورسکردن چونکه له دربریندا مه بهست بزاونی دهنگی پیش خوی نییه به لکوو مه بهست ئیمکانبوونی دربرینی دهنگه که یه. ئەمه له سه ریکه وه، له سه ریکی دیکه شه وه ئەو قورسکردنه به شیکی بنجی و هه میشه یی وشه نییه، چونکه که باری دربرینی وشه گۆرا قورسکردنه که هه لدهستی و ده چیته وه. ههروهک به شیکی تاکه وشه نییه لیکنه ری دوو وشه ش نییه که له دراوسیه تیایان قورسکردنه که ده بیته کاریکی ناچاری.

به لگه ی ئەوه ی که به شی بنجی و هه میشه یی وشه نییه له م نموناندا دیته به رچاو. وشه ی «شیلیم» قورسکردنی تیدا ده که ویته سه ره دهنگی «ل». که هاتیت و میمه که ت بزاون و گوتت «شیلمه که» قورسای سه ره لامه که

نەما. ھەرۋەھاش كە دەلئى «گەنم - گەنمەكە، بەفر - بەفرۆكە، قەسر - قەسرین» قورسايى نوونى گەنم و فېي بەفر و سىنى قەسر دەرەۋىتەۋە.

بەلگەى ئەۋەى كە لىكنەرىش نىيە لەم نمونانەۋە دەرەكەۋى: كە دەلئى «دلم» قورسايى دەچىتە سەر لامى قەلەۋى وشەى «دل». كە گوتت «دلمان» ۋەيا «گوناهى دلّمه» قورسايىيە كە دەپوۋچىتەۋە.

چاۋگى بەستن، كردن، قورسايى لەسەر دەنگى پېش نوونى چاۋگى ھەردوۋ وشەدا ھەيە بەلام كە گوتت «بەستەنەۋە، كرمانەۋە» دەتوانى قورسايىيە كە تىببەيت دەشتوانى بېھىلىتەۋە.

راستىيەكەى ئەم قورسكردنە ناچارىە كى فۇنەتىكىيە لە كاتى پىنوستاندا بۇ دەربرىنى وشە پەيدا دەبى، ناۋناۋەش بە نىازى تەئكىد، كە ھەر دەكاتەۋە پىنوستانى، دەخرىتە سەر دەنگىكى وشە ۋەيا نىۋان دوۋ وشە، ھەر كە پىنوستانىيەكەش نەما قورسكردنەكە لە خۆۋە بزر دەبى. وردبوۋنەۋە لە تايبەتى دەنگەكانى كوردى دەرى دەخا كە ئەم دەنگە لە روۋى بوون و نەبوۋنەۋە سى پلەى ھەيە:

- پلەى يەكەم ئەۋەيە كە لە ھەندى حالەتدا ھەر دەبى ھەبى ۋەك لە وشەى «شىلم، گەنم، بەفر، كەسر، سەپك...»دا قورسكردنى دەنگەكانى «ل، ن، ف، س، پ» ناچارىيە، تا بزوتىتەك دىت و قورسايىيە كە ھەلدەگرى.
- پلەى دوۋم ئەۋەيە كە لە ھەندى باردا دەشى قورسكردنەكە ھەبى و دەشى نەشبى ۋەك لە وشەى «دەنك، مەرج، سەخت، كەشك...»دا دەشى دەنگەكانى «ن، ر، خ، ش» قورس بكرىن و نەشكرىن.
- پلەى سىيەم ئەۋەيە كە دەنگى «ر» لە پىش «د، ت»دا قورسكردن ھەلناگرى. ھەرۋەھاش دەنگى «ن» لە پىش «د، گ» و دەنگى «س، ش» لە پىش «ت»دا...

ئەمانە راستى و تايبەتى ھەندىك لە دەستورەكانى فۇنەتىكى كوردىيە، درىژەشيان لىرەدا جىي نايىتەۋە. قورسكردنى دەنگىش لە وشە ۋەيا لە نىۋان دوۋ وشەدا دەكەۋىتە بەر حوكمى ئەو دەستورە فۇنەتىكىيە. لەمەۋە و لە گەلىك لىكدانەۋەى دىكەش دەرەكەۋى كە ئەم قورسكردنە بەشى بنجى ئاخوتن نىيە، بوون و نەبوۋنىشى لە وشەدا بەندە بە جىگەى وشە ۋەيا جۆرى دەربرىنى لە ئاخوتندا، دۆزىنەۋەى ئەو جىگە و جۆرەش كارى سەلىقەيە. لەبەر ئەمە ۋا دەزانم پىنوستان نىيە دىارەكە بە گرفتى رىنووس لە قەلەم بدرىت بە تايبەتى كە نووسىنمان بەو پىتانە بى ۋا لە باۋدان.

بىت و ئەو قورسكردنە بەسەر نووسىندا بسەبى زورىەى وشەكانمان دوۋ جۆر نووسىنيان دەبى، يەكيان بە قورسكردن ئەۋى دىكەشيان بى ئەو. بە نمونە كە وشەى «شىلم»ت نووسى دەبى قورسايى بدەيتە لامەكە. كە گوتت «شىلم كرى» قورسايىيەكە دەچىتە سەر مىمى شىلم. كە گوتت «شىلمتان كرى» قورسايىيەكە دەگەرپتەۋە بۇ لامەكە. دىسانەۋە كە گوتت «شىلم كرى» رىت ھەيە لامەكەش و مىمەكەش بە يەكەۋە قورس بكەيت بەلام كە گوتت «شىلمتان كرى» تەنھا لامەكە قورسايى ھەلدەگرى. بەھەمەحال ھەستكردن بەو تەرزە ھاتوچۆيەى قورسكردنەكە لە ھىچ مامۇستا و دەرسدەرىكەۋە ۋەرناگرى. ھەستىكى زگماكە، ۋەيا ھەرنەبى فرچكگرتىكى مندالىيە بە زمانى داىكزاۋە. لىكۆلىنەۋەى ئەم گرفته لەگەل پىتى عەرەبىدا، لە سەرەتاۋە، بىجىيە، كاتىك باس لە ئەلفوۋبى لاتىنى كرا دەشى تۆژىنەۋە لە چۆنىتەتى نووسىنى وشە و رستەى كوردى بە پىتى لاتىنى بكرى.

ج- پلهی دهنگه بزویته کان

بزویته دوو جۆری بنجی ههیه:

1- بزویته دریت.

2- کورته بزویته.

له کوردیدا بزویته دیفتۆنگ که ههیه له جۆری دریتدا پهیدا دهیه. به لای منهوه دیفتۆنگ هیندهی بزویته کانی دیکه بنجی نییه چونکه له تیکه لیبوونی دوو دهنگ پیک دیت، وهک موتوربهی که له سه رهگی خۆی شین نابیه. چی لهم بهندهشدا به گرفت داندراوه تهنها له بارهی «و، ی» وهیه، هه رچی ئهلف و دیفتۆنگه جی لیدوان نین.

ئهوهی راستی بی دهبوو ئهه گرفتهش ههه بخریتهوه ژیر بهندی «أ» خالی یه کهم که له بیته بزویته و نه بزویته نیشانه دار دهکۆلیتهوه، دیاره که له واو و بی نیشانه دار دواین به ناچاری له هی بی نیشانهش دهوین. لیره دا کورتهیه کی ئهه لایه نانه دهنوسم که پیوهندی به پلهی دوو بزویته «و، ی» وه ههیه.

1- له بارهی «و» وهه واوی دریت وهک بیشتیش گوتمان دوو جۆری ههیه، واوی تیژ، قوچاو و واوی کراوه، پهه. هه رچی کراوهیه هه موو له سه ره ئهه ریک که وتون که نیشانهی ههفتی بچوکی بو دابندری. واوی تیژ جاری ریکهوتن له سه ره چۆنیتهی نووسینی پهیدا نه بووه. به لام له رووی پلهی دهنگه وه دهیه ئهه بزاین که کورته بزویته واو کورت کراوهی واوی تیژه، واوی کراوه له کوردیدا شیوهی کورتی نییه. هه ره ئهه راستیهش به لگه ره سه نایه تی و بنجیبوونی واوی تیژ پتر به هیز دهکا و ئهه روون ده کاته وه که واوی کراوه بریتییه له واوی تیژ و نه ختیکی تامی دهنگی ئهلف، به لام بی نه گوتراوه دیفتۆنگ. جا ئه گه ره بمانه وی سه رجومه ی دهنگ و رهنگی واو و پهیدا بوونیان و خوار و ژووریان بکهین به لیسته ئهه ریزه واوه به دوا یه کدیدا قه تار دهی

- واوی کۆنسانت که بنه مای هه موو شیوه کانی دیکه ی واوه وهک لهم وشانه دا ده بیستری وزه، وه ره، راو، رهو، دیو، هه ویر، هه وار.
- واوی تیژی دریت وهک له وشه کانی دوور، کاووس، به روو، هه یوولا... ده بیستری.
- واوی کراوه ی دریت وهک خۆل، برۆ، سه رکۆنه...
- دیفتۆنگی واوی دریت له زاری کرمانجی سه روودا.
- کورته بزویته بۆر - ضمه ی عه ره بی - وهک «کورت، روسم...» ئهه واوه یان دهنگیکی ناته واوی ناسه ره خۆیه و به دوا کۆنسانتدا ده شی دهر که وی و له کورت کردنه وه ی واوی تیژ پهیدا دهیه.

2- له بارهی «ی» وه

ئهه بزویته له دریت کردنه وه ی بی کۆنسانتته وه شکلی دهنگی بی تیژی دریت وه رده گری. کورته بزویته ژیریش کورته ی ئهه بییهیه. هه ره وه ها بی کراوهش به تیکه لیبوونی تامیکی دهنگی ئهلف وهیا کورته بزویته سه ره له گه ل بی تیژی دریت پهیدا دهیه به لام ئه ویش بی نه گوتراوه دیفتۆنگ. سه ره له به ری جۆره کانی «ی» ش به بزویته و کۆنسانتیه وه ئهه لیسته یه پیک ده هینن:

- يىي كۆنسانت وه ك «دايك، يار، هه يته، مه ي، مه ياس».
- يىي تىژى دريژ وه ك «پيتاك، جوانى، بينين، گولاوى...».
- يىي كراوه ي دريژ وه ك «رئ، شوين، دويتى، ردين...».
- كورته بزويى يى كه يىي ده گوترا ژير وه ك «گزينگ، بيست...».

به لام ده بى بزانيه كه ئەم كورته بزويته له زوربه ي هه ره زورى وشه كاندا ده شى دريژ بكره وه واتاش نه گورى، وشه ي وه هاش هه يه كورته بزويته كه ي دريژ ناكريته وه وه ك كه ده لىي «له سه ر شينگ و تا قه تى خوى...» وه يا «رينگه ي له هه ناويه وه هات...».

ديفتونگى نيوان واو و يى له بنه رهدا واوه يىي تيكه ل ده بى بو يه بوو خسته مه ليسته ي بزويى واوه وه.

ئهو دهنگه ي من ناوم نا قورسكردن به لاي زور كه سه وه ناوى بزوين هه لده گرى، به لام سه ره راي ئه وه ي كه من به بزويى دانانيم چونكه دهنگىي بيلايه نه نابردريته وه بو هيج يه كيك له و بزويته بينگومانانه، له بهر ئەمه نايته «پله» مه گه ر بين و له خوراى قبول كه ين كه وا عه رب گوتنه ي «كسرة مختلصة» يه و بيكه ينه پله ي سه ره تايى بزويى «ى». به هه مه حال ئه گه ر ئەزموونى ئه ليكترونى ئيسپاتيشى كرد كه قورسكردنه كه به ره و «كسره» وه ده روا ت ده بى بزانيه كه قورسكردنى واوى كۆنسانت به ره و «ضمه» يه وه ده بات چونكه دهنگى «ضمه» له سروشتى دهنگى واودايه. له گه ل خوتدا بلى «كاور، كه ول، وزه، وله، لاوك...» هه ست ده كه يت له ده برينى واوه كه دا تامى «ضمه» هه يه هه ر بو يه يشه زور له نووسه ران ئه و ته رزه وشانه به واويكى كۆنسانت و يه كيكى بزوين ده نووسن. شتىكى ديكه ش هه يه له م با به ته فۆنه تيكى به هه ست راگرتن و لى وردبوونه وه خو روون ده كاته وه. ئەو دهنگه ي به دوا قورسكردنه كه دا ديت ده خلى هه يه به سه ر جو رى ده برينى دهنگه قورس كراوه كه. له وشه ي «كه لب، گه رم» دا چونكى دهنگى «ب، م» به دوا لامه قه له وه كه و ريه لاوازه كه دا ديت قورسكردنه كه حه ز له خزمایه تى «ضمه» ده كات نه ك كه سه ره چونكه هه ردوو دهنگى «ب، م» له وانن لىو ييكدا ده دروون و به ره و ئه و شكله يه وه ده بن كه له ده برينى دهنگى «و» دا وه رى ده گرن. دهنگه كانى «ب، پ، م، ف، ف» هه ر بينجيان له م با به تن.

به شی 2: گیروگرتی وشه ی ساده و دارپژراو

ئهم سه ره باسه له بانگه وازه که دا به دوو بهند دابهش کراوه.

أ- ناوی عه ره بی.

ب- پیشگر - پاشگری «پیناسین» و «کۆ».

هه چهند نازانم ئاخۆ نووسه رانی بانگه وازه که وایان داناوه وشه ی ساده بهر به شی «ناوی عه ره بی» ده که ویت و وشه ی دارپژراویش بهر به شی پیشگر، ئنجا پاشگری پیناسین و کۆ ده که ویت، یاخود پرسپاره که به لای ئه وانه وه جوړیکی دیکه یه که من بۆی ناچم، دیسانه وه پرسپاره که ناته واره و وه رامدانه وه ی به ره و هیچ کوپیه کمانه وه نابات.

له باره ی بهندی «أ - ناوی عه ره بی» یه وه چهند تیبینییه ک خۆ به سه ر زیهندا ده برئ.

1- نووسینی ناوی عه ره بی له وه دا گرفت په یدا ناکات ئایا ساده یه یا دارپژراوه، گرفته که له وه دایه ئایا ناوی عه ره بی به پیتی کوردی و ریتووسی کوردی بنووسری یاخود به پیت و ریتووسی عه ره بی؟ که به کوردیمان نووسی چ له دهنگی وه ک «ض» بکه ین؟ که به ریتووس و پیتی عه ره بیشمان نووسی ئایا بیخه یه ناو که وانه وه یاخود بی که وانه بکه ویته نیوان وشه کوردیه کانه وه؟

2- نه ک هه ر ناوی عه ره بی به لکوو هه موو ناویکی غه یری کوردی ئهم کیشه یه ی چۆنیه تی نووسینی به دوادا دیت له وه دا ئایا به پیتی کوردی بنووسری یاخود به پیتی زمانه که ی خۆیان؟

3- له لایه ن ساده و ناساده ییشه وه ناوی کوردی و بیگانهش هه موو جوړیکی هه یه نه ک ته نها ناوی عه ره بی. به ولای ساده و دارپژراوه ئاویتته شی هه یه. واوه ی ساده وهش هه یه بریتیه له یه ک پیت وه ک «مستر X».

کاتی خۆی ئه نجومه نی کۆر بریاری له باره ی چۆنیه تی نووسینی ناوی غه یری کوردی ئه وه بوو که ئه گه ر ویسترا وه کوو خۆی راگوپژری ده بی به پیتی زمانه که ی خۆی له نیوان دوو که وانه دا بنووسری، ئه گه ر ویستراش وه ک ئه وه ی که کورد ده ریده برئ بنووسری ئه وسا بی که وانه به پیتی کوردی و ریتووسی کوردی ده نووسری. له مه دا چ گرفت په یدا نییه به لام که ویسترا ناوی ئه و زمانانه بنووسین که له چاپخانه کانی عیراقد ویتنه ی پیتیان بۆ دانه رژاوه هیچ چاره نییه مه گه ر ئه وه ی به پیتی ته له فوزی خۆمان به ریتووسی کوردیان بنووسین. هه لبه ت پیوسته له و بارانه دا که رتی سه ره به خۆی ناوی ئه جنه بی له کوردیشدا سه ره به خۆ بنووسری به نمونه ناوی «تریگی لی» نابی بیته «تریگ فیلی» وه یا «برنارد شو» بیته «برنارد شو». وا ده زانم ئه و ته رزه بریارانهش له راده ی به دهبیه دان.

ب- له باره ی ئه وه ی بانگه وازه که پیتی ده لی «پیشگر - پاشگری» «پیناسین و کۆ».

راسته که ی نه نیشانه ی «پیناسین» و نه هی «کۆ» هیچ کامیکیان پاشگر نین چونکه پاشگر دوو مه رجی بنجی تیدا یه

1) بېتته کهرتیکي وشه.

2) پاشگره که جوړیک گوران له واتای وشه که دا په یدا بکات.

باسی مهرجی لکان و به دواډا هاتن نابه مه دوو مهرجه که ی سهره وه چونکه وا ده بی وشه دیت به پیش خویه وه ده لکیت که چی پاشگر نییه وه ک که ده لپی «نووسیمان» راناوه که به دوا ی کاره که وه لکاوه وه یا ده لپی «له بیتویندا ده ژیم» «دا» که ی دوا ی بیتوین ته واو که ری پریپوژیشنی «له» یه.

پیکهینه ری ناسین و پیکهینه ری کو هر وه ک پاشگر نین نامرازیش نین، چونکه نامراز له رسته دا دور ده بیتت نه ک له پیکهینانی وشه، به عاده ت هه بوونی سهر به خو شی هیه و به ده گمن نه بی له نووسیندا به وشه وه ش نالکی. هرچی ته دوو پیکهینه ره یه پتر به لای نیشانه دا ده چنه وه وه ک نیشانه ی نه فی و نه هی. نازانم بوجی بانگه وازه که به لای چهن دین پاشگری راستینه ی ناو و کار و هی تریشدا نه چوه و تنها یه خه ی تم دوو ناپاشگری گرتوه... له مه ش زیاتر، هیچ تروسکه ی نه داویننی «ساده» و دارپژراوی پی بناسینه وه وه یا مه به ست له پیشگر و پاشگر چیه چونکه تم زاراوانه له وا نه ن نووسهران و زمانناسان به ره و نامانچی له یه کدی دوور بیه ن.

به هه مه حال لیره دا چی له مه فهومی ته و پرسیارانه وه به بیردا بیت وهرامیان ده ده مه وه داخیشم ناچی که مومکین نه بوو پرسیار له هه موو نه نامانی لیژنه ی ریکخه ری بانگه وازه که بکه م نه شم ده توانی جار له دوا ی جار پرس به تاک تاکیان بکه م بویه وها خودبه سهر مل به وهرامه کان دنیم ئیتر کوردی گوته نی «ته لای ورمان له جیی نهرمان»...

ناوی کوردی و چونیته ی نووسینان نابی وه ک ناوی کوک (اسم العلم Proper noun) گرفت له نووسینان هه بی چونکه هرچی ناوی کوک چ ساده بیت و چ دارپژراو چ لیکدراو چ ئاویته بیت به یه ک وشه حساب ده کری و که رته کانی تاکه ناویک، وه ک تاکه وشه پیکه وه ده لکین وه یا به سهر یه که وه ده نووسرین وه ک «کاکه للا، زیتدین، پیربال، دلشاد، گولبه ده م...» به لام ته و ناوانه ی که له قه بی واتاداری نه شیواویان پیویه وه ک «مام ئومهر، خال گدروون، ئاغا مسته فا» به یه که وه نووسان دن هه لئاگرن چونکه ته مانه له قه به کانیان وه ک له قه ب ماونه وه و ده فی خویان پاراستوه و هیچ نه گوراو و وه ک که «زیتدین، کاکه للا» به و لیکدرا نه تیکه لی و شیواویان به سهر داهاتوه. له گه ل ته مه شدا پیویسته هه ردوو که رتی ناوه که له یه کدی نزیک بنووسرین.

ته و ناوانه ی که له قه بی «ئاغا» یان به دواډا دیت، به تیکرایی، له نووسیندا چوار ئیحتیمال هه لده گرن:

- 1- به ته واوی به یه که وه بلکین.
- 2- نه ختیک له یه کدی جودا بکریته وه بی ته وه ی بیته هه مزه به سهر وشه ی «ئاغا» وه بمینی.
- 3- هه مزه که بمینی و وشه ی «ئاغا» له نزیک ناوه که وه بنووسری.
- 4- هه ردوو وشه به ته واوی له یه کدی دابیرین، ته مه ش هر چوار جوړی نووسینه که حوسیناغا - حوسیناغا - حوسیناغا - حوسیناغا.

گرتی نووسینی تم ته رزه ناوه له وه وه دیت که له ئاخواتندا هه مزه ی وشه ی «ئاغا» به ته واوی ده سویت و ده میتیته وه دنگی بزویته ئه لف که به ناچاری خو ده داته پال وشه ی پیش خویه وه. ئنجا ژیان دنه وه ی هه مزه که

له نووسیندا ده‌بیتته کاریکی ناقولای ناواقیعی. بیگومان که نووسیمان «حوسینتاغا» خویته‌ره ناچار ده‌که‌ین به پیچ‌ه‌وانه‌ی عاده‌تگر تمان له خویته‌نده‌وه‌دا گیان به به‌ر هه‌مزه‌که بی‌نیتته‌وه، ئە‌وساش ده‌لئی وشه‌که له ده‌می بیگانه‌ی نه‌شاره‌زاوه ده‌ردیت. ره‌نگه وا باش بی له نووسیندا هه‌مزه‌که بسویته به‌لام ئە‌لفه‌که‌ی بی هه‌مزه به وشه‌ی پیشیه‌وه نه‌لکیت وه‌ک که واوی «عطف» به دوا کۆنسانندا به جودا له دوره‌وه‌ی وشه‌ی پیشیه‌وه‌ی ده‌نووسین هه‌رچنده له خویته‌نده‌وه‌دا ده‌یکه‌ینه بزویته کۆنسانته‌که. به‌لام له نووسینی ناوی «حه‌ماغا» دا پیوسته ئە‌لفه‌که به پیش خۆیه‌وه بلکی چونکه وشه‌که به ئە‌سل حه‌مه‌د بووه، به لیقرتاندن بوته حه‌مه، ئنجا بزویته‌که‌ی کۆتاییشی قرتاوه واته شیواویه‌کی ئە‌وتوی به‌سه‌ردا هاتوه داخواری مامله‌تی تایبه‌تی بکات. هه‌ر ناویکی دیکه‌ش له‌م جۆره بوو به‌ر ئە‌م ده‌ستووره ده‌که‌ویت وه‌ک ناوی «عه‌ولاغا»، ئە‌گه‌ر نا ده‌بی بنووسین عه‌بدوللا تاغا وه‌ه‌اشی بخویته‌ینه‌وه. به شیویه‌کی گشتی هه‌ر ناویک شیوانی تیدا په‌یدا بوویته ناشی له نووسیندا به‌ریته‌وه بو ئە‌سله‌که‌ی وه‌ک «بله، سمکۆ، مچه، خوله، فاله - له «فارس» وه‌هاتوه، قاله...» چونکه خاوه‌نه‌کانیان به‌م ناوانه نه‌بی نانسریته‌وه مه‌گه‌ر به هه‌ردوو ناو له کۆنه‌وه ناسرابن وه‌ک «سمایلاغای شکاک، سمکۆ - ئیبراهیم ئە‌حمه‌د، بله‌ی ئە‌حه‌ره‌ش - عه‌لی اغای خورشیدی بایزی، عه‌لوی خورشید - عیززه‌دین شیر - یه‌زدان شیر...» له شوینیکی وه‌ک سلیمانی تا نه‌لئی «قاله‌ی ئایشه‌خان، حه‌مه‌ی ئاوره‌حاماناغا» به چاکی نازانری مه‌به‌ستت کیتی، له کۆیه‌ش بلئی «حه‌مه‌داغای مه‌حموداغا» که‌س بیری بو «حه‌ماغا» ی گه‌وره ناروا. له هه‌ولیر نه‌لئی «مه‌لافه‌ندی» نازانن مه‌به‌ستت مه‌لا ئە‌بویه‌کری کوری حاجی عومه‌ره‌فه‌ندییه...

ناو هه‌یه وه‌ک به‌گژاد - به‌گژاده - سه‌یدزاده - مه‌لازاده - شیخزاده ده‌بی که‌رته‌کانیان به‌یه‌که‌وه بلکین هه‌م له‌به‌ر ئە‌وه‌ی که ناوی کۆکن هه‌م له‌به‌ر هۆیه‌کی دیکه که ئیره جی له‌باری باسکردنیه‌تی.

ئە‌م ناوانه‌ی وشه‌ی «زاد» یان به دواوه‌یه ده‌چنه ریزی وشه‌ی لی‌کدراو که له که‌رتیکی واتادار و که‌رتیکی واتا ناتاواو پیک دین به‌زۆریش که‌رتی دوه‌میان ته‌واو‌که‌ری وشه‌ی فاعیلی دارپێژراون وه‌ک «نانخۆر، جلدروو، بنزیوکه، ئاوخۆره‌وه...» ناواناوه‌ش مه‌فعولی دارپێژراو دروست ده‌که‌ن وه‌ک «مه‌لاخۆره، به‌گژاده، ئاوخۆرک، دزنه‌به‌ره‌ی گورگ نه‌خۆره، سه‌ردر، عه‌نباره‌سووت...».

کاتی خۆی که له ئە‌نجومه‌نی کۆر ده‌مه‌ته‌قه له‌سه‌ر چۆنیه‌تی نووسینی ئە‌م ته‌رزه وشانه هه‌لستا بریار وه‌ها ده‌رچوو که ئە‌و وشه‌یه‌ی بوویته ناوی کۆک (اسم علم) وه‌یا وشه‌ی فه‌ره‌نگی به‌یه‌ک وشه‌ی حساب بکریته و که‌رته‌کانی به‌یه‌که‌وه بلکین. هه‌رچی من بووم وام په‌سه‌ند ده‌کرد وشه‌کان هه‌میشه به‌یه‌که‌وه بلکین ئە‌ویش له‌به‌ر دوو هۆی بنجی:

1- زوربه‌ی ئە‌و که‌رته ته‌واو‌که‌ره‌ی که له فیعله‌وه دین به‌ ته‌نها واتا نابه‌خشن تا به دوا وشه‌یه‌کی دیکه‌دا دین به ته‌واوی وه‌ک پاشگره‌کانی وشه‌ی «نانه‌وا، پاسه‌وان، هونه‌رمه‌ند، به‌خته‌وه‌ر...» که ئە‌مانیش به ته‌نها واتابه‌خشن و له هه‌موو باریکدا به وشه‌ی پیش خۆیاوه‌وه ده‌لکیندرین.

2- ئە‌گه‌ر مامله‌تجودایی بکه‌ین له نووسینان گه‌لیک وشه‌ی کوردی به دوو جۆر ده‌نووسین وه‌ک که گوته «دلسۆز براده‌ریکی دل سۆزه» ده‌بی جاریکیان هه‌ردوو که‌رتی «دل سۆز» ه‌که به‌یه‌که‌وه بلکین جاری دوه‌میشیان له‌یه‌کدی بترازین. ئە‌م هۆیه‌یان ده‌بیتته هیز بو هۆی یه‌که‌م نه‌خۆ به ته‌نها زۆر گرنگ نییه.

ئىنجا بەلای منەو دەبى ناوى كۆك و وشەى فەرھەنگى و وشە دارىتراوھە كانى باسكراو ھەموويان لە نووسىندا كەرتە كانيان بەيە كەوھ بنووسىن.

- نمونەى ناوى كۆك وھ كوو كا كەللا، خواداى، ئاورە حمان، گەلاويژ، خەزەلۆھەر، بنگرد، سىوھسەن، پىبازۆك، باكراوا، چوارتا، ھەسەنكىف، سەردەشت، دۆلەمۆمن...
- نمونەى وشەى فەرھەنگى وھ كوو جلدروو، دارتاش، چىشتخانە، نەخۆشخانە، ئىستگە، مامۆتك، مامۆستا، شىرپەنجە، گورىسكىشە كى، سىياز، كلكتە قىنە.
- نمونەى وشەى دارىتراوى فاعىل وھ ك دەسبەر، پىرەو كە، دلدەرەوھ، شەرمەين، دەسكەوت...
- نمونەى وشەى دارىتراوى مەفعول وھ ك مەلاخۆرە، دزنەبەرە، ئاوشۆرك، سەردەر...

وشەى دىكەش ھەن لەم بابەتە بوونەتە ناوى ئالەت وھيا يارى وھيا ھەر شتىكى دىكە بى وھ ك پارزۆنگ، دەسگرە، دەسشۆر، پىمبەرە، پانىكىش، نانبرىشك، ئەوانىش بە پى دەستوورە كە و دەستوورى وشەى فەرھەنگى دەبى كەرتە كانيان بەيە كەوھ بلكىن.

ھەلبەت وشەى وھ ك لىنەر، تىكبەستە، پىكەل، رايەخ، پىخور، پىخەف، دانەر، ھەلتەك كە ھىچ كەرتىكيان بە تەنھايى واتا نابەخشى بەولاتەرىقەوھ دەبى بەيە كەوھ بنووسىن.

ناوى گشتى ئاويتەى وھ ك «بنبەردەقىلە، سەرھەلقەنە، سەربەكلاوھ، قسەتینەوھستاو، گورىسكىشە كى» ھەلدەگرى بەيە كەوھ بلكىن و لە يە كدیش بترازىن بەمەرجىك كەرتە كانيان لەيە كدى نزيك بنووسرىن چونكە ئەم وشانە كۆمەلىك كەرتى سەربەخۆيان تىدايە ھەموشيان دەقى خۆيانيان پاراستووھ. ھەر لەم كولانەيشەوھ دەتوانىن بۆ وشەى وھ ك «بىدىن، بەدىن، لىزان، بۆچوون...» برۆين. ئەم وشانە دەچنە رىزى ئەو وشانەى پىشگر وھيا پاشگريان ھەيە دەبى بەيە كەوھ بلكىن.

كىشەى پاشگر گەلىك ئاسانترە لە ھى پىشگر و بە كورتى دەشى برىار لەسەر ئەوھ بدرى كە ھەرچى پاشگرە بە كەرتى پىش خۆبەوھ بلكى چ لە فىعل و چ لە غەيرى فىعلدا بى وھ ك مالدەر، دەولەمەند، بەختىار، ھاتنەوھ، ھەلستاو، سووتاندن، رەواندەنەوھ، خنكىنراو، بىژۆك، ئاگرۆچكە، پىاوھتى، مەردايەتى، پىاوانە، كولكن، گىژەن...

ھەرچى پىشگرە وھما مام سەلمىن نىيە، بەلام دەشى نەختىك لەبەر يە كى ھەلۆھشپىنن و بۆ ناوتوويژە كانى بىينەوھ. لە پىشەوھ با قسە لە پىشگرى فىعل بكەين.

كاتى خۆى ئەنجومەنى كۆر پىشنىازى كرد كە ئەو پىشگرەى يە كسەر دەكەويتە پىش فىعلەوھ پىوھى بلكىت وھ ك ھەلكەوتن، تىبەردن، دەر كەوتن، وەر گەرەن، راھىنان، پىكەنىن... بەلام كە لەمپەر ھاتە نىوانیانەوھ دەبى پىشگرە كە جودا بكرىتەوھ بە مەرجىك لە نزيك فىعلە كەوھ بنووسرىت وھ ك لىمان-بوردر، ھەلىان-نەدەگرت...

ئەو لەمپەرەى كە دەكەويتە نىوان پىشگر و فىعل يە كىكە لە سى شت:

1- راناوی لکاو وه ک هلمگرت، تیمانگه ییشت، داماننا.

2- پیشگریکی دیکه وه ک لیهلستان، پیتیکردن، پیلیکردنه وه.

3- یه کیک له نیشانه کانی «ئهمر نه هی، نه فی، مضارعة» وه ک هلهسته، تیمه که، وه رناچه رخی -
وه رنه چهرخا، هلهده گری.

ئه گهر له مپه ره که راناو بوو به پیی دهستووری راناوی لکاو ده بی راناوه که به پیشگره که وه بنووسیت و به جووته له نزیک فیعله که وه بنووسرین وه ک هلم-گرت، ده رتان-دا، وه ری-گرت، تییان-په راند. هلهبهت دهستووره که ناگوری ئه گهر گوترا «پییاندا-ده نیرم، تیرا-ده روم، تییه وه-ده چین» به لام له حاله تیکدا ده شی ههردوو که رت له یه کدی دوور بخرینه وه وه ک که بلئی «لیمه وه دیاره، پییانه وه ماندوه» که رته کان له یه کدی دوور ده نووسیت. هویه که ش ئه وه یه که لیره دا فیعلی ئاشکرا پهیدا نییه، پیشگره کان که وتوونه ته به رایى تا قمی ناو و ده وری حهرفی جهر ده بین.

2- ئه گهر له مپه ره که پیشگریکی دیکه بوو یه که میان به جودا له نزیکه وه ده نووسری ئه وه که ی دیکه ش به پیی دهستووری گشتی به فیعله که وه ده لکیت وه ک پی-هه لگرتن، لی-ده رهاویشتن، تی-هه لقوتان.

پیشگری لیکدراو هه میسه ده بی له دووره وه به جودا بنووسری وه ک «لیک راهاتن، تیک هه لقزان، پیکه وه ریشتن، پیکیان وه هه لکرد...». حوکی پیشگری لیکدراو وه ک هی وشه ی سه ربه خویه ته نانهت وا ده بی له جیگه ی وشه ی سه ربه خو به کار ده هینری وه ک که ده لی «جهزنت پیروز بی» ئه وی دیکه ش ده لی «پیکمانه وه...».

3- ئه گهر له مپه ره که یه کیک له نیشانه کان بوو.

یه کالاکردنی ئه م گرفته پیوهندی به هیزی به ریزمانی کوردی و به فیلولوجی کوردیه وه هه یه. کاتی خوشی که له ئه نجومه نی کور ئه م باسه هاته ناوه وه زماناسه کانی کور به وردی و به هه ناسه ی دریزه وه لیکولینه وه یان تیدا کرد. به شبه حالی خوم ئه وسا و ئیستاکه ش به دوا ی تیشکیکی ناوه کی زمانه که مانه وه بووم له پیشنیاز کردنی بیرورای گرفت ره ویتنه وه دا.

وردبوونه وه له سروشتی ئه و نیشانه جوداوازیه کی بنجی ره چاو ده کا له نیوان ئه وان و پیشگردا هه رچی پیشگره وشه یه کی سه ربه خو ی واتا ناته واوه له لاهه بو به رایى فیعل دیت و تیکه ل به ته کوینی ده بی، ته نانهت پیشگر هه یه واتاشی هه یه وه ک «به ر، ده ر...» هه رچی نیشانه کانن به شیوه یه کی بنجیتر له پیکهینانی فیعله که به شدارن تا ئه وه ی ده شی بگوتری به شیکى بنه رتین له فیعله که دا به تایبه تی نیشانه ی «مضارعة» و نیشانه ی ئه مر. ئه گهر سه لیه ی هه ستی فیتری له ده ستی نیشانه کردنی پله ی نزیکی ئه و نیشانه له فیعله وه به کاربهینن ده توانین بلین به م جوهری خواره وه ریز ده بن:

(1) پله ی یه که می نزیکی له فیعله که هی نیشانه ی «مضارعة» یه، وه ک ده چی، ده کا، هه لده ستی، ده نووسین.

(2) پله ی دوهم هی نیشانه ی ئه مره وه ک، بگرن، برؤ، بنووسین...

3) پلهی سییه هی نه هییه وهک، مه بیژه، مه نووسن، نه کهین.

4) پلهی چوارهم هی نه فییه وهک ناشیوین، نه بزوتن.

له نیشانهی مضارعه و ئەمردا هەرچی هه بوونی سه ربه خو ههیه نادیاره. تا رادهیهک نیشانهی نه فی له زیهندا به سه ربه خوئی جلوه یهک ده بهستی به تاییه تی که ده چیه سه ر غهیری فیعل و وشه ی نوئ پهیدا ده کات وهک ناشیرن، نا بوخته، نه میرد، له مه ته لی فۆلکلۆریدا ههیه ده لی، چوومه سه ر نه گل نه به رده کی، بانگم کرده نه ژن نه میرده کی، گوتم ئەو نه گا نه که ره ی ده رکه له و نه گهنم نه جو یه...

له کوردیدا فیعلی رابردوو بنه مای فیعله کانی دیکه یه چونکه به لادانی نونی چاوگ پهیدا ده بی و هیچی زیاد ی پیوه نییه. له ئینگلیزیدا ریژه ی مضارع بنه مایه و رابردوو لی وه رده گیری به پیچه وانه ی کوردی که مضارع له رابردوه وه وه رده گیری. ئەم ریش له مضارعه وه دیت چونکه ئە گهر نه زانیت ریژه ی مضارعی فیعل چیه نازانی ئە مره که ی چیه به لگهش له وه دا ریژه ی ئە مری «مۆول» ده تراز ئ وهک، ده خویت، بخویت، بخۆ - دیت، بییت، وه ره - ده کوژیت، بکوژیت، بکوژه... ئەم باسه ی هاتنی فیعل له فیعله وه در یژه ی زۆره به نا چاری وازی لی ده هینم.

ئە م ریش پێش نه هی دیت چونکه نه هی ری له ئە مر ده بر پێته وه، ته نانهت ده ستووری فیقه ی و قانونیش سه لماندویه تی که سه رامبوون به سه ر سه ل لیبووندا دیت. وهک دیاریشه نه فی ده که ویتته به رانه ر رابردوو و مضارع نه هیش ده که ویتته به رانه ر ئە مر، له وه وه من بو ئە وه ده چم که نیشانه ی مضارعه هه ر ته نها را گه یه نی کات نییه به لکوو ئیجابیه تیش له فیعله که دا پیک ده هینیت بو یه له گه ل نیشانه ی نه فیدا کو ناییتته وه. ئە گهر ته نها را گه یه نی کات بوایه و روودانه که له ته نها وشه ی فیعله که وه بوایه نیشانه ی مضارعه له گه ل نه فیدا کو ده بووه. دیاره نیشانه ی ئە م ریش، که داخوازییه، له گه ل نه هی، که نه هیشته، کو نابنه وه. بو یه نا گو تر ی، «نا ده رۆم، نا ده که ی ت» نا شو تر ی «مه برۆ، نه بکه ی ن...».

له م ورده کارییه ده گه م به پێش نیازی چۆنیه تی نووسینی ئە و فیعله ی که له مپه ری نیشانه ده که ویتته به ینی خو ی و پێشگریه وه، هه روه ها چۆنیه تی نووسینی ئە و نیشانه که له مپه ر ده که ویتته نیوان خو یان و فیعله که یانه وه.

وهام به بیردا دئ، کاتی خو ی پێش نیازی کو ر فه رقی کرد له نیوان ئە وه ی نیشانه که خو ی بیته له مپه ر له گه ل ئە وه ی له مپه ر بکه ویتته نیوان فیعل و نیشانه که. که نیشانه که له مپه ر بوو پێشگریه که به جودا بنووسری و نیشانه کهش به ده فی خو ی له گه ل فیعله که بمینیتته وه وهک هه ل بگره، ده رمه په ره، تینا که وئ، لینه پرسیتته وه، تینه گه یشت. که له مپه ریش که وته نیوان نیشانه و فیعله که تیکر ایان به یه که وه بلکین وهک ده مدویتی، ناتداتی، نه یگرتیت، بیانینه، بیانینیت، مه یان شکینته وه، ده تخویند، بتکر دبا یه، نه تکر دبا یه. که نیشانهش قرتا پێشگر به فیعله وه بلکی وهک هه لگره، تیکه، پیکه نه...

رای من ئە وه بوو، ئیستاش هه روه هایه، که ئیمه زانیمان ئە و نیشانه وهک به شیک ی فیعله کانن پنیوسته له هیج باریکدا له یه کدی جودا نه بنه وه وهک هه لدهستی، تیناگا، لیکاته وه، وه رمه گیره، ده رنه چین، هه لنه چوو. به لام که پێشگریه که لیکدرا و بوو ناشی به نیشانه و فیعله که وه بلکیت چونکه گوتمان وهک وشه ی عاده تی سه ربه خو ی لپهاته وهک تیکر نه هاتن، پیکه وه برۆن، تیک ناگه ن، لیکه وه دین... به لای منه وه ئە مه بریاری مه نتیقه به لام

به رهه لستيم نيبه له وهدا به ناوی سوو ککردنی ریتووس و که مکردنه وهی دهستووره کانی بریار بدری هر له مپه ریکی بیته دواي پیشگره وه له فیله که ی جودا بکاته وه، ته گهر دهستووری له مەشیان سوکتر په یدا بی به ویشیان رازیم.

حاله تیک هه یه دوو نیشانه ی تیدا کوډه بیته وه ته ویش رابردووی به رده وامه له حاله تی نه فیدا. ده گوتری نه دهات. لیره دا «ده» ی مضارعه بوته مالی رابردوو، هرچی رابردووشه پیوستی نیه به هو ی نیشانه ئیسپاتی په یدا بوونی خو ی بکات چونکه رووداوی رابردوو، به اصطلاح «امر واقع»، له حاله تی روونه دان وه یا خو زی خواستن رابردوو په کی له سهر نیشانه ده که ووی وه ک نه هات، کاشکی بچووما یه... بو یه ثم «ده» یه «مضارعه» له رابردووی به رده وامدا لایه نی ته و ئیجاییه ت و ئیسپاته ی که له مضارعه دا ده بیینی په کی که وتوو و هیچ سه یر نیه له گه ل نه فیدا بیت. ریژه ی فیعی رابردوو له کوردی سهر وو و خواریودا جاریکی دیکه ش لایه نی «امر واقع» بوونی خو ی له وه درده خات که بو نه فی نیشانه ی «نه ی» مضارع به کار دیتیت هه روه ک له نه یدا جهزم و بریه هه یه له رابردووشدا دلنیایی و یه قینی روودان و روونه دان هه یه چونکه روودان و روونه دانی شتی له موه به ر له روونا کیدایه وه ک تاینده نیه له گومانی بوون و نه بووندا بیت. تو که گوت «دویتی هاتم» له وانه یه له صده ی صهد راست کردی، مه گهر مه به ست هه لفریواندن بی، به لام که ده لئی «دواي سه عاتیک دیم» له وانه یه هه ر پیت نه کری بییت چونکه معلوم نیه دواي یه ک چرکه ی سه عات جی ده قوم ی. وا ده زانم ته مه یه هو ی به کارهینانی نیشانه ی زیده به هیزی «نه» له رابردوودا. سه یری چو ن «نه خو ش» له «ناخو ش» به هیز تره وه یا که ده لئی ثم ماینه «نه زو که» دلنیایت له وه ی هه رگیز نازی وه ک ته وه ی که گوت «نه زا» دلنیایت له نه زانه که به لام که گوت «نازی» رهنگه به هه له دا چوو بیت چونکه له وانه یه بزئ. گوینگری به ریژ بمبوورئ له م دریژه پیدانه ی لایه نی لیکولینه وه ی سهر به فیلولو جی که دیم هه ندیکی وه خته به نرخه که ی ده که مه قوربانی توژه تروسکه یه ک بو روونا ککردنه وه ی ریژمانه به نرخه که ی با یی ته وه ی لیکدانه وه و توژی نه وه ی شه خسی یارمه تی دایتم.

وشه یه کی دیکه ی نه فی هه یه به رواله ت «نه» یه عاده تیه که ی نه ی و نه فیه که چی له راستیدا نیشانه نیه به لکوو نامرزی عه تفه و نه فی تیدایه عه تفه که شی له وه وه دیاره که وشه وه یا رسته به یه که وه ده به ستیته وه وه ک «نه دارا نه دلیر هیچ کامیان ناخوینتن»، «نه دیم نه ده روم»، «نه بکه ی نه بخو ی ته ماشای سای گه رده نی بکه ی» - فو لکلور. هه ر چونکه بو نه فی نیه له گه ل نیشانه ی ته مر و مضارعه دا کو بو وه. به ورد بوونه وه ش درده که ووی ثم «نه» یه وه کوو «لم، لما» ی عه ره یی، له مه عنادا، کاری مضارع ده کاته رابردوو چونکه که ده لئی «کابرا نه ده خوا نه ده خواته وه» با سی حاله تیکی وه ها ده که یه که لیره به پیشه وه مه معلوم بووه، ته نانه ت ته گهر مه به ست له ئیستا به دوا وه ش بی به هو ی یه قینیک که له رابردوودا بو ت په یدا بووه به دلنیاییه وه نه فیه که ده که یه. ثم «نه» یه له جی nor و neither ی ئینگلیزیه که شیوه ی نه فی or ی و either ن. «نه» ی کوردی شیوه ی نه فی «یان» ه وه ک که ده لئی «یان دیت یان ده چیت» که له ویشدا دلنیایی هه یه، ته گهر نه بی ده لئی «ده شی، رهنگه، ری تی تیده چی، مومکینه بیت و نه یه ت». ثم «نه» یه وه ک وشه ی سهر به خو به جودا و دوور له وشه ی دیکه دنووسری.

1- پیشگر هه یه ده شی له رسته دا ناوی زهرف بیت و ده شی پیشگری ئاسایش بیت وهک «دهر، بهر». به نمونه که گوت «نیوم بهر کهوت، مهله کهم بهردا...» له مانهدا «بهر» پیشگره چونکه ناشی رسته کان هه لوه شینه وه و «بهر» راگو یز ریت بو شو یئیکی دیکه و باریکی دیکه له رسته ی تازه هه لئاودا واته ناتوانی بلیی «بهری مهله کهم دا، بهر نیوم کهوت» به لام که گوت «له ریگه که بهر کهوت» لیره دا «بهر» زهرفه نه که پیشگر بویه ده کری بلیی «کهوته بهر ریگه».

2- هه ندی وشه ی «ناوی زهرف» هه ن وهک «سه، ژیر، پیش، پاش...» خه ریکن به ره و پیشگری ده رۆن و وشه ی فه ره هنگی تازه دروست ده کهن وهک «سه ره کهوتن، ژیر کهوتن، پیشکه وتن، پاشکه وتن» له گه ل ناودا وهک «پاشدز، پیشده ستی، ژوورخان، ژیرزه مین».

پیشگر بوونی ئه م وشانه له و ته رزه لیکدرانه دا به وه مه علوم ده بی که ئه گه ر وشه لیکدراوه کانت له به ریه ک هه لوه شاندن واتاکه ی ده دۆرینیت به نمونه که گوت «چومه ژیری زه مینه که» تو نه چوته «ژیرزه مین» وه یا که گوت «که وتمه سه ر داره که» تو «سه رنه که وتیت»...

3- وشه هه به ناوی گشتیه به لام شیوه ی پیشگری وه رگر تووه. له هه موان گونجاوتر وشه ی «سه برین» ه که به ته واوی جیی «کوشتنه وه» ی گرتوته وه وه ک که ده لیی «به رخه کهم سه بری». تو که گوت «سه ری به رخه کهم بری» نه ت کوشتوته وه ره نگه نه ختیکت بریندار کردی. وشه ی «ده ستبرین» به واتای فیل لی کردن هینده ی «سه برین» نه بوته وشه ی فه ره هنگی چونکه ده شی له رسته دا هه لوه شینه وه وه ک که ده لیی «ده ستی کابرای بری» ده شتوانی بلیی «کابرای ده ست بری».

4- وشه ی «پیکردن» به واتای داگیرساندن له بنه رهدا «به ئاگر کردن» ه، تا ئیستاش ده گوتری «چراکه به ئاگر که» به لام پیشگره که له گه ل فیعله که دا وه ها جۆش خوار دوو بووه ده توانی بلیی «چراکه به ئاگر پیکه نه ک به کفریت». به زۆریش «پیکردن» به کار دیت نه ک «به ئاگر کردن».

پیشگره کانی «بی، تی، لی» له پریوژی شنه وه هاتوون. «پی» له پریوژی شنی «به» وه هاتوه. به نمونه ده لیی «به دارام گوت» که ناوی دارات لادا ده لیی «پیم گوت»، «به هه موانم راگه یاند - بییانم راگه یاند». «لی» گۆراوی «له» یه وه ک که ده لیی «له کیشه که دوام - لپی دوام، ره خنم له تو گرت - ره خنم لیگرتی»...

وا بزانه «تی» دوو سه رچاوه ی هه یه، به کیکیان هه مان «له» یه که گوتم «لی» ی لیکه وتوته وه. ده لیی «تفه نگم له نیشانه گرت - تفه نگم تیگرت، ئاردم له جه وال کرد - ئاردم تیگرت». ئه وی دیکه یان وشه ی «توی - تیو» ه که له بنه رهدا یه ک شتن. له فارسیدا وشه ی «تو» باوه وه ک که ده لئ «تودلت» واته «ناوی دلت، تیوی دلت». له ناوچه ی دامه نی بیتوین و به ری مه رگه و بنگرد گویم لنبوه ده لین «ده چیته تیویه وه - به واتای ده چیته ناویه وه». ئه م پیشگره ی «تی» که له «تیو، توی» وه هات نایته «له» وه ک که گوت «وه ها تیماوم په شو کاوم - به چاکی تیوه ستاوه جووله ی بو ناکری» هیچ هه لوه شانده وه یه ک نایانباته وه بو «له». ئه گه ر «تیدامان، تیداوه ستان» بیت ده چیته وه بو «له». ره نگه به شیکی زۆری ئه و وشانه ی به پیشگری «تی» ده ست پیده کهن «تی» که یان یه کسه ر له «تیو، توی» وه هات بیت به لام له هه لوه شانده دا بشی واتاکه ی به پریوژی شنی

«له» لښ بدريته وه چونکه «له» ش زهرفيه تي تيدايه وه ک «تيو، تي». به نمونه ده شی «تیکردن» به «له» ته ودا کردن «ته فسیر بکړی. زوریش ئاشکرایه پیشگری «تی» که له گه ل فیعلیکدا پیکه وه زهرفیه ته په ودا ده که ن مومکینه به دهسته واژه ی «له ناو» بگوردریته وه وه ک «تیه اویشتن – له ناو هاویشتن»، تیکردن – له ناو کردن. تیوه ردان – له ناو وه ردان» به لام «نیشانه تیگرتن» نایته «نیشانه له ناو گرتن» چونکه له «تیگرتن» دا زهرفیه ته نییه، نمونه ی ئه مه ش زوره وه ک که گوت «تیوون، تیوه ریچان، تیبه ستن» ناکرته «له ناو بوون، له ناو وه ریچان، له ناو به ستن...».

به هه مه حال ئه م وردبوونه وه یه ش پتر له گه ل فیلولوچی خزمه، لابه لایی ده گاته وه ریئووس به لام بیگومان هه موو وردبوونه وه یه ک پرشنگ بو ده ور به ری خو ی ده هاویژی. هه ر ئه م ته رزه ورده کاریه ش بوو کاتی خو ی لیژنه ی زمان و زانسته کانی گه یانده ئه و راستیه که ته نها سی پیشگری «تی، لښ، پی» ده ست ده دن له به رای ی پیشگری دیکه وه بین و بین به دوو پیشگری یه ک فیعل هو یه که ش ده گه ریته وه بو سیفه تی پرپیویشتن له هه رسیکیاندا. پیشگری «پی» پیش «لی، تی» ده که ویته وه وه ک «پیلیدنه وه، پیتیکردن». پیشگری «لی» ش پیش «پی، تی» ده که ویته وه وه ک «لینیکه وتن، لیتیکه یشتن». هه رچی پیشگری «تی» یه ناتوانی پیش «پی، لی» بکه ویته وه. هیچ کامیکیش له پیشگه عاده تیه کانی وه ک «هه ل، دا، وه ر» نایه نه پیش پیشگری دیکه وه.

پیشگه پرپیویشنه کانی «پی، لښ، تی» کیشه ی دیکه شیان هه یه، ده گوتری پیوه بوون – لیوه بوون، پیداهاتن – پی داهاتن، پیراهاتن – پی راهاتن». به رواله ت پیشگه کان هه ری که دوو شیوه نووسینی هه یه، جاریکیان دوویان پیکه وه ده نووسرین جاریکیشیان لیک ده ترازین. ئه م رواله ته ساغکردنه وه ی ده وئ.

که ده لئی «پیدا چوون، تیدا ژیان» له مانده ا پیشگه که ی «دا» نییه هاتوته دوا ی «پی، تی» به لکوو ته واو که ری پرپیویشنی «به، له» یه هاتوته دوا یانه وه «به هه ولیردا تیپه رین – پیدا تیپه رین» «له هه ولیردا ژیان – تیدا ژیان».

هه روه هاش ته واو که ره کانی «را، وه» که به رواله ت له گه ل پیشگری «را، وه» یه ک شتن له حوکمدا زور جودان. که ده لئی «تیرا رویشتن – لیوه نورین» دوو ته واو که ری پرپیویشتن به کار هیئاوه که ده بی به پیشگه کانه وه بلکین و هه ردوویان به جودا دوور له فیعله که وه بنووسرین، به لام که گوتت «تیرامان، لیوه کردن» به دوا پیشگری «تی، لی» دا دوو پیشگری «را، وه» ت به کار هیئاوه که ده بی به پی ده ستووری لیره به پیشه وه باسکراو «تی، لی» به جودا و له نزیک پیشگه که ی دیکه و فیعله که وه بنووسرین. لیره دا پیشگری «وه» له وشه ی «وه کردن» پاشگه مه شووره که ی «وهه – هاتنه وه، کردنه وه...» یه له م له هجه یه دا بو به رای ی وشه هاتوه. که واته ئه م «وه» یه ئه گه ر ته واو که ری پرپیویشتن بوو به پرپیویشنه که وه ده لکیت، ئه گه ر پیشگریش بوو له نزیک فیعله که وه ده نووسریت – نالیم پیوه ی ده لکیت چونکه له نووسیندا هه لئاگرئ به دوا خو یه وه بلکئ.

زوربه ی نووسه ران و زماناسان، ئه گه ر نه لیم هه موویان، وا ده زانن «را» ی فیعلی «را کردن» پیشگه مه شووره که ی «راهاتن، راگویشتن» ه به لام راستیه که ی له «را کردن» دا ئه م «را» یه کورت کراوه ی وشه ی «هه را» یه به واتای «غاردان». به لگه ی ئه مه ش که م نییه

1) تا ئیستاش «هه را کردن» له ئاخواتندا باوه.

(2) له گهَل hurry ئینگلیزی خزمه هم له واتادا و هم له شیوهدا. وا دهزانم وشه ی «خیرا» ی کوردیش هر ههمان «ههرا» ی کوردی و hurry ئینگلیزی بیت، وهک دهزانین گۆرانی دهنگی «خ» به «ه» وهیا «ه» به «خ» له کوریدا رهچاو دهکری وهک که وشه ی «خۆر، هۆر» یهک شتن، وشه ی «ههرا» ی کوردی و «خهرا» ی فارسیش یهک شتن.

(3) به عادهت پیشگر فیعلی تیپهرا ناکاته تیپهپهرا فیعلی تیپهپهرا ناکاته تیپهرا کهچی «راکردن» به واتای غاردانه و تیپهپهرا «کردن» یش تیپهپهرا.

(4) بابتهی مهتهلی فولکلوری ههیه دهلی «قونده که قونده که له سهربانان ههرا که بۆقه و بیت نالییم...». دیاره «ههراکردن» له کۆن و نویدا باو بووه. کهواته دهبی ئهم «را» یه له وشه ی «راکردن» دا له دوری فیعله کهوه وهک وشهیهکی سهربهخۆ بنووسریت.

وشه ههن لهو پیشگره پریپۆزیشنانه دا کهوتون وهک «لیزان، لیها توو، پیخهف، تیچین» له کۆنهوه باو بوون هی نویشیان چۆته سهر وهک «پینووس، پیناس» دهبی ههر دوو کهرتیان بهیه کهوه بلکین. تهواو کهری ئه و ته رزه پیشگرانهش وهک «پیدا، تیرا، لیوه» هه موویان لهیهک حوکمدان دهبی به پیشگره کانیا نهوه بلکین. زوربه ی نووسهران تهواو کهری «دا» دهلکینن و نالکینن ئهوانی دیکه هه میسه دهلکینن. ئهم مامله تجوداییه بیجییه و بهسهر هیج بنجیکه وه هه لئاوهستی. دهبی هه موویان بلکین وهک

• له راستیدا

• له کهر کوکرا

• به سهرومالهوه

لیدا، تیدا، پیدا، پیرا، تیرا، پیوه، لیوه، تیکرا، تیکدا، لیکهوه، پیکهوه، لیکترهوه، پیکترهوه... وشهیهک هه بوو تا بیست سالییک لهمهوبهرا، به تایبهتی له نیوان مهلایاند، باو بوو ههر دهلیی له بیران چۆتهوه ئه ویش وشه ی «لهورا» یه به واتای «چونکه». رهنگه وشه که کورت کراوه ی «له ئهورا» بی. ئه گهر زیایه وه دهبی ئه ویش بهسهر یه کهوه بنووسری. ئیستا باسی چۆنیتهی وشه ی وهک «بهپاره، بیدین، لهبار» به دوا ئه وانیشدا «بۆچوون، بۆهاتن» دهکهین که هه موویان پریپۆزیشنیان له پیشه وهیه.

ئهم وشانه وهک «جلدروو، دلسۆز...» نین که کهرتی دوه میان به ته نهایی واتا نابهخشی، له بهر ئه مه ناشی یه کسهر دهستووری ئه وانیان بۆ راگۆیزین.

به لای منه وه نووسینی ئهم وشانه که ههر دوو کهرتیان یهک واتای سه رانسهر بیهخشن دهبی ههر دوو کهرتیان لهیه کدی نزیک بنووسرین و ئه گهر پیه کانیا ن دهست بدن بهیه کهوه بلکین. وهک دیاره ئهم وشانه ئه گهر له غهیری فیعله وه هه لستن ئاوه لئاو پیک دیتن و پله ی خواروو و ژووریان دهبی وهک «به دینتر، ههره له بار، بیجالتترین» ئنجا که ئه مه وه ها بی دیاره له م شیوه به کارهیتانه یه دا له راده ی تاکه وشه ی واتاداران که دهبی هه موو پیه کانی بهیه کهوه بلکین. به لام که له رسته دا وشه که هه لوه شایه وه بهیه کهوه لکانه کهش کۆتایی دیت

برا چكۆله كەي «بۆ» پرىپۆزىشنى «بى» يە كە ئەوئىش لە ھەندى باردا دەشى راناوى لكاو بە خۆيەو بەگرى
وەك كە دەگوترى «بىت نازىم - بىمان ھەلناكەن...» وەك بزائىم لە پەراويزىكى زىدە تەسكدا و لە تەنھا
حالتى نەفیدا ئەم «بى» يە ھەندى راناوى لكاو بە دوا خۆيدا دەھىنى. ئەمە لە لاىكەو، لە لاىەكى دىشەو
«بى» وەكوو «بۆ» دەتوانى پرىپۆزىش بخاتە پىش خۆيەو وەك «بە بى پارە سەفەر ناكرى، بە بى ترس ھاتە
دوان...». سەرەراي ئەمە دەتوانى پرىپۆزىش بە دوا خۆشيدا بەيىنى وەك «بى لەم جارە دوو جارى دىكەش
ھاتووم». بۆيەش دەلیم «بى» پرىپۆزىشەكان بە پىش و پاشى خۆى دەيەخىت

1) دەتوانى «بە» فرى بدرىت و لە جياتى «بە بى پارە» بگوترى «بى پارە».

2) ئەو رستەيەى كە تىيدا لەگەل «لە» كۆدەبىتەو بەر حوكمى «بى» يە ھەرچى «لە» يە يارىدەدەرى
تەواو كەردنى واتاى «بى» كەيە. بە نموونە سەرنج بەدە ئەم دوو رستەيە «بى تۆ دارا ھات - بى لە تۆ
داراش ھات...»

لە لاىەن چۆنەتى نووسىيانەو دەبى ھەردوو پرىپۆزىش بە جودا و لەيەكدى دوور بنووسرىن نەكا خەيال بۆ
ئەو بەچى كە ئەمانە پرىپۆزىشنى لىكدراون. ديارە كە راناوى لكاوئىشان بە دوا ھات دەبى پىيانەو بەلكى
ھەرچەند مەلومىشە «بۆ» رى نادا شتى لە دواو پىئو بەلكى، ئىجا لەگەل راناو كەدا دوور لە وشەى دواى
خۆيانەو بنووسرىن.

زۆر جارەن نووسەر و ئاخىوئەرى كوردى وا دەزانى وشەى وەك «بى لىئەلبرىن، بى لىخستىن، بى لىنان، بى شىل
كەردن...» بە پىشگرى «بى» دەست بى دەكەن، كەچى ئەم «بى» يە بە واتاى «قەم» يە عەرەبىيە و ناوىكى
عادەتییە. لەبەر ئەمە دەبى نووسەر ئاگادارى واتاى وشەكە بىت و لەو شوئەدا كە پىشگرى نىيە بە جودا دوور لە
وشەى دواترى بنووسىت.

راستىيەكەى ھەر سى پىشگرى «بى، لى، تى» لە بەكارھىناندا وا دەبى پىشگرى تەواون واش دەبى ویتە
پىشگرى. عەيارەى لەيەكدى جودا كەردنەوئىشان ئەوئەيە ئەگەر گۆرائىان بەسەر واتاى وشەدا ھىتا پىشگرى تەواو
و راستىنەن دەنا ویتە پىشگرى. بە نموونە، وشەى «بىكەردن» ئەگەر بە واتاى «داگىرساندن» بوو كەرتى
«بى» يە پىشگرە چونكە واتاى فىئەلى «كەردن» يە گۆرپو، بەلام كە گوتت «كارەكەم بە تۆبى بى كەرد» لىرەدا
«بى» كە پىشگرى تەواو نىيە چونكە واتاى «كەردن» يە نەگۆرپو. «لەكەردن» كە بە واتاى دوشمنايەتى بوو
«لى» يە كە پىشگرە بەلام كە گوتت «فىلم لى كەرد» «لى» كە ویتە پىشگرە. لە وشەى «تەبىردن» دا «تى»
پىشگرە بەلام لە «تەبەستن» دا ویتە پىشگرە. لەگەل ئەمەشدا زۆر زەحمەتە نووسەرى عادەتى، بە تايبەتى ھى
بىگانە، بتوانى ھەست بەم جوداوازيەى ھەردوو حالتى وشەكان بكات. لەبەر ئەمە وەھا بەرژەوئەند دەبىن كە
لەگەل ھەمواندا و لە ھەموو بارىكدا يەك جۆرە ماملەت بكرى و ھەمان دەستوورىان بەسەردا بەبىندرى.

لیرە كە قسە لە پىشگر دەكەين باسى گىروگرفتى ھەندى شپوھ دارشتنى دەستەواژە بكەين كە لەگەل فىئەل و
غەبرى فىئەلىشدا دىن. دەستەواژەى وەك «چنگلەسەرشان، دەستەونەزەر، بەرەورۆژ، دەستەوخەنجەر،
دەمەوروو...» كە دەشى ئاوەلناو وەيا ئاوەلكار بن، بەرەو ئەو رۆبىشتوون بىنە وشەى فەرھەنگى و فەرقىان ھەيە
لەگەل دەستەواژەى وەك «قەرز نەدانەو، لەسەر چەقى رىگا راوستان، لە ئاودا مەلە كەردن...» بەلى راستە
ھىندەى وشەى وەك «بىنەردەقىلە، پەپوولەسلىمانكە، حاجىلەكلەك، دۆرەشپىر...» دەفگرتوو و جۆشخواردوو

نه بوون به لَام چونکه بوونه ته ئاو لَناو و ئاو لَکار و هه لَوه شانده وهش قبوول ناکه ن لیان دیت که رته جودا کانیان له یه کدی نزیک بنووسرین بی ته وهی بلکیندرین. که ده لَیم هه لَوه شانده وه قبوول ناکه ن مه به ستم ته وه یه که ته گهر هه لَوه شانده و اتا که یان وه ک خوی نامین، به نمونه که گوته «دوو چه نگی خسته سه رشانه کانی براده ره که ی» ده سته واژه ی «چنگله سه رشان» تیچو به لَام که «له سه ر چه قی ریگه راوه ستان» خرایه رسته و بوو به «له سه ر چه قی دوور و ژان به ته نها بو ی راوه ستان» واتا که ی وه ک خوی ده مینیتته وه، که واته جوش خوار دوو نه بووه و نه چۆته ریزی وشه ی فهره نگییه وه. له بهر ته مه پیویست نییه به لَکوو جایه ز نییه که رته کانی «له سه ر چه قی ریگه راوه ستان – به پیوه نان خواردن»... له یه کدی نزیک بخریتته وه.

له بانگه واژه که دا وشه ی «ساده و دارپژراو» بهر خالی دوهم که وتوون گویا خزمی یه کترن، دواتر له خالی سییه مدا «وشه ی ناساده» هاتوه. له خالی شه شه مدا وشه ی لیکدراو هاتوه. ره نکه بیسوود نه بی بزاین ساده و ناساده و دارپژراو و لیکدراو چین.

به پینی سه رجومله ی لیکدانه وه کانی لیژنه ی زمان و زانسته کانی سه ر به کۆری زانیاری کورد، که من له وانه ی وا ئیستا وه ریان ده گرم رازیم، وشه له رووی که رته پیکهینته ره کانییه وه ده بیتته دوو به ش:

(1) ساده

(2) ناساده، ناساده ش ده بیتته وه

- دارپژراو
- لیکدراو

(1) ساده ته و وشه یه یه که له شیوه ی ئیستا که یدا هیچ زیادیه کی لاهه کی تیدا نه بیت، وه ک پیاو، بهرد، ریوی، هیزه.

(2) ناساده ته و وشه یه یه که زیاد ی له گه لدا بیت.

- دارپژراو ته و ناساده یه یه که ته نها یه ک وشه ی واتاداری ته واوی تیدا بی، واته زیادیه که ی واتای سه ربه خوی نه بی وه ک هونه رمه ند، پیاوته ی، پیاوانه، ده رگه وان.
- لیکدراو ته و ناساده یه یه که به لای که مه وه دوو وشه ی واتاداری ته واوی تیدا بی وه ک به رده نویت، داروه کاز، شه ونم.

ده شی بلین پله ی هه ره تیکه ل و بیندریزی وشه ی لیکدراوی کوردی «ئاویتته» یه وه ک وشه ی «سیسار که چه ل، بنبه رده قیله، چارده ریان»... به لَام هه ر ده کاته وه لیکدراو چونکه درپژبوونه وه ی وشه ی لیکدراو ته گهر چۆنایه تیه کی تازه په یدا نه کا نایاته باریکی تازه وه.

کاتی خوی لیژنه ی زمان و زانسته کانی که تیدا ته ندانم بووم، بایه خی وشه ی واتاداری دا به و که رته ی که «ناوی کارای لیکدراو – اسم فاعل مرکب» و «ناوی بهر کاری لیکدراو – اسم مفعول مرکب» دروست ده کا

وهك كه رتي «خور» له «نانخور» و كه رتي «دهر» له «نانه» و كه رتي «شور» له «جلكشور». بابه خه كهش له گرنگي دهوري ټو كه رته له پيكهيني وشه كانه وه ديت، نه خو ټو كه رتانه به تنها وانا نابه خشن. بويه بوو ليژنه وشه ي وهك لينه، تيكه، بهرخور، راره... ي به وشه ي دارپژراو دانا چونكه ټه گه كه رته فيعليه كه ي به واتادار دانه نابايه وشه كان پييان نه ده گوترا دارپژراو. سهير له وه دايه ټو وشانه ساده ش نين چونكه تاكه وشه نين، ده مي نيته وه سه ر ټه وه ي پييان بگوتري «ناساده» به لام ناساده يه ك كه وا نه دارپژراوه و نه ليكدراويشه. وشه ي وهك تيكه ل، پيكه لپي ك به رواله ت وشه ي واتاداري تيدا نييه به لام راستيه كه ي له ماندها به ټه سل وشه ي «يهك» هه يه كه ژماره ي واتاداره و لني سواوه. له بهر ټه مه دارپژراوي بيته ټويلن.

له تيكراي ټم بوچوونانوه ده بي وشه ي وهك «هه لته كين، رايه خ، پيخه ف، دابر، وه رگير» و هه رچي ديكه ي ټه وتوي هه بي به دارپژراو دابندري، دياره وشه ي وهك «به هه له بهر، گوله پيغه مبه رانه...» سه ره راي ليكدراو ټاويته شن.

ټم وشانه ي دارپژراو، ليكدراو، ټاويته ش، به كورتي هه موو ناساده كان ماده م بوويته وشه ي فره هه نكي ده بي به سه ريه كه وه بنووسرين. هه ر له م برياره وه ده فامريته وه كه هه رچي پاشگر هه يه ده بي به پيش خويه وه بلكي. نيشانه ي «پيتاسين» و «كو» هه رچه ند پاشگر نين چونكه گوران به سه ر واتاي وشه دا ناهين ديسانوه هه ر به كوتايي وشه وه ده لكين وهك «دله كه، له دلاندا». كه به يه كيشه وه هاتن هه ر ده لكين وهك «دله كان».

پاشگره كانى كار ټه مانه ن

(1) ده نكي «ا» وهك «ترس - ترسا، ترش - ترشا، كول - كولا به وه» به لاي منه وه ده نكي «ي» كه ديتته پاش هه ندي وشه وه و ده يكا ته فيعل، پاشگر نييه، چونكه هه ر له رابردوودا ده رده كه وي له مضارعدا ون ده بي. به نمونه وشه ي «له رز» ده بيته «له رزي، له رزيم...» به لام له مضارعدا يته كه ده رناكه وي «ده له رزم، ده له رزن...» هه رچي ټه لفه كه يه له مضارعدا ده بيته «ي» ي كراوه وهك «ترسام - ده ترسيم، جو شا - ده جو شيت، كوشاين - ده كوشيين». له گه ل ټه مه شدا «ي» له رزي، دزي، دري، و هه موو فيعليكي ديكه، وهك به ديهيه، به كوتايي وشه وه ده لكى، هه ر نه بي له بهر ټه وه ي كه به شيكي پيكه يته ري فيعله كه يه.

(2) پاشگري «كا» وهك ټالوزكا، هه لروشا، بزركا... له مضارعيشدا ده بيته «كي»... ده ټالوزكي، ده بزركي...

(3) پاشگري «را» ي فيعلي كارابزر وهك ديترا، گوشرا، نووسرا. له مضارعيشدا ده بيته «ري». ده گوشري، ده ديتري.

(4) پاشگري «اند» وهك ترساندي، پساندي. له مضارعيشدا ده بيته «ين»... ده پسيتم، ده ترسينن، ده رمينن...

(5) پاشگري «وه» وهيا «وه» كه له رابردوو و ټايندها يه ك شته وهك چومه وه - ده چمه وه، پرسيته وه - ده پرسيته وه. ټم پاشگره وهك له نمونه كاندا دياره، ده كه ويته دواي راناوي كوتايي فيعله كه شه وه، واشده بي به دوا دوو راناودا ديت وهك ديمته وه، ناسيائينه وه... پاشگره كانى ديكه يه كسه ر به كوتايي فيعله كه وه ده لكين و راناويان به دوا دين.

پاشگری غەیری کار ھیندە زۆرە لە ئەژمار نایەت. وەک لیترە بە پیشەووە گوتم سەرلەبەری پاشگرەکان بە کۆتایی وشەو دەلکین، زوربەیی نووسەرانی ش ھەر وەھایان دەنووسن.

وشەیی وەک «دەلپاک» ئەگەر لە واتادا کەرتەکانی بەیە کەووە بەسترا بوونەو بەسەر یە کەووە بنووسرین بەلام نەلکین. دەلین «دارا دەلپاک» بەلام کە لە واتادا لەیە کدی ترازان دەبی دوور لەیە کدی بنووسرین وەک «چی ھەتە لە ناو دەل پاک».

وشەیی وەک «دەستنوێژ» چونکە بۆتە فەرھەنگی دەبی کەرتەکانی بەیە کەووە بلکین. «پینلکە، پیکورە، سەرأسنە، گەرماژۆ»... و ھەرچی وشەیی لیکدراوی وەھا ھە یە دەبی کەرتەکانیان بلکین.

وشەکانی «ھەرچی، ھەرکام، ھەرکۆی» بوونەتە وشەیی لیکدراو کەرتەکانیان ئەگەر لکانیان ھەلگرتبا دەبوا یە بلکین. بەلام «ھەر» بە دوا خۆیەو نالکی بۆیە دەبی بەسەر یە کەووە بنووسرین. بەلام «ھەر کەسبیک ھەر شاریک» چونکە نەبوونەتە وشەیی لیکدراو دەبی لەیە کدی دوور بنووسرین.

نیشانەکانی پلەیی بەراورد و بالای «صفە» بیدەمەتەقە دەبی بە وشەو بلکین وەک «جوانتر، جوانترین، ھەرەجوان». بەلام وشەیی «ھەر» لە رستەیی وەک «ھەر دەرۆم و نایگەمی – ھەر منم ئیستە وارسە عیسا – ھەر مرۆف دەتوانی بدوی» دەبی سەر بەخۆ و لە دووری وشەیی دوا یەو بنووسرین. لە وشەیی «شتی تر» دا ئەم «تر» ھە سەفەتە و بە وشەو نالکی.

یە کەم، دووم، بیستەم، دوازدەمین، پینجەمین... نیشانەیی پلەیان بە ژمارە کەیانەو دەلکی و لەمەدا چ گرفت نییە، بەلام چ پینویست بەو ناکات لە ھەندی ژمارەدا دەنگی «ھە» لە لاوہ بیت بۆ ناو وشە کە وەک کە ھەندی کەس دەنووسن «دووھەم، سێھەم» چونکە ئەم «ھە» یە ناچیتە کۆتایی ھەموو ژمارەکانەو تەنانەت کە نووسیش «دوازدەھەم» ناتوانی بنووسیت وەیا بلییت «دوازدەھەمین». بەشی زۆری ئاخۆھەری کوردیش دۆستی ئەم «ھە» یە نین ئیتر بۆ دەبی بەسەر زمانی ئەدەبیدا بسەپیت؟

وشەیی «ھی» کە ئامرازی وەسف و ئیزافە یە بە جودا دەبی بنووسرین وەک «ئەمە ھی منە... ھی قەلەو بگرە ھی لەر نا». بەلام کە سوانی بەسەردا ھات و مایەو «ی» دەبی بە کۆتایی وشەو بلکیت وەک «گۆلی جوان، بەرخی بارام».

دوو وشە ھەن لە نیوان عەشرەتە مەیلەو کویستانییەکانی بەشیکیی سۆراندا باون تا بلیی گەش و راگە یەنن، بریتین لە چەند کەرتی ئەوتۆ ھیچیان بە تەنھا و اتا نابەخشن. دوو وشە کە «پێھەلا» و «پیدا» یە وەک کە یە کیک بلی «جۆگە و جۆگە رویشتم» ئەوی دیکەش بپرسن «پێھەلا یان پیدا؟» واتە بەرەو سەرچاوە و بناوانەو وەیا بەرەو قوناو؟ جوانی وشەکانیش لەووە دیت کە دەست دەدەن بۆ ھەرچی سەرەژوور و سەرەژیرە، ھەر لە شاخی رژد و رکەو ھەتا دەگاتە پیندەشتی دەستەوناو و ھەموار. وشەیی یە کە میان بریتی یە لە «پنی ھەل دا» ئەوی دیکەش «پنی دا» ی عادەتی. بەلای منەو یە کە میان دەبی «پنی» کە ی بە جودا لە نزیکیی «ھەلدا» ی بەیە کەووە لکاووە بنووسریت، «پیدا» ش بەیە کەووە بلکیت «پێھەلا – پیدا».

بهشی 3: وشه‌ی ناساده

له ژیر ئەم خالەدا دوو بهندی

- دیارده‌ی داتاشین و قووت دانی هندی دەنگ.
- گیروگرفتی ژماره‌کان له «11» وه تا «19» نووسراوه.

له باره‌ی دیارده‌ی داتاشین و قووت دانی هندی دهنگه‌وه:

ئه‌گەر روون کرابایه‌وه ئایا مه‌به‌ست له داتاشین ئه‌وه‌یه که له عه‌ره‌بیدا پیتی ده‌گوتری «نحت» یاخود مه‌به‌ست دارشتنه‌ی باس لیکراوه‌که‌یه ده‌توانرا به‌جۆریکی رووتتر له‌ کیشه‌که‌ بکۆلریته‌وه. به‌هه‌مه‌حال داتاشین به‌ واتای «نحت» پێ وه‌یا به‌ واتای دارشتن و «اشتقاق» پێ له‌ ریتووسدا فه‌رق په‌یدا ناکا چونکه‌ هه‌ر وشه‌یه‌کی فه‌رهه‌نگی له‌ دارشتنه‌وه‌ وه‌یا له‌ داتاشینه‌وه‌ وه‌یا له‌ غه‌یری ئه‌وانه‌وه‌ به‌ره‌م بێت مامله‌تی تاکه‌ وشه‌ی له‌ گه‌لدا ده‌کرێ به‌ پیتی تیبینی و هه‌لومه‌رجیکی که‌ له‌ به‌شی زۆریان دواين.

یه‌ک تیبینی هه‌یه‌ پێوسته‌ باسی بکه‌م. وشه‌ی داتاشراو و دارپژراو و لیکدراوی لیره‌ به‌ پێشه‌وه‌ شویتی خویان له‌ زماندا کردۆته‌وه‌ و بوونه‌ته‌ به‌شیکی ئاخوتن و نووسین. ده‌مبێته‌وه‌ وشه‌ی تازه‌ دروستکراو و چۆنیه‌تی پێشوازی لیککردنی. بێگومان رینگه‌به‌ستن له‌ داهینانی وشه‌ی نوێ نه‌زۆککردنی زمانه‌که‌یه‌ چونکه‌ ئه‌م جیهانه‌ وه‌ها خیرا به‌ره‌و پێشه‌وه‌ ده‌روات و ده‌گوریت خه‌ریکه‌ بلیم زمانی پار ناتوانی به‌ چاکی ته‌عبیر له‌ هه‌موو دۆزراوه‌ و داهینراو و خه‌یالی‌یکراو و نه‌خشه‌ کیشراوی ئه‌مسال بداته‌وه‌. دانانی وشه‌ی نوێش له‌ چه‌ند رینگه‌یه‌که‌وه‌ ده‌بێ. یه‌کیان ئه‌وه‌یه‌ خه‌لق له‌ خۆوه‌ ناویک بۆ شتیکی تازه‌ بابه‌ت دابنێ. دوه‌میان ئه‌وه‌یه‌ نووسه‌ر و زمانزان هه‌ر یه‌که‌ له‌ مه‌یدانی خۆیدا به‌ دوا وشه‌ و ته‌عبیری نوێدا بگه‌ڕێ.

به‌ داخه‌وه‌ وه‌ها ده‌بێ کام وشه‌ی چرووکه‌ ئه‌ویان په‌ره‌ ده‌ستینێ وه‌ک «راناو» ه‌ پشت له‌ ده‌ستوره‌، به‌بره‌وه‌، بیکه‌لکه‌ که‌ وه‌یا وشه‌ی «به‌روار» که‌ له‌ هه‌له‌یه‌کی رووته‌وه‌ بۆ ناو فه‌رهه‌نگانیش رویشت.

وا به‌ چاک ده‌زانم لیژنه‌یه‌کی لیزانان ئه‌م کاره‌ بگرنه‌ ئه‌ستۆی خۆیانوه‌ و ده‌سته‌ی کوردیش سه‌ره‌پرشتی چالاکی و به‌ره‌می لیژنه‌که‌ بکات و هه‌ر جاره‌ش که‌ لیسته‌ی وشه‌ی نوێ یه‌کجاره‌کی وه‌رده‌گرن و فه‌رارداده‌ ده‌کرین ئه‌وه‌ی راستیش پێ ده‌سته‌ی کوردی بۆ ئه‌م جۆره‌ کاره‌ په‌یدا بووه‌ ئه‌گه‌رنا چی چاکتری له‌ توانادایه‌؟ له‌ ئیمکاندا نییه‌ بۆ هه‌ر تاومه‌ وشه‌یه‌کی نوێ کۆریکی وه‌ک ئه‌مه‌یان ریک بخت، بۆیه‌یه‌ ده‌بێ لیژنه‌ بخته‌ کاره‌وه‌. ئه‌م کۆره‌یش ده‌بێ لیژنه‌ی لیزانی پێ ته‌ره‌فانی به‌دوادا بێت بۆ هه‌لبژاردنی پێشنیازه‌ په‌سه‌نده‌کان.

بگه‌رینه‌وه‌ بۆ رېچکه‌ی لیکۆلینه‌وه‌کان

- قوتدانی ده‌نگ
- ئەم دیارده‌یه‌ له‌ روانگه‌ی روونه‌وه‌ سه‌یری ده‌کرێ

ئىمە ھەرچەند نەشتوانىن وشەى ئىستاكەى كوردى بېھىنەوہ بۇ سەرچاوەى مېژوویى كۆنى زمانى كوردى تا بزانین لە ماوەى چوار ھەزار سالددا چ گۆرانىكى بەسەردا ھاتووہ ئەوئەندەمان پى دەكرى لە رى بەراورد كوردى وشەى لەھجە جوداكانەوہ بزانین كامیان پتر لى سواوہ وەیا بەرەو ھەلە بۆتەوہ. بە نموونە ئەو وشە كوردىيەى كە بە واتاى «دشنام»ى فارسى و «شتم»ى عەرەبىيە لە ھەندى ناوچەدا «دژنىو»ى بۆ بەكاردەھىنن. ديارە ئەم دژنىوہ بۆتە «جنىو» كە وشەىيەكى زىندوو و دەستوريشە چونكە سوانى بەسەردا ھاتووہ نەك شىوان. «جنىو» بۆتە «جوین» و جوینیش گۆراوہ بە «جوون». ئەم دوو وشەىيەى «جوین» و «جوون» ھەردووویان بیژۆك و ریزپەرن تەنھا بۆ ئاخاوتن دەست دەدەن، «دژنىو» و «جنىو» ھەردووویان پەسەند و دەستوورین بەر شىوہى زمانى ئەدەبى دەكەون. ئىمە ئەگەر «دژنىو» و «جنىو» - مان بۆ نەپاراستراپایە نەماندەزانى «جوین» بیژۆكە، بى «جوین»یش بیژۆكبوونى «جوون»مان بۆ دەرئەدەكەوت. ھەر لەم رینگایەوہ دەتوانین وشان بە بەكدى بگرن و راستر و لە راست نزىكەكان ھەلبژیرن.

جگە لەم بەراورد كوردنە دەتوانین لە رى دەستوورە بەرچاوەكانى سوان و قرتان لە ھەر لەھجەىيە كدا ماكە راستىنەكە بدۆزىنەوہ، وەك بلى لەھجەىيەك بە شاىد دەگرین لە خۆى.

ھەر وھا دەشى لە رى دەستوورەكانى فۆنەتىكەوہ بگەین بە حەقىقەتى گەلىك لەو وشانەى سوان و گۆرانیان بەسەردا ھاتووہ.

رى ھەىە ناوانەوہ ئەو زمانەى لە كوردىيەوہ نزىك بەكەین بە عەيارەى ھەلاواردنى وشەىيەك بەسەر وشەىيەكى دىكەى كوردیدا.

بىگومان رىگەى دىكەش ھەن بۆ دەستىشانكردنى وشەى پەسەند، پىویست نىيە لىرەدا بە دوايان بەكەوین.

لە نموونەى بەراورد كوردنى لەھجە لەگەل لەھجەدا دەتوانین وشەى «گى» بە وشەى «گوى» بگرن. ديارە وشەكە بە لىسوان بۆتە «گى» نەك بە لى زیاد كوردن بۆتە «گوى» چونكە بە عادت وشە لى دەسوئ مەگەر بە بەلگە ئىسپات بكرى كە بەسەرىوہ نراوہ. لىرەدا بەلگەى بەراورد كوردن ئىسپاتى لىسوانەكە دەكات چونكە ئەم واوہى وشەى «گوى» لە شىوہ ئاخاوتنى كرمانجى سەروو و لە وشەى «گوش»ى فارسىشدا ھەر ھەىە. كە بىین و وشەى «خى» بەراورد بەكەین لەگەل «خوى» دەتوانین قىاسەكەى «گى» و «گوى»ى لى بەكاربەئىن، بلىین مادام لەویدا واوہكە بىچەىيە دەبى لىرەشدا ئەم واوہ بىچەىيە بى، جگە لەوہى كە لە لەھجەى دىكەى كوردیدا وشەى «خوا» لە جىگەى «خوى» باوہ و پالىشتى لە رەسەناىەتى ئەو واوہ دەكات.

لە نموونەى بەشاىدگرتنى دەستوورى سوان و لىقرتانى دەنگ لە تاكە لەھجەدا دەتوانین تىبردن وەیا سووك دەربرن وەیا گۆرىنى دەنگى دال لە لەھجەى سلىمانى بەكەین بە عەيارەى ساغكردنەوہى وشە، ھەر وھاش گۆرىنى لامى قەلەو بە رى لاواز لە كۆپە و خۆشناوہتى و رەواندز و بالەك و گەردىياتى و دزەىياتى بەكەین بەو عەيارەى.

لە نموونەى بەدەنگەئىنانى دەستوورەكانى فۆنەتىك دەتوانین وشەى وەك دەزگا، دەزگرە، پژدەر بەكەین بە عەيارە. دەزگا و دەزگرە لە دەستگا، دەستگرەوہ ھاتوون. لە پىشەوہ دەنگەكەى «ت» لە ھەردوو وشەدا قرتاوە، كە دەزانین قرتانى «ت» لە زۆر باردا دياردەىكى فۆنەتىكى كوردىيە، كە تىيەكە نەما دەنگى «س»ى كپ بە

وهستاوی ده که ویتته پیش دهنگی «گ» ی ئاوازه دار. به پی خزمایه تی نیوان دهنگه کان ئاوازه دار حز له ئاوازه دار ده کات کپیش حز له کپ ده کات، به زوریش کپ خو ده گوری بو ئاوازه دار، ئیتر سینه که ده بیته زی.

وشه ی پزده ریش له هه مان ریگه وه له «پشده ر» هوه به قرتانی تییه که و گورانی شینی کپ به ژیی ئاوازه دار بوته «پزده ر». ئا لیره دا ده بی بلیم دهنگی «س» خزمی «ز» هه رچهند له نووسینیشدا به رهو «ش» بردراوه، دهنگی «ش» یش خزمی «ژ» هه رهنگه به شی هه ره زوری خوینته ری کورد وا بزانی ئه و پیتانه ی له ئه لفوییی عه ره بیدا شکلیان له یه کدی ده چی له دهنگیشدا خزم بن که چی راستییه که ی ئه وه یه که «س، ش، ف، ک، ت» شیوه ی کپی دهنگه ئاوازه داره کانی «ز، ژ، ف، گ، د» ن. به لام ده بی بلیم خزمایه تی «ت» له گه ل هه ردوو دهنگی «ط، د» دا جیی ساغکردنه وه یه.

به کارهینانی ئه م ته رزه ده ستوورانه بو دوزینه وه ی وشه ی راست نابج له په راویزی شیوه ئاخوتنی ئیستا که ی کوردیمان هه راگو یزی بو ئه وه ده قه میژووی و کونانه ی که له هه ندی نووسینی کونینه ی زمانه ئیرانیه کاندایا ریزراوه. رهنگه به شی زوری ئه و وشانه ی که له زوربه ی له هجه کاندایا سوانیان به سه ردا هاتوو ه شیوه ی دروستیان له له هجه یینکدا مابیت که بشی نارسه نایه تی وه یا نادروستی وه یا هه له یی وشه ی له هجه کانی دیکه ی پی ئیسیات بکری. کاتیک که هچ عه یاره ی ته رجیح له له هجه کانی ئیستا که ماندا چنگ نه که وت ده شی بگه ریینه وه بو ئه وه ده قه کونانه - ته گه ره هبن - جا ته گه ره ئیمه ئه م پیوانه یه مان کرد به عه یاره ی ته رجیح و هه لاواردن بی ئه وه ی لایه نگیری بکه ین، به ئاسانی، ده توانین ده سبژاری وشه ی دروست و نادروست له له هجه کانماندا بکه ین بی ئه وه ی ده ست له شیوه ی ئاخوتن بده ین. ئیمه که هاتین و نووسیمان «ئه فه ندی، دل، کردن» لی ده گه ریین خه لقی سلیمانی بلین «ئه فه نگی» و کویش بلین «در» بادینیش «کرن».

ئنجبا با بزاین چون ده توانین ئه م ده سبژاره بکه ین. به لای باوه ری منه وه کاره که به نده به دوو مه رچی سه ره تاییه وه: یه که میان، ده سبژاره که خو ی. دوو میان سه پاندنی وشه ده سبژاره کان به سه ر زمانی ئه ده بیماندا.

له رووی ده سبژاره که وه، پیویسته لیژنه به کی لیژانی نیگافره وانی دلسوژی بیلایه ن کاره که بگریته ئه ستوی خو یه وه و له ماوه یه کدا چی به راست ده زانی ئه وه په سه ند بکات و له شیوه ی پیشنیازدا بلاوی بکاته وه بو ئه وه ی ته گه ره که س ره خنه و تیینی و نارهایی هه بوو له ماوه یه کی دیار کراودا به لیژنه که ی رابگه یه نیتته وه وه یا له لای خو یه وه له هه مان ماوه دا بلاوی بکاته وه تاکوو له راده ی ئیمکاندا چی هه ره په سه نده ئه ویان بیته وشه ی ئه ده بی قه رارداده. واشده زانم سه ره له به ری کاره که له ماوه ی شه ش مانگدا به ته نجام ده گات.

له رووی به کارهینانی وشه ده سبژار کراوه کانه وه پیویسته دوا بریار و په سه ند کردنی لیژنه که بیته ده ستوور و هه رچی ده زگای نووسین و بلاوکردنه وه و چاپه مه نی هه یه پیروه ی بکات. بیگومان سه لماندنی گشتی له خو وه په یدا نابج. به داخه وه به دریژایی رۆژگار یه ک هو ی ته فره قه چوار هو ی یه کبوونی به زاندوه، ته نانه ت له زه مینه ی «فقه» و قانونیشدا ئه وه ی پی ده لین «مانع» به هیزتره له «مقتضی». جا ته گه ره ده سه لات ی ره سمی پشتگیری له لیژنه و بریاره کانی نه کات ته نها ئه وان به دوا یدا دین که له گه لیدا هاوباوه رن، ئه وساش نووسینی ئه ده بی کوردی ئه و هه ره مه یه ده بی که هه یه. هه لبه ت ئه و لیژنه یه که پیک بیت له جغزی ده سته ی کوردی کووری عیراق پیک دیت، ده سه لات ه که ش هی ده سته ی کوردی و کووری عیراقی ده بیت. سه پاندن و به سه ردا برینیش له م کاره دا نابیته دیکتاتوریه تی چونکه هه موو یاسا و ده ستووریک ی ئه م جیهانه له لایه ن که سانی ده سه لات پیدراوه وه قه رارداده ده کرین و ده سه لات ی ره سمیش به سه ره هه موانیدا ده بری. له بانگه وازه که دا که

ئىشارەت بۇ تىبىر نە كەردنى بىر يار و پىشنىيازە كانى كۆرى زانىارى كورد دە كات ئەم لايەنەى بوون و نە بوونى دەسەلاتى لەبىر چووه، فەرامۇشىشى كوردە كە پىشنىياز و رېتووس و بىر يارى هېچ كەس و هېچ لايەنەى نەيتوانىو خۇى بسەپىنى نەك ھەر ھى كۆر ئەگەر نا بانگەوازە كە چ لزومى ھەبوو؟ ئەم كۆبوونەو ھەبە بوچى؟

ئىجا كە ئەمە پىشنىيازى من بى بە زاھىر چى لىرەدا دەلېم لە بارەى قوتدان و سوان و گۆرانى دەنگ وەيا سەرلەبەرى كىشەى رېتووسى كوردىيەو دەبىتە كارىكى بىلزوم بەلام راستىيەكەى ئەوئەندە بۇ نووسىنەكەى من دەمىتتەو كە لە دواړۇژدا لىژنەكە سەىرى بكات و بە تىبىنى و رەخنەى دابنى.

فەرمانى زىندووكردنەو و نە كەردنەو دەنگى قرتا و بەوئەدا سووك و ئاسان دەبى كە ھەموومان سەلماندومانە شىوہ ئاخوتنى سلېمانى بنەماى نووسىنى ئەدەبىمان بىت چونكە ئەم سەلماندە ئەركى ساغكردنەو سوان و قرتانى لەھجە كانى دىكە بەلاوہ دەنى و تەنھا رەوړەوئە سوانە دەبى كە لە راوېژ و دەمودوى ئاخىوہرى سلېمانىدا پەيدا بووہ. ئىمە كە بەراوردى وشەى ئاخوتنى سلېمانى لەگەل وشەى شىوہەكى دىكەى كوردىدا بىكەىن لەو حالەدا دەبى كە وشەكەى دىكە پەسەندتر وەيا رەسەندتر وەيا راستتر بى نەك لە پرووى ئەو قرتان و سوانەى كە بەسەرىدا ھاتوہ. من نايم «ئەبىم»ى خۆشناوتى بىمەوہ سەر «ئەبىژم» و قرتانى دەنگى «ژ»ى تىدا دەرەخم چونكە بەتەما نىم شىوہ ئاخوتنى خۆشناو بىكەمە بنەماى نووسىنى ئەدەبىمان ھەرەھا لەبەر ھەمان بنۆس «ئۆللەھى» مەنگورانىش نابەمەوہ سەر «وہللەھى». لەمەش زىاتر دەسپارىژى دەكەم كە نايم لىك بدەمەوہ ئايا «ئاوژەنگىيان» دەدا لە «ئاوى زىندەگى» يا «ئاوى زىندەگانى» ھەو ھاتوہ چونكە دەبى شىوہى ئەم وشەى بە پى بەكارھىنانى سلېمانى بخرىتە نووسىنى ئەدەبىمانەو، مەگەر ئاشكرا بى كە وشەكەى سلېمانى شىووتر و لى قرتاوتر و بەرەو ھەلەتر بى لە وشەى ھاوتاي خۇى لە لەھجەى كە دىكەدا.

ئىمە كە تەنھا لە حالەتى ھەبوونى وشە وەيا تەعبىرى پەسەندتر لە ھى سلېمانى ھانا بىنە بەر لەھجەى كە دىكەى كوردى دەست لىدانىكى رەوامان كوردوہ، بەولای رەواوہ پىوئىستىشە، بەولای پىوئىستەوہ كارى دەستخاوتى و دلسۆزىيە بۇ زمانى كوردى، ئىجا پەراوېژى دەست لىدانەكەش تا بلى تەسكە لە چا و جغزە بەرفرەوانەكەى سەرلەبەرى شىوہى ئاخوتنى سلېمانى، خۆ ئەگەر وەھا نەلېن و نەيسەلمىن ديسان لە سەرەتاوہ لزوم بەم تەرزە كۆرە نامىنى. بە نمونە دەلېم كە فرەنسىيەكان ھەلەپە كيان لە لەھجەى پارسدا دۆزىوہ وا چاكە پارىسيەكان واز لە ھەلەكە بەھىن نەك ھەموو مىللەتى فرەنسە و دەيان مىلئون ئاخىوہرى فرەنسەى فىرى ئەو ھەلەپە بىرىن.

ئەوہى لە لەھجەى سلېمانىدا بۆتە دەقىكى زىدە بەرچاوى ئاخوتن ماملەتكەردنە لەگەل ھەندى دەنگ كە لە پىش ھەموويانەوہ دەنگى «د» دىت بە دوا ئەوئىشدا «ت»، ئىجا دراوسىبوونى دەنگى «ن، گ» و «ن، د». ھەرەك مىسرىيەكان قاف و جىم دەگۆرن بە ھەمزە و گاف، وەيا پارسيەكان دەنگى رى دەگۆرن بە غەىن ھەرەھاش سلېمانىيەتى بە زۆرى دەنگى دال تى دەبەن وەيا كلۆرى دەكەن، تا رادەپەك ئەو ماملەتە لەگەل دەنگى «ت» شدا دەكەن.

لە لايەن دياردەى كلۆر كەردنەو وەك كە دەلى «ئەحمەد ئەمەت بوچى كرد» ناشى ھېچ گرفت و دەمەتەقە پەيدا بىي چونكە نووسەرى سلېمانىش پىتى دەنگەكان دەنووسىت بەلام لە خويئەندەوئەدا كلۆريان دەكات. دەمىتتەوہ بگوترى ئايا دەشى داوا لە ھەموو كورد بىرى ئەو دال و تىيە كلۆر بكات؟ بىگومان تەكلىفى وەھا جىي بىستن نىيە چ جايى سەلماندن، نەك ھەر لەبەر ئەوہى كە گۆرىن وەيا تىبەردى دەنگەكان كۆشەشىكى

نه قرتانی ئەم نیشانه‌یه‌ی ئەمره کرد و ئیستا ناگه‌ریمه‌وه سه‌ری، ئەم پێدا هاتنه‌وه‌ش داخوازی سه‌ره‌باسی قوتدانی دەنگ بوو که له بانگه‌وازه‌که‌دا نووسراوه. به‌لام ئەوه‌نده دەمینتته‌وه که بریار بۆ قرتاندن و نه‌قرتاندنی نیشانه‌که له هه‌ندئ بار و حاله‌تی فیعلی لیکدراودا بدرئ وه‌ک که ده‌گوترئ، سه‌ربره، ده‌غله‌که رۆکه، قوره‌که مالنچ ده، پیاوی چا به لیره‌دا «چاک» یش لینی قرتا... هتد. به‌رای من نه زهر هه‌یه له به‌جیه‌په‌شتنی مه‌سه‌له‌که بۆ دلخوازی نووسه‌ر و ئاخپوه‌ر نه سوودیش هه‌یه له سه‌پاندنی ژيانده‌وه‌ی ئەو نیشانه‌یه چونکه ماده‌م قرتاندنه‌که شکی ده‌ستووری وه‌رگرتوه زهره‌ر له هه‌چ سه‌روبه‌ریکی ریزمان و نووسینی ئەده‌بی نادات بۆ نموونه، ده‌توانی بلیت «لاکه‌وه - سه‌رکه‌وه - پێشکه‌وه - دوورکه‌وه - نیزیکه‌وه» به‌لام ناتوانیت بلیت «ده‌رگا‌که که‌وه...» هه‌رفکردنی شیان و نه‌شیانی قرتاندنیش له‌و شویتانه‌دا کاری سه‌لیقه‌یه‌ی ئەوه‌ی له‌ خویشی رانه‌بینی قرتاندنه‌که له‌ جیی دروستدا بکات با خۆی له‌ دوودلی رزگار کات و نیشانه‌که به‌کاربه‌ینی...

رێژه‌یه‌کی دیکه‌ی فیعل هه‌یه ده‌نگی «ب» ی تیدا ده‌قرتی به‌ رواله‌ت هه‌ر ده‌لی نیشانه‌که‌ی ئەمره به‌لام هه‌و نییه و شتیکی دیکه‌یه، له‌ گه‌لیک ناوچه‌ی کوردزماندا له‌ جیاتی بمکردبايه، بچووبامایه... ده‌لین بمکردبايه، بچووبامایه - ئەم «ب» هه‌لیره‌دا شکیکی فیعلی «بوون» ه، هه‌رچی «ب» ی سه‌ره‌تای فیعله‌که‌یه ئەویان نیشانه‌ی ئەمره (له‌ راستیدا لیره‌ نیشانه‌ی خۆزی وه‌یا مه‌رج و شتی ئەوتوییه و له‌ گه‌ل ئەمردا له‌وه‌دا کۆ ده‌بنه‌وه که هه‌موویان فیعلی ئینشائین...). هه‌لبه‌ت ئەم قرتانه‌ش ه‌ی ده‌ست لێدان نییه و خه‌لقی لێ مه‌نع ناکرئ.

ئهو فیعلانه‌ی که به‌ ده‌نگی «ه» ده‌ست پێ ده‌کهن سه‌ره‌رای «ب» ی نیشانه‌ی ئەمر هه‌یه که‌شیان ده‌قرتی وه‌ک که ده‌گوترئ «هه‌لینه، هه‌لاویژه، تیوه‌رته، هه‌لی...» له‌ جیاتی «هه‌لبه‌ینه، هه‌لبهاویژه، تیوه‌رته، هه‌لبه‌ی...». به‌شیک له‌و فیعلانه‌ی که به‌ هه‌مزه‌ ده‌ست پێ ده‌کهن وا ده‌بی هه‌مزه‌که‌یان ده‌قرتی وه‌ک «داخپوم، بنگیوه...» له‌ جیاتی «ده‌ئاخپوم، بئه‌نگیوه...» له‌ باره‌ی وشه‌ی «بنگیوه» وه‌ له‌ شیخ عه‌لی تاله‌بانی ده‌گێرته‌وه که له‌ پیریدا گوتیه‌تی «کاتی خۆی که مامۆستای سوخته‌خانه له‌ حه‌نجه‌کردندا ده‌یگوت «بیزیر بی بنگیوه سینی...» عه‌لی کویر بی نه‌مه‌زانی مه‌به‌ستی وه‌ستاندن سینه‌که‌یه». له‌مه‌وه دیاره که تیبردنی ئەو هه‌مزه‌یه له‌ کۆنه‌وه و به‌ به‌ریایی کوردستان باو بووه.

رای من له‌ باره‌ی ئەم جوهره‌ سوان و قرتانه‌ی ئەوه‌یه که هه‌روه‌ک له‌ عه‌ره‌بیدا «یستطیع» و «یستطیع» ره‌وان، له‌ کوردیشدا به‌ مه‌رجی نه‌شیوانی ریزی ده‌نگی وشه‌کان شیوه‌ی سواو و نه‌سواوی وشه‌یه‌ک که له‌ زوربه‌ی له‌هجه‌کاندا باو بی هه‌ر ره‌وايه به‌لام دیاره نه‌سواوه‌که‌ی په‌سه‌ندتره.

وشه‌ هه‌یه ده‌قی کۆنی ماوه به‌لام سواوه‌کانی پتر له‌ کاردان وه‌ک وشه‌ی «خاتوون» که ته‌نها بۆ ناوی کۆک و له‌ شیوه‌ی ئاوه‌لناودا به‌ کاردیت وه‌ک ئەوه‌ی یه‌کیک ناوی «خاتوون» بی وه‌یا بگوترئ «کیژیکی خاتوونه» له‌وه به‌ولاره‌ سێ جارن کورت کراوه‌ته‌وه بۆته «خاتوو، خات، خا» پتریش له‌ ئەسه‌له‌که مه‌به‌ست راده‌گه‌یه‌نن، ته‌نانه‌ت جاریکیان له‌ ئەدیبیکی کوردم بیست گوتی گویم لێ بوو بانگ کرا «خافاتم» ده‌رحال بیرم بۆ ئەوه‌ چوو که ئەم «خا» یه‌ ده‌شی بیته‌ نیشانه‌ی مینه‌ له‌و وشانه‌دا که پنیوستیان به‌ جودا‌کردنه‌وه‌ی نیر له‌ می هه‌یه وه‌ک «خادکتۆر، خاوه‌ستا، خاسه‌رتاش...». له‌م وشه‌یه‌دا ژيانده‌وه‌ی «خاتوون» له‌جیاتی له‌قه‌بی «خاتوو» سوودی نییه چونکه ئیستا که هه‌ردوو وشه‌ خزمه‌تی ئاخواتن ده‌کهن و هه‌ریه‌که‌یان له‌ مه‌ودای خۆیدا. «خات» و «خا» ش له‌ شویتی تایبه‌تیدا هه‌ر ره‌وان چونکه به‌ فره‌وانی له‌ کاردان و ریزی ده‌نگه‌کانیشیان نه‌شیواوه، ئەگه‌ر «خات» بوبایه «ناخ» بیزۆک ده‌بوو.

له بهرەى فيعلدا رێژه هەن له لههجهيه كهوه بۆ لههجهيه ك جوداوازي تيدا پهيدا بووه وهك:

- گوتبتم - گوتبم،
- دهرويت - دهروى،
- كردهتى - كرديهتى - كرديتى،
- ديتومه - ديتوتم،
- نووستومه - نووستوتم،
- دهچيتن - دهچيت - دهچن.

به لای منهوه تا ئه و رۆژهى بريار لهسەر ياساگردنى ئەم ماملەتجوداييه دهرى هه موويان رهوان بهلام وا چاكه چى له لههجهى سليمانيدا باوه ئهويان به كار بيت هه چهند له ویشدا ماملەتجودايى ههيه. بهلام دهتوانم بلیم له نيوان دوو رێژهى «كردبام، بمكردايه» دا پيوسته «كردبام» رێژهى ئيحتيمالى بيت وهك «ئهگەر كردبام پيمهوه ديار دهبوو» بمكردايهش بۆ خۆزى خواستن بى وهك «كاشكى بمكردايه، بمكردايه».

باسى قرتان و سوان دهمانهاويته سهر ليكوئينهوه له باسى بهسهرهوهنان و لى زيادكردن، ليرهشدا كارمان ههر بهو ليزيادكردنه ههيه كه له شيوه ئاخواتنى سليمانيدا دهكرى چونكه ههر خوى بنه ماى زمانى ئهدهببمانه و كهس گوى ناداته ئه و ناوچانهى له برى «بهلام» دهلين «...بهراڤه كينى».

ئاخيوهرى سليمانى له ههندى شوپنى ئاخواتندا زياديهك دهخاته كوئاي وشهوه وهك زيادى «وانى» به دوا كار و دهستهى ناودا. من بهشبهحالى خوم تا ئيستا له كهسم نهبيستوه و نهشمخويتدوتوه له بنهچهك و سهراوهى ئەم زياديهى كوليبيتهوه. ئهوهندى نووسينى كوني سهر به زمانه ئيرانيه كانيشم هاتبيته بهرچاو نهمديتوه شتيكى وهك «وانى» باو بوويت، وهك بشزانم تهنها له سليمانى و شوپنى لهوهوه نزيك بهكارديت، رهنگه راستيش بى بگوترى فهرق به كه ميوونهوهى دهكرى نهك به زيادبوونى به تايهتى له نووسيندا.

هه چهند له زور حال و بارى تايهتيدا ههز له بيستنى ئەم «وانى» يه ده كه م، وهك كه گويم لى دهبوو له چيروكه ته مسيليه كانى رهفيق چالاک به جوړى رهزا سوک له دهمى ئاكتوره كان دههاته دهرهوه، ديسانهوه به بارگرانيه كى بيلزومى دهبينم بهسهر نووسينى ئهدهببمانهوه. جگه له و گراني و بيلزوميه دهشبته ئهزمونىكى ئه بهدى بۆ دانىشتوى دهرهوهى سليمانى كه ههتا هتايى زماناسيى خوى تيدا تاقي بکاتهوه لهوانه يشه دواى مهشق و خوراھيتان ئنجا بلى «چهند خو شه بههاره وانى، دهچم بۆ كرپنى ميوه وانى...».

زياديه كى ديكه ئه و «ر» ه لاوازيه دهچته كوئاي ريزه ئه مرى وهك «بچوره وه، بممه ره وه». ئه وهى سهرنج راده كيشى نههاتنى «ر» ه كه يه له كوئاي غهبرى ئەم ريزه يه دا هه چهند پاشگره كەشى پيوه بى دهگوترى «چۆوه، ئهچيته وه، ئه ممانه وه، ئه يخوينده وه...» فيعلى وهك «بممه رى»، «مه مخره هاوييهى ههولى فيراق» يش ههر له م بابته يه، وهك دهبينن نههيش وهك ئه مر وايه...

ئەم زیاددەش سەرچاوەی ڕوونی نییە و ھەر لە سلیمانیس باوە. بێگومان ئەمیش وەک «وانی» ھەقی بەسەر نووسینی ئەدەبی یە کگرتووە نییە و ناشی بەسەر ھەموو کورددا بەسەن. ناوانە لە ھەجەیی دیکەشدا زیاددەیی بۆ ھەندئ وشە دیت وەک لە نیوان بەشیک لە عەشیرەتەکاندا وشەیی «دەگیرئ» دەبیتە «دەگیرەری»... عومەر دەبیتە «عومبەر»، «کەسارە» دەبیتە «کەستارە». بەلئ دەزانم ئەم زیاددیانە دەستوریان نییە وەک «ر» ھەلاوازە کە دەستوری ھەبوو بەلام بەھەمەحال ئەوانیش زیاددین و رەنگ بوو ئەگەر لە سلیمانی باو بوونایە خۆیان بۆ ناو شیوە نووسینی ئەدەبی نامزەد بکردایە وەک کە فیعلی «یەت» لە بری «دیت» وەیا «یەکیکی کە - لە بری یەکیکی دیکە» بە راشکاوی دەنوسریت.

لە لایەنی بوونی دەستوریش لە ھینانی ئەو «ر» ھەلا زوربەیی ھەرە زۆری کوردیش کە بەکاری ناهینن لەسەر دەستوریکی گشتی دەرۆن کە نەک تەنھا لەو رێژە بەگەر لە ھیچ رێژە کدا زیاددیی ئەوتۆیی ناهیننە ناو ئاخواتنەو، خۆ ئەگەر بە ریکەوت لێرە و لەوئ زیاددییە کیش ھەبئ کەس گوئی ناداتی رەنگە ھەر نەشی بیسن وەک کە لە دەستی کوئی دانیشتوی چەند دیتە ک لە جیاتی مانگەشەو دەلین «مانگاشەو» ھەرۆھا دەلین «دوانان» و «سییانان» لە جیاتی «دوان» و «سییان». وشەیی گەمەش دوو جار کۆ دەکەن و دەلین گەمانان. ھەر ئەوانیش رێژەیی فیعلی تێپەر لە ھەندئ شیوەیدا دەدەنە فیعلی تێنەپەر وەک کە دین دەلین «نووستۆم، چۆتم، و ھاتۆتمەو...». لە بەری سلیمانی لە بری ئەمانە دەلین چووم، ھاتووم، کە فیعلە کەش تێپەر بوو دەلین «کردوومە - کردوتم». گویم لئ بوو گوتراوە ئەم «ر» لەم شویتەدا ھاتوو تاکوو بزویتئ بەرایئ پاشگری «وہ» پیاڕیزئ کە لەو رێژەیدا بە دوا بزویتئا دیت. دیارە بزویتئیش بە بزویتنەو نالکی. لە وەرانی ئەم بەلگەیدا دەلین:

1) دەزانن نیشانەیی پیناسینیش بە خۆی و بزویتنە کە پێشەوہ و دەبی دەکەویتە دوا بزویتئ ئەلفەوہ کەچی ئاخپوہری سلیمانی بزویتنە کە پیناسین تیدەبات و نە «ر» ی لاواز و نە ھیچ دەنگیکە دیکەش ناهینئ بۆ پاراستنی ئەو بزویتنە بە نمونە دەلئ «براکە، چراکە» کەچی لە گەلئیک شویتئ دیکەدا «ی» ی پێوہندی دیتن و بزویتئ نیشانە کە پئ دەپاریزن و دەلین «برایە کە، چراپە کە».

2) لە سلیمانیس بە زۆری کە رێژەیی رابردووی بەردەوام دەھینن و پاشگری «وہ» ی دەدەنی بزویتئ بەرایئ پاشگرە کە تیدەبەن وەک کە دەلین «ئەچوہ، ئەبوہ - لە جیاتی ئەبوہوہ، ئەچوہوہ...» کەچی بە دوا ئەلفدا بزویتنە کە دەپاریزن وەک کە دەلین «گەراییوہ، بووژاییوہ» لە جیاتی «گەراییوہ، بووژاوە».

3) ھەر لە سلیمانی دەلین «ئەم پەنجەرە، ئەو پێشەیی» بەلام کە وشەکان کۆکران بزویتنە کە دوا ناوەکان تیدەبەن و دەلین «ئەم پەنجەرانە، ئەو پێشانە» لە بری «ئەم پەنجەرەیانە...».

4) لە سلیمانی و غەیری سلیمانیس وشە کە کۆکرا بزویتئ «ہ» فەتھەیی کۆتایی وشە کە تیدەچیت وەک «پەنجەران، شەدان...».

کورتەیی قسە ئەمەیی کە پاراستنی بزویتن ناییتە ھەنجەتی ھینانی ئەو «ر» ھەلاواز، پاراستنی بزویتنە کەش وەنیە لە ھەموو حالاندا بەر دەستوریکی گشتی بکەوئ، ئنجا لە ھیچ نمونەیی کدا نادیتئ بزویتنە کە وەیا بزویتن بە گشتی بە ھینانی «ر» پیاڕیزئ، ئەوہی وەک «نون الوقایة» بزویتن دەپاریزئ لە کوردیدا دەنگی

«ی» ه. کهواته دهبی له جیاتی «بلیروهوانی» بنووسین «بلیوه» خو ته گهر ئه مهش نه سه لمیندری نابی «بلیوه» کوپر بکریتته وه چونکه ئه میان راره وی دهستووری و زورینه ی ئاخپوه ره.

گیروگرفتی ژماره کان له 11 تا 19

لیره دا گیروگرفت که له دوو ره وه هه لدهستی

• یه کهم لهو «ن» هی که له زاری سلیمانیدا ده که ویتته ناو ژماره کانی 11، 12، 13، 16.

• دووهم له قرتانی دالی «یازده، دوازده، سیزده، یازده، شازده» ئه ویش هه ره له زاری سلیمانی.

به دوا ئه و گرفتانه دا بادانه وه یه کیش بو ژماره 7 پیویسته.

له باره ی رووی یه که مه وه که نوونی ژماره کانی 11، 12، 13، 16 یه، روونکردنه وه ی ئه م گرفته به م جو ره ده بی

سه رنج بگرین ده بین له ژماره کانی 14، 17، 18، 19 گرفتی ئه و نوونه له له هجه ی سلیمانیشدا په یدا نییه چونکه له هچیاندا نوون نییه. ژماره ی 14 له وه دا پرسپار په یدا ده کا ئایا به ئه سل «چوار و چوارده» یاخود «چار و چارده» یه؟ به لای منه وه «چوار» راستره چونکه واوه که له زمانی دیکه شدا ده رده که وی وه ک Four ی ئینگلیزی، ته نانه ت که دین بو «چاره گ» وشه ی Quarter به کارده هینن له ویشدا واوه که پاریزراوه. له فارسیدا وشه ی «چهار» به لای «چار» دا ده چیتته وه چونکه ئه و دهنگه ی «ه» به ره و قرتان نزیکتره تا ئه وه ی بیته «و» به لام زورینه ی زمانه ئه و روپییه کان که واوه که ده پاریزن وشه که به لای «چوار» دا ده به نه وه وشه ی «چاره گ» که واوه که ی دۆراندوه و کافه که شی کردوه به گاف نه یتوانیوه وشه ی «چواریه ک» بکوژیت. بویه ده توانین بلین «چاره گ» سوان و گوپانی به سه ردا هاتوه نه ک ره سه نه.

له ژماره کانی 14، 17، 18، 19 دا گرفتی په رینی «د» ه که ش په یدا نییه چونکه ئاخپوه ری کورد به تیکرایی ده یلیت ته نانه ت که دانیشتووی سلیمانی ده ئی «حه قفه» داله که ی سه لماندوه به لام له شیوه ی گویشینی فیه که ده ریرپوه. له نوونه که ی 15 ی شیوه ی سلیمانیش گرفت نییه چونکه به ئه سل وشه ی پینج نوونی تیدا یه.

گرفت له ژماره کانی 11، 12، 13، 16 دا هیه و له په راندنی «د» ه که ی ژماره 15 ش به پیی ئاخوتنی سلیمانی.

له له هجه ئاخوتنی سلیمانیدا ده گو ترئ «یانزه، دوانزه، سیانزه، شانزه» له مه شدا دوو جار ان مامله تجودایی کردوه له چاو چوارده و هه ژده دا، جار یکیان که هاتوه دالی ژماره ی 10 ی په راندوه به پیی ده ستووره گشتیه که ی قوتدانی دهنگی دال. جار یکیشیان که له لاوه نوونیکه هیناوه بو ناواخنی وشه ی ژماره کان. وا ده زانم له و وشانه دا په راندنی داله که یه کسه ر بوته ری خو شکه ره وه بو هینانی ئه و نوونه به پارسهنگی تیکچوونی زهنگ و لهنگه ری وشه کان. تو که ئه و دالانه ت سواند و گو ت «یازه، دوازه، سیازه، شازه» هه ست به ناله باریه کی فونه تیکی ده که یت و پیت خو شه له و ناله بارییه ده رجیت. له نیوان هه موو دهنگه کانی کوردیشدا ته نها دهنگی نوون له و شویتته دا ده بیته پارسهنگیکی روچ سووک. ئه م راستیه ش به سه لیه و به ئه زموون ده رده که وی. تو سه یری ئه و

لههجانهای که دالی ژماره کان دههیننهوه دین نوونی 15 وهها سووک دهردهبرن له قرتانی نزیک دهخهنهوه و دهلین «پازده» ههر چونکه هاتنی نوون لهو شویتهدا به دیار داله کهوه قورس دهردهچیت. لهمهوه دهردهکهوئی، لادانی ئاخپوهری سلیمانی له وشه دروست و رهسهنهکانی «یازده، دوازده، سیزده، سازده» لهبه ر پهراندنی داله که ناچاریه کی فۆنه تیکی بووه. بهلگهش لهمهدا ئهمانهن

1- وشه کان به ئهسل دالیان تیدایه.

2- له هیچ کهرتیکی ئه ووشانهدا - جگه له پانزده- به ئهسل دهنگی نوون نییه.

3- بهشی ههره زوری کورد نه داله که دهقرتینن و نه نوونیش به زیادهوه دههینن.

ژماره 15 دهشی به پیی ئهسلی کهرتهکانی بنووسری پانزده، ههروهها دهشی به پیی دهستووری رهسه ن و دروستی سوانی دهنگ «پازده» بی.

ژماره 17 که بهشی ههره زوری ئاخپوهری سلیمانی «حهفقه» ی دهردهبرن دهبی «حهفده» بنووسری و چ رپگه ی دیکه ی له پيشدا نییه. ئهسلی وشه که «حهفده» بووه. له پيشهوه دهنگی «ت» تپیدا سواوه، ئنجا به پیی داخوازی دهنگسازی دهنگی کپی «ف» له دراوسییه تی «د» ی ئاوازه داردا بوته «ف» ی ئاوازه دار و وشه که بوته «حهفده».

دهچمهوه بو لای ژماره 7 که بهشیکي ئاخپوهری کورد «حهوت» و بهشیکیشی «حهفت» ی دهردهبری. ساغکردنهوه ی کیشه که به چاکی له بهسه رکردنهوه ی «حهفده» و «حهفتا» دا ههلدیتجری چونکه ئهوانه ی دهسلین «حهوت» لهو دوو ژماره یه دا دهگه رپتهوه بو بنیچه ی وشه که که «حهفت» ه. ئه گه ر گوترا با «حهوت، ههوه، ههوتا» رپی تی دهچوو دهمه ته قه لهسه ر پرسیاره که هه لستی و گوئی نه دهینه «هفت» ی فارسی و seven ی ئینگلیزی و spet ی لاتینی که هه موویان به لای دهنگی «ف» دا دینهوه نه ک «و».

کهواته ژماره کان له نووسینی ئه ده پیدا دهبی به م شیویه بنووسری: چوار، ههفت، یازده، دوازده، سیزده، چوارده، پانزده یاخود پازده، سازده، هه فده، هه ژده، نۆزده... ههفتا، هه فسه د، ههفت هه زار... ههفت ملیار...

به شی 4: گیر وگرفتی نووسینی کردار له گه‌ل راناو له رووی پتکه‌وه نووسان و پتکه‌وه نه‌نووسانیانه‌وه.

ئهم گرفته زۆری به به‌ره‌وه‌یه

جاری با له پیشه‌وه بلیم من له زاراوه‌ی «کردار» رازی نیم و لایه‌نگیری «کار» م له بری فیعل، له خۆرایش لایه‌نگیر نیم

- 1) کار پتر له گه‌ل مطلق «عمل» ریکه، هه‌رچی «کردار» ه تا راده‌یه ک به‌لای ئاکاره‌وه ده‌بیته‌وه.
- 2) سه‌ی وشه‌ی «کار، کارا، به‌رکار» له بری «فعل، فاعل، مفعول» زۆر شیرن و ریکوپیکن. له «کردار» وشه‌ی به واتای «فاعل – کارا» هه‌لناستی.
- 3) به تیکرای خولی وشه‌ی «کار» به‌ناو ریزمان و فه‌ره‌نگ و زاراوه جودا‌کانی لکی زانسته‌کان گه‌لیک به‌رفه‌راج و فره‌وانتره له هی «کردار» وه‌ک وشه‌ی «کارگیر، کارم پینت ماوه، کارامه، سه‌رکار، کارم خویندنه... کارگیر» هه‌مووشی به‌لای کردن و جموجۆله‌وه ده‌روات. کاتی خۆی که کۆری زانیاری کورد وشه‌ی «کار» ی له بری «فعل» په‌سه‌ند کرد ده‌یزانی «کرادر» یش هه‌یه به‌لام تای «کار» ی نه‌ده‌کرده‌وه مه‌علوومیش بوو به‌لایه‌وه که «فرمان» هه‌ر به جاری بی که‌لکه چونکه له «فه‌رمان» ی ئه‌مر کردنه‌وه هاتوو، له واتاشدا که ده‌لیتی «فرمانی خۆم جیبه‌جی کرد» وه‌ک ئه‌وه‌یه که بلیتی «واجبی خۆم به‌جی هینا» ئنجا وشه‌ی «واجب» ببیته «فعل» ی قه‌واعید؟ وا ده‌زانم چاره‌روان ناکری له سه‌پاندنی زاراوه‌یه‌کدا پتر له وه‌ به‌لگانه‌ی بو «کار» ره‌چاو کراون ره‌چاو بکری. ئنجا که نه‌سه‌لمیندری چۆن پیشنیازی کۆر و غه‌یری کۆر بر ده‌کات؟

بگه‌ریمه‌وه بو کیشه‌ی کردار و راناو.

نازانین مه‌به‌ست له «راناو» چیه؟ کرداریش هه‌ر به راناوه‌وه نانووسیت، راناویش هه‌ر به کرداره‌وه نانووسیت. له پیشه‌وه بزانیان راناو لیره‌دا ده‌بی چی بی؟

به‌شیک زۆری زمانه‌وانانی کورد شویتپی ریزمانه مه‌شوره‌کانی دنیا هه‌لده‌گرنه‌وه و راناو ده‌که‌ن به‌وه چهند به‌شه‌ی له‌واندا دیار کراوه، لای هه‌ندیک له‌وه زمانه‌وانانه ژماره‌ی راناو ده‌گاته هه‌شت، لای هه‌ندیک دیکه‌ش ده‌گاته هه‌فت و به‌ره‌ژیرتریش. له رووی نووسینه‌وه ناشی له وه‌موو به‌شانه‌دا یه‌ک پیوانه به‌کاربیت. به‌نموونه ئه‌وه‌ی پیی ده‌لین راناوی ئیشاری «ئهمه، ئه‌وه، هۆوه، ئه‌مانه...» کو نابیته‌وه له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی پیی ده‌لین راناوی هه‌یی که بریتیه له وشه‌ی «هی» وه‌یا راناوی گه‌یه‌نه‌ر که بریتیه له «که» ی ناو رسته‌ی وه‌ک «ئه‌وی که پیم گوتیت». به‌پیی ئه‌وه دابه‌شکردانه سه‌ره‌له‌به‌ری وشه‌کانی رسته‌ی «ئه‌وه هه‌چانه‌ی که هی تۆن و هی من» راناون. وه‌ک دیاره به‌شی زۆری ئه‌وه راناوانه له رووی ریتنوسه‌وه فه‌رقیان نییه له‌گه‌ل وشه‌ی عاده‌تیدا، بو‌یه‌یه وا داده‌نیم که مه‌به‌ست له راناو ئه‌وه بی پیی ده‌لین «راناوی که‌سی» وه‌ک «من، تۆ، ئیوه» له‌ویشدا مه‌به‌ست راناوی لکاو بی چونکه سه‌ریشه‌ی گه‌وره له چۆنیه‌تی نووسینی ئه‌ودا په‌یدایه.

راناوی لكاو نهك ههر بهر كاره بگره به هه موو وشه يه كه وه دهلكيت. دهستووری گشتی چۆنيه تی نووسینی راناوی لكاویش وهك له ناوه كه يه وه دياره ئه وه يه كه ده بی هه ميشه به وشه ی پيش خۆيه وه بلكى وهك: دهستان هه لگرت، برام هات، ديتمان، منم، بمره، من دؤستم... ده بیی راناوی لكاو به راناوی لكاوه وه ده نووسیت هه ردوو كيشيان پي كه وه به وشه ی پيش خۆيانه وه دهلكين ئه وه وشه يه هه رچی ده بی با بی.

تا ئيره گرفت له جۆری نووسینی راناوه كاندا نايينم، به لام له وه حاله ته دا كه راناوی لكاو جيگور كی ده كات پيوسته بريار له سه ر چۆنيه تی نووسینی بدریت به نموونه «ده گرم» ده بیته «ده مگرت، نه مده گرت، هه لم نه ده گرت، پيم هه لئه ده گرت». ئنجا ده گوتري «هه لم نه گرتباي» وه يا «تییان هه لئه پيچا باینايه، پييان وه رگه راندبووین. تيم رانه ده ديتیت»...

ئه گه ر ئاره زوو بکهين ده توانين ده مه ته قه و به لگه كاری دوورودريژ له سه ر چۆنيه تی نووسینی ئه و رسته وه يا ده سه ته واژانه هه لستينين به لام لي ره دا هه م به نیازی كورتكر دنه وه ی قسه و هه م به هوی ئه وه نده روناك يه ی كه تا ئیستا هاتوو ه بۆ ناو تيكراي گرفته كان بيروراي خۆم له م چه ند خاله دا له باره ی كيشه كه وه ده رده برم

(1) كه راناوه كه كه وته نيوان كار و نيشانه كانی «مضارع، أمر، نهی، نفي» به هه ردوو لای خۆيه وه بلكى له و روه وه كه ئه و نيشانانه به كه رتی ته وا و كه ری فيعله كه حساب ده كرين ئيتر بنووسری «ده تبينم، بتبينم، ناتبينم، مه ميينه، بميينه، نه تديتم...».

(2) ناوانه وا ده بی دوو نيشانه ديته به را يی فيعله وه وه «نه ده رويشتم» كه فيعله كه ش تپه ر بوو راناوی فاعيل ده كه ويته نيوان هه ردوو نيشانه كه وه وه «نه تانده ديتم...» من وا به باش ده زانم له م حاله ته شدا كه وا ره نگه تا كه حاله ت بی، هه ردوو نيشانه كه و راناوه كه ويكرا به فيعله كه وه بلکين، هه م له به ر ئه و هۆيه ی كه له خالی يه كه مدا باس كرا هه م له به ر ئه وه ی كه نيشانه كان له لايه ن لكانه وه له پيشگر و له ده سه ته واژه و له وشه ی سه ره خۆی وه ك «ناو، راناوی نه لكاو، ئاوه لئاو، ئاوه لكار» جودا بكر يته وه، واته ئه گه ر راناوی لكاو كه وته نيوان ئه و وشانه و فيعله وه به وانه وه بلکيت و له فيعله كه يان دووربخاته وه وه ك «هه لم گرت، منت ديت، پياوانه يان ده دواندين، عاقلت شيت كرد، به ته نگه وه يان بووین».

(3) له حاله تی هاتنی راناو به دوا فيعلدا، كه يه ك راناو بوو به يی ده ستووری گشتی به فيعله كه وه بلکيت «ديتم، هاتیت، ده چووین». كه بوون به دوو راناوی يه ك له دوا يه ك وه ك «ديتمت، بيستم، ديتيانين...» ئه وساش هه ردوو يان ويكرا به فيعله كه وه بلکين. كه پاشگری «هوه» ش به فيعلكه وه بوو به دووه م راناوه وه بلکيت «ديتمنه وه، ديتيانينه وه...» خولاسه چه نديك راناوی لكاو و پاشگر و نيشانه ی خۆزی به دوا فيعلدا بين هه موويان پي كه وه پينه وه بلکين وه ك «نووستبامايه، بتخواردايه، بمانديبات، هه لم كيشا بایت».

هه ر له باره ی كيشه ی راناوی لكاوه وه پيوسته باسی ئه وه ش بکه م كه له هه ندي ناوچه ی وه ك ده وروبه ری كه ركوو ك له جياتی «ديتانين، بيستمانيته...» ده لين «ديتمانين، بيستمانيته...» وه يا كه شيخ ره زا ده لی «خۆی كرد به ني ره تورك و لي می خوری كيم بلرسزی» له جياتی «ليی خوريم...» راستيه كه ی ئه م به كار هينانه

لهوانه به باستر بچ لهوهی له بهری سوران و موکریان و بابان و نازانم کوئ باوه چونکه له هه ندئ باردا ئەم دارشتنه راگهیه نتره وهک که دهلی «پینم گوت...» مهفعوولی راناوی کهسی سینه م دهرده کهوئ کهچی له لههجه کانی دیکه دا راناوه که ده رناکهوئ و دهلین «پینم گوت». ئیمه ده زانین که کهسی سینه می تاک مهفعوول بوو راناوه کهی ده رناکهوئ ته نانهت که دهلین «لیم ستاندهوه» دوو مهفعوول بزره بهلام که گوت «لیم ستاندهوه...» مهفعوولی دوهم له شکلی راناوی «ی» دا ده رکهوت و حه قیشه تی ده رکهوت چونکه ته نها بهک مهفعوول دهشی هه ر به تصور جیی بو بکرته وه له ئاخوتندا وهک که دهلی «دیتم» ده زانین شتیک وهیا به کینک دیتوه بهلام که بوون به دوو مهفعوول وا باشه دوهمه که یان ده رکهوئ. له لایه کی دیکه شه وه که له و لههجه یه دا دهلین «لیم وه رگرت» راناوی کهسی دووهم که له بهر حوکمی «لی» ی پریپوزیشنه یه کسه ر به دوایدا هات بهلام که گوت «لیم وه رگرتیت» راناوی کهسی یه کهم که فاعيله ئهویان کهوته بهر حوکمی پریپوزیشن هه رچی کهسی دوهمه به سهلامه تی کهوته دوا ی فاعله که وه...

به هه مه حال ئەم به راورد کردنه سه ر به ریزمانه نهک به ریتووس، بهلام ریم بو ده کاته وه بلیم له هه ر لههجه یه کدا بی راناوی لکاو ده بی به پی ئه وه ده ستوورانه بنووسری که بو نووسینی ئه ده بی فه رارداده ده کری، چ زه ره ریکیش له وه دا نابینم ئه گه ر لیژنه یه کی شاره زای ریزمان خه ریک بی ئه وه ته رزه به کاره ی تانه و دارشتانه هه لسه نگینی به لکوو هی وایان تیدا ره چاو ده کات که له وه ی باوی نووسینه په سه ندر بن، خو هه مووی هه ر کوردییه و هیچیان نابنه مندالی هه لگیرایه وه...

به شی 5: گیروگرفتی ئامرازه لیکدراوه کان (حروف العطف)

زاراوهی «ئامرازی لیکدەر» له رووی واتاوه له گه‌ل «اسم الموصول» دا ریک دیت هه‌رچی «حروف العطف» ه له گه‌ل وشه‌ی «پێوهندی» دا پتر ده‌گونجی. به‌لام لێره‌دا پێره‌وی بانگه‌وازه‌که ده‌که‌ین و به «عاطف» ده‌لێین «لیکدەر». هه‌رچه‌ند تا ئیستا ریکه‌وتنی گشتی له‌سه‌ر تیکرای ئه‌و وشانه‌ی به‌ لیکدەر دانراون په‌یدا نه‌بووه دیسانه‌وه ده‌توانین بریاری وه‌ها بده‌ین که له رووی چۆنیه‌تی نووسینانه‌وه هه‌موویان بگریته‌وه.

ئامرازی لیکدەر هه‌ر که ناوی ئامرازی وه‌رگرت ده‌بێته‌یه‌ک له‌و چه‌ند به‌شه‌ سه‌ربه‌خۆیه‌ی که زمانی به‌سه‌ردا دابه‌ش ده‌کری وه‌ک ناو، کار، ئاوه‌لناو... دیاره‌ که له‌ ریزماندا سه‌ربه‌خۆ بوو ده‌بی له‌ نووسینیدا به‌ جودا بنووسری. به‌لام که بێین وشه‌ لیکدەر کان بخه‌ینه‌ به‌ر نیگای سه‌رنجه‌وه چه‌ند تیبینییه‌ک خۆ ره‌پیش ده‌کات:

1- وشه‌ مه‌شووره‌که‌ی «عطف» که فارسی و کوردی و تورکیش تپیدا هاوبه‌شی عه‌ره‌بێن واوی عه‌تفه. له‌ باره‌ی ئه‌م واوه‌وه ده‌بی دوو خال ره‌چاو بکری

خالی یه‌که‌م ئه‌وه‌یه‌ که شکلی «وه» ئامرازه‌ سه‌ریحه‌که‌ی عه‌ره‌بیه‌ به‌ زه‌قی راده‌گوێزری بۆ ناو ئاخاوتنی کوردی. له‌به‌ر ئه‌مه‌ پێویسته‌ دووره‌پاریزی لی بکری وه‌ک که دووره‌پاریزی له «بلی به‌لا» دا ده‌کری و ده‌گوێری به «به‌لی».

خالی دووهم چۆنیه‌تی نووسینی «و» ی عه‌تفه وا بزانه‌م نووسه‌ران هه‌موویان واوه‌که به‌ جودا ده‌نووسن و نایکێن به‌لام هه‌ندیکیان له‌ نزیک وشه‌ی پیش خۆیه‌وه‌ی ده‌نووسن هه‌ندیکیان لێی دوورده‌خه‌نه‌وه. به‌لای منه‌وه هه‌ردوو شیوه‌ نووسین به‌لگه‌ی خۆی له‌گه‌ل خۆیدا، ته‌نها ئه‌وه‌نده هه‌یه‌ که ئیمه‌ بریارمان دا به‌ جودا بنووسری بۆچی وه‌کوو وشه‌ جودا کانی دیکه‌ له‌ دووره‌وه‌ی وشانه‌وه نه‌نووسین؟ ئه‌گه‌ر بگوتری دوورخستنه‌وه‌ی وه‌های داده‌برئ که ئیتر نه‌شی بێته‌ بزوی بۆ وشه‌ی پیشه‌وه، له‌ وه‌رامدا ده‌لێین نزیک خستنه‌وه‌شی له‌ وشه‌ی پیشه‌وه مافی ئه‌وه‌ی لی ده‌ستینی که پێیه‌وه نه‌لکی. جگه‌ له‌مه، جاری وه‌هاش هه‌یه‌ واوه‌که به‌ دوا هه‌ندی وشه‌دا ئه‌گه‌ر لێی دوور نه‌خریته‌وه به‌ پیتی ئه‌و حساب بکری به‌ تابه‌تی بۆ ئه‌وانه‌ی له‌ خۆیندنه‌وه‌دا جاری شلکن، واش ده‌بی به‌ دوا وشه‌یه‌ کدا دیت که کۆتاییه‌که‌ی ده‌نگی واوی تیژه. ئنجا ئه‌وانه‌ی واوی تیژ به‌ دوو واو ده‌نووسن لێیان ناخۆلا به‌ده‌ر ده‌داته‌وه. به‌هه‌مه‌حال وا ده‌زانم چاکتر ئه‌وه‌یه‌ له‌ دووره‌وه بنووسری. پێی ناوی بلیم له‌ خۆوه دیاره‌ که ده‌بی ته‌نها یه‌ک واوی بی نیشانه‌ بۆ ئه‌م واوه‌ی عه‌تف دا‌بدرئ هه‌ر نه‌بی له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که به‌دوا بزویته‌ها هات واوه‌که ده‌بێته‌وه کونسنان و نیشانه‌ قبوول ناکات.

له‌ حالیکدا واوه‌که به‌شداری دروستکردنی وشه‌ی فه‌ره‌ه‌نگی بوو ده‌بی له‌ سیفه‌تی عه‌تف و سه‌ربه‌خۆی بکه‌ویت و به‌ پیش خۆیه‌وه بلکیت، وه‌ک له‌ وشه‌کانی «هاتوچۆ، هه‌چو بووچ، شتومه‌ک...» و هی ئه‌وتویدا واوه‌که بۆته‌ که‌رتی پیکه‌ینه‌ر. هه‌رچۆنیک بی ناشی له‌ وشه‌کانه‌وه دووربخریته‌وه. ئه‌مه‌ ده‌لیم له‌به‌ر ئیحمالی په‌یدا بوونی گرفت له‌ نووسینی وشه‌ی وه‌ک «هه‌رچی و په‌رچی» چونکه‌ ئه‌گه‌ر بریار نه‌درئ له‌سه‌ر دانانی نیشانه‌ بۆ «ی» تیژ ئه‌وسا که واوه‌که به‌ چیمه‌که‌وه لیکدرا له‌وانه‌یه‌ بخویندریته‌وه «هه‌رچو په‌رچی».

له‌ وشه‌ی وه‌ک «سه‌رو سه‌ر، که‌لو که‌ل، ملو مل، ده‌شتو ده‌شت...» دا واوه‌که نه‌بۆته‌ که‌رتی پیکه‌ینه‌ری وشه‌ له‌وه‌ش ده‌رچوووه عه‌تفی رووت بی له‌به‌ر ئه‌وه‌ پێویسته‌ به‌ جودا له‌ نزیکه‌وه بنووسری.

2- وشەي «هەر» لەگەڵ «کوئ، کەي، کام، سات...» دا سیفەتی عەتف دەدۆریتیت و دەبیتە جۆرە وەسفیک بۆ ئەو وشانە. لەبەرئەمە لێیانەو نزیك دەخریتەو. بەلام کە گوتت «لە نیوان فلانە کۆمەلە وشەدا هەر کام بۆ پرسە» دەبی «هەر» دووربخریتەو چونکە بۆ عەتفە.

3- وشەي، وەیا راستی، دەنگی «ش»ی عەتف بێ چەند و چۆن بە پیش خۆیەو دەلکیت وەک «بیتوتیش دەشتە، شوتیش هەرزانە، منیشت دیت...». کە هات و کەوتە نیوان نیشانەکانی مضارعه و نەفی و نەهی و ئەمر و نیوان فیعلەو دەبی بە هەردوو لایە بنووسیت وەک «بشخۆ، مەشرۆ، دەشچی، نەشچوو، ناشچی، نەشرۆشتایە، بشرۆشتایە». وا دەزانم لە رابردووی بەردەوامدا کە لەگەڵ نەفی هات وەک کە دەگوتری «نەشدهاتم» هەردەبی بە دوا خۆیەو بەلکي بەلام کە راناو هات و کەوتە دواي «ش»ەو جودای بکاتەو وەک «نەشم دەزانی». بەهەمەحال راناو هەمیشە شینە کە لە وشەي دواو جودا دەکاتەو جا ئەگەر شینە کە بە دوا پیشگر و نیشانەکاندا هات پیکرا لەگەڵ راناو کە لە نزیك وشەي دواو بنووسرین وەک «هەلشمرگرت، بشمرگرتایە، نەشم دیت، مەشمبینه، ناشمدویتي...» بەلام کە بەدوا دەستەواژە و وشەي سەربەخۆدا هاتن تیکرایان بە جودا دوور لە وشەي دواو بنووسرین «خانوشم کری، سەفەریش دەکەم، سەرەو هەورازیش دەروم...».

ئەم ماملەتجوداییە داخوایی ریزمانە، جا ئەگەر ویسترا بە نیازی ئاسانکردن یەک ماملەت لەگەڵ وشەي سەربەخۆ و دەستەواژە و پیشگردا بکریت و هەموویان دوور لە وشەي پاشەو بنووسرین دەبی ماملەتی نیشانەکان هەر جودا بی و لەگەڵ «ش»ە کە ویکرا بە دوا خۆیانەو بەلکين وەک بشرۆ، دەشبینی، دەشچوو، نەشدهچوو.

4- «نە»ی «عەتف - نەفی» بە جودا لە دوورەوہی وشانەو دەنووسرئ وەک نە دەخۆم نە دەخۆمەو، نە دارا و نە برزوو، نە دەشہات و نە دەشچوو... هتد.

به شی 6: گیروگرتی وشه لیکدراوه کان له باره ی پیکهوه نووسان و...

وا بزانه له ناوتویژی چی لیره به پیشهوه باسماں کرد روون بۆتهوه به پیی باوهری من چۆن وشه ی لیکدراو بنووسری، کاکلی قسه ش له وهدا ئه وهیه کهوا هه تا کوو وشه ی لیکدراو و دارپژراو و دهسته واژه به ره و سه ربه خوپی و جۆش خواردنه وه برۆن پتر به یه که وه لکان هه لده گرن. پله ی لکانیش له وهدا دووه: یه کیان لکانی تهواو، ئه وی دیکه یان له یه کتر نزیک کردنه وه ی که رتی وشه کان. ئه وه ی راستیش بی ئه و تهرزه وشانه به هوی ئه وه وه که به هه رجوریک بنووسرین وانا نادۆرینن وا له نووسه ر ده کات که یه ک وشه به چه ند جۆریک بنووسیت بۆیه شه سه پاندنی یه ک وینه بو هه ر تاکیک له و وشانه پیویستی به بریار و دهسه لات هه یه، ئنجا کاتیشی ده وی تا ده ست و قه له می تیکرای خه لق رادیت له جۆری نووسینیان به لام بیگومان دوا ی ئه وه ی شیوه ی وشه کان و جۆری رینووس له قوتابخانه کان جیگیر ده بن پاش چه ند سالیک زوربه ی خه لق به و شیوه یه یان ده نووسی که به ده رس گوتراوه ته وه چونکه هه رچی منداله ده چیتته قوتابخانه و هه موویان یه ک جۆر رینووس فیتر ده بن ئه وساش کاره که به ند ده بی به هه بوونی مامۆستای شاره زا بای هه موو قوتابخانه کان. ئه مه یش به ولای ئیمکانه وه نییه، زۆریش زه حمه ت نییه چونکه ئیمه له م کاره دا یه که م هه نگاو هه لنانین.

به شی 7: گیروگرتی دانانی نیشانه کان

ئه گهر مه بهست له نیشانه ئه وه بی که له سه ره هندی پیت داده ندری ئیمه لی بووینه وه و له یه کهم بهندی خالی یه کهمی بانگه وازه که دا بووبه سه ره باس. ئه گهر مه بهستیش نیشانه ی مضارع و فرمان و نه هی و نه فی پیناسین و کو کردن و چوو ککر دنه وه و پاشگره کانی ناوی مه عنه وی و ئاوه لکار و ئاوه لئاو و شتی ئه وتویی بی دیسانه وه له تیکرایی ئه م نووسینه دا باسیان کرا و گوترا ده بی ئه و نیشانه و پاشگرانه به کوتایی وه یا به رای و شان وه بلکین. لیره دا تیبینییه ک هه یه باسکردن ده هیئی.

پاشگر بیهیزتر و ناسه ره خوتره له پیشگر، ته نانه ت هی وایان تیدایه به حال وجودی هه یه وه ک دهنگی فه تچه ی دوا ی «چاکه، خراپه» وه یا هی دوا ی «گرزه، پروته». هه رچی پیشگره هه بوونی سه ره بخوی هه یه با واتای ته واویشی نه بی چونکه مومکین نییه هه یه بیژیه ک له پیشه وه بیت و وجودیشی به ند بی به وشه ی دوا ی خویه وه وه ک بزوتی دوا ی «خراپه، پروته، جوانیی، سه روو، زانا». پیشگر هه یه وجودی سه ره بخو و واتای ته واویشی هه یه وه ک «دهر، بهر، لا...». له وشه کانی «بیدین، به ناموس» دا پیشگره کان پریوژیشنن که له هه بووندا به شیکی ئاخواتنه وه ک ناو و کار... له بهر ئه مه پاشگر پتر ئاماده ی پیوه لکانه، بگره نه لکان هه لئاگری.

هه ر بویه شیه نووسه ران به ئاسایی وا ده بی پیشگر به جودا ده نووسن وه یا خود که له مپه ر که وته نیوان وشه و پیشگره که یه وه به پیی ده ستوو ر پیشگره کان لیی داده برین وه یا دوو پیشگر پیکه وه به فیعله وه نالکین. ئه م دیارده یه ی خۆشجله ویی پاشگر بو لکان به پیش خویه وه زور به سه ریی، له پیته کانی ئه لفووییش به دیار ده داته وه که ده بینن هه موو پیته کان به پیش خویانه وه ده لکین. ئه وانیه ی که نالکین نه لکانه که یان به پیتی دوا خویانه وه یه.

دوو تیبینی وردیله هه ن ده بنه دوا بین ئالقه ی ئه م زنجیره یه. یه کیان نیشانه ی مضارعه یه که له سلیمانی و خۆشناوه تی و هه ندی شویتی دیکه دا «ئه» ی بو به کارده هیئن. راستیه که ی «ده» باشته له «ئه» ئه ویش له م دوو رووه. رووی یه کهم ئه وه یه که له سه دی نه وه دی کورد «دهرۆم، ده بیه م، ده منووسی...» به کارده هیئن. رووی دوهم ئه وه یه که له زاری کرمانجی سه روودا به ولای «ده» وه «دی» ش هه یه له بری «سوف» عه ربه ی وه ک ده لین «دیچم». ئیمه له جیاتی ئه وه ی که رسته ی وه ها راگه یه نه ر په ره پی بده ی نابی ئیعدامی بکه ین چونکه مه نعه کردنی «ده» له پیشه وه «دی» ش مه نع ده کات.

تیبینی دووم ئه وه یه که زوربه ی هه ره زوری نووسه ران زور به سه ریی له گه لیک باردا پیتی «ی» داده برن له وشه ی پیش خویه وه. به نمونه که ده نووسن «لیت رازییه» راناوه که ی «ت» به «لی» وه ده لکینن به لام که ده نووسن «لیت رازییه» راناوه که ی «ی» له «لی» داده برن «لی-ی رازییه». نووسه ران له م مه مله ته دا ده ستووری لکان و نه لکانی پیت هه لده گیر نه وه که دین «ی» دووم به پیش خویه وه نالکینن چونکه وه ک پینتر گوتم «ر، د، و، ز، ا» ش به پیش خویانه وه ده لکینن، له نمونه کانیشدا یی یه کهم به پیش خویه وه لکا «لیت رازییه، لی رازییه». باوه ر ناکه م هه یه پرسیاریک که بلی «ئه ری نووسه ری کورد له کوپه ده ستووری نه لکانی ئه و ییانه ت هینا؟».

کورتە پێشپازەکان

لەم چەند دێرە خوارەدا کورتەبەکی بێ بەلگەکاری دەکەم بە چەند خال لە بارەى ئەلفووبى و ریتووسەو.

أ- لە بارەى ئەلفووبى

- 1) ناشى بۆ تاکە دەنگ دوو پیت دابندرئ.
- 2) دەبى نیشانه بخریته سەر واوی تیژ و یی تیژەو، و هاش پەسەند دەکەم نیشانه کەیان هەشتیکی بچووک پیت کە دەکاتەو هەفتى بەرەواژ.
- 3) ديفتۆنگى «وئ، نڭ، ند» هيجيان راستە ديفتۆنگى نژادى نين چونکە بریتين لەو دەنگە ئاشکرایانەى بە نووسين دەیاننووسين.
- 4) دالى کلۆر و تى کلۆر، دال و تى حەقیقین دەبى هەر بە پیتە عادەتیه کانی پێشپازە بنووسرین.
- 5) دەبى پیت بۆ ديفتۆنگى واوی تیژى بادینانى دابندرئ وەیا نیشانهى بۆ رەچاو بکری تاکوو لە واو تیژە کەى بیديفتۆنگ جودا بیتەو.
- 6) ئەو دەنگانەى لە کوردیدا نین بەو شیوەیه بنووسرین کە لە زارى کوردەو دیتە دەرئ، وەیا بە پیتی زمانى خۆیان بنووسرین و بخریته نیاوان کەوانەو.
- 7) لەبرى «شده»ى عەرەبى دوو پیتی دەنگە گوشراو کە بنووسرئ.
- 8) نیشانه بۆ رى قەلەو دابندرئ چ لە سەرەوێ پیت چ لە ژیرەوێ.
- 9) پيوست نیه بۆ «کسرة مختلسه»ى کە من پى دەلیم «قورسکردنى دەنگ» هيج نیشانه بکە دابندرئ. کاتیک باس گەيشته دانانى ئەلفووبى لاتینى بۆ نووسینی کوردی ئەوسا قسەى لیو بەکری.
- 10) کەسره و فتحه و «ضمه» وەک باو بنووسرین «ى، و، ه».

ب- لە بارەى ریتووسەو

- 1) وشەى لیکدراو و دارپێژراو بە تیکرایى کە بوون بە وشەى فەرهنگی هەموو کەرتەکانیان بەبە کەو بنووسرین. دەستەواژەى ئاوەلکاری و ئاوەلناوی کە جارێ نەبوونەتە وشەى فەرهنگی کەرتەکانیان بە جودا لە نزیک یە کترەو بنووسرین «چنگلەسەرشان...».
- 2) وشەیه کە کەرتى ناتهواوى فیعلی تیدا بەشدار بوو هەمیشە کەرتەکانى بەبە کەو بلیکندرین وەک خوینتمژ، دەسکەنە، هەلکەوت، گورگنەخۆرە، پاشبەند، دەستبەستە، پێرەو کە... هتد. مەرجیش نیه وشە کە بووبیتە فەرهنگی.
- 3) هەرچى ناوى کۆکە ماملەتى تاکە وشەى لەگەلدا بکری وەک «گولبە دەم، قەرەتاژدین، کیلەشین، کاکەمەم، دووگر تکان، کاکەللا، پیرۆتەسور، مەلای-جەزیری» ئەم ناوێ دواى چونکە «مەلا» کە تیدا بە لەقەب ماوئەو تا ئەوێ «ى» ئیزافەشى داخوایى کردووە نەشیا «ى» کەى بە «جەزیری» یەو بلیکن بەلام هەردوو وشە لە نزیک یە کدییهو نووسران. (بۆ لەقەبە کان بگەرێو سەر درێژەى نووسینه کە).

- (4) ناوی عه‌ره‌بی و بیگانه ئه‌گه‌ر وه‌ک خۆیان را‌گو‌یزران ده‌خ‌ر‌ینه نیو که‌وانه‌وه و به پی‌ی ر‌یت‌وو‌سی زمانه‌که‌یان ده‌نووس‌ر‌ین وه‌ک «محمد، خلعت‌بری، George». به‌لام که‌ پیتی ئه‌و زمانانه له‌ چاپه‌مه‌نی وه‌یا ر‌یت‌وو‌سی کوردیدا نه‌بوون ده‌بی به‌و شیوه‌یه بنووس‌ر‌ین که‌ له‌ زاری کورده‌وه ده‌رد‌ین.
- (5) پی‌ش‌گر هی فیعل و هی غه‌یری فیعل به‌ دوا خۆیه‌وه ده‌لکی. به‌لام که‌ دوو پی‌ش‌گر به‌یه‌که‌وه هاتن ته‌نها ئه‌وه‌ی دراوس‌یی وشه‌که‌یه پی‌ش‌یه‌وه ده‌لکی، ئه‌وی دیکه‌یان به‌ جودا له‌ نزیکه‌وه ده‌نووس‌ر‌ی:
- (a) نیشانه‌کانی مضارع، أمر، نه‌هی، نه‌فی به‌ فیعله‌وه ده‌لک‌ین ته‌نانه‌ت که‌ ده‌نووس‌ر‌ی «نه‌ده‌ر‌و‌یش‌ت» ده‌بی وا له‌ قه‌له‌م بدر‌ی که‌ به‌یه‌که‌وه نووسا‌ون هه‌رچه‌ند «نه، ده» به‌ حوکمی ئه‌لفو‌بی ر‌یی ئه‌وه‌یان نییه به‌ دوا خۆیانه‌وه بلک‌ین، له‌به‌ر ئه‌مه له‌ نزیک یه‌ک‌دیه‌وه ده‌نووس‌ر‌ین.
- (b) ئه‌م نیشانه‌نه له‌ دوا پی‌ش‌گریشدا هه‌ر به‌ وشه‌وه ده‌لک‌ین وه‌ک هه‌ل‌ب‌گره، هه‌لمه‌گره، هه‌ل‌نه‌گر‌ی، هه‌ل‌نا‌گر‌ی، هه‌ل‌نه‌فر‌ی، هه‌ل‌ده‌گر‌ی.
- (c) که‌ را‌ناوی لکا‌و که‌وته نیوانه‌وه به‌ خۆی و ئه‌وه‌ی پی‌ش‌ خۆیه‌وه له‌ وشه‌ی دوا‌وه داده‌بر‌یت وه‌ک هه‌لم‌ده‌گر‌ت، هه‌لم‌گر‌ت، تیم‌گه‌ی‌یش‌ت، بۆمه‌هات، وه‌رم‌گره... به‌لام له‌ نزیکه‌وه ده‌نووس‌ر‌یت.
- (d) که‌ را‌ناوی لکا‌و که‌وته دوا‌ی وشه‌ی سه‌ربه‌خۆه له‌ هه‌موو بار‌یک‌دا له‌ وشه‌ی دوا‌وه‌ی دوور ده‌خاته‌وه وه‌ک خانووم کرد، سه‌ریان تاش‌ی، داره‌که‌تان بر‌یه‌وه...».
- (e) پی‌ش‌گری پر‌ی‌پۆ‌زیشن وه‌ک «ب‌ید‌ین، به‌نامووس» به‌ وشه‌وه ده‌لک‌یت، به‌لام که‌ له‌ پی‌ش‌گریه‌تی که‌وت، له‌ وشه‌که‌ دوور ده‌که‌وت‌ه‌وه وه‌ک «دنیا بی‌ دین هه‌ل‌نا‌کا، خانووم به‌ قور و خشت کرد...».
- (f) پی‌ش‌گری ل‌یک‌درا‌و هه‌میشه به‌ جودا و دوور له‌ فیعله‌وه ده‌نووس‌ر‌یت وه‌ک «ت‌یک هه‌ل‌ق‌زان، ل‌یکه‌وه هاتن، پ‌یکه‌وه ژ‌یان».
- (6) هه‌موو پاش‌گریک به‌ وشه‌ی پی‌ش‌یه‌وه ده‌لک‌یت، ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر دوو پاش‌گر و دوو را‌ناوی لکا‌ویش به‌دوا یه‌ک‌دیدا هاتن هه‌موویان پ‌یک‌را به‌ وشه‌ی پی‌ش‌یه‌وه ده‌لک‌ین وه‌ک «می‌وانداری‌تانم تاق‌ی کرده‌وه، جوولان‌دنه‌وه‌یانت را‌ لی نه‌بوو».
- (7) داتاش‌ین به‌ر واتا و حوکمی وشه‌ی دار‌ی‌ژ‌را‌و ده‌که‌وئ هه‌رچه‌ند روون‌یش نییه ئه‌م داتاش‌ینه‌ی بانگه‌وازه‌که‌ چی مه‌به‌سته. به‌هه‌مه‌حال ئه‌وه‌ی بۆته وشه‌ی فه‌ره‌ه‌نگ‌ی وه‌یا له‌ داتاش‌ینه‌که‌دا سوان و قرتان و سووک‌کردن په‌یدا بو‌بو‌و به‌ سه‌ربه‌که‌وه وه‌یا له‌ شک‌لی لکا‌ودا ده‌نووس‌ر‌ی.
- (8) قرتانی ده‌نگ هه‌ر له‌ په‌راویزی زمانی ئ‌یستا‌که‌ی کوردی به‌ هه‌ند هه‌ل‌ده‌گیر‌ی. له‌و په‌راویزه‌دا ئه‌و ده‌نگ‌ی که‌ له‌ له‌ه‌جه‌یه‌ک‌دا قرتابو به‌لام له‌ له‌ه‌جه‌ی دیکه‌دا زیندوو بو‌و ده‌بی زیندوه‌که‌ ب‌ج‌یت‌ه‌وه بۆ نووس‌ینی ئه‌ده‌بی.
- (9) ژماره‌کان به‌م شیوه‌یه ده‌نووس‌ر‌ین: چوار، چه‌فت، یازده، دوازده، س‌یزده، چوارده، پانزده یاخود پازده، س‌ازده، چه‌فده، هه‌ژده، نۆزده، چه‌فتا – چه‌فصه‌د – چه‌فسه‌د. دووهم، س‌پ‌یه‌م، نۆیه‌م، ده‌یه‌م، یازده‌م، دوازده‌م – یازده‌مین – دوازده‌مین، س‌یزده‌م،... هتاد. چه‌فتایه‌م، هه‌شتایه‌م، نه‌وه‌ده‌م، سه‌ده‌م،... هتد. هه‌زاره‌م، ده‌هه‌زاره‌م، ملیۆنه‌م، ملیۆنه‌مین.

10) راناوی لكاو هه مېشه به وشه ی پېش خۆیه وه دهلكی و له هی دوا خۆیه وه ی داده بری و لپی دوور ده خاته وه مه گهر نېشانه كانی «مضارع، نفی، نهی، امر» به یه كه وه دهنووسرین. دیاره راناوی لكاو به راناوی لكاو وه دهلكیت وه ك «قسه تم پې خوشه، قه له مه كه ت چ لې كرد، دیتمان...».

11) هه رچی «حروف العطف» هه یه به جودا دهنووسری به لام:

- a) دوور پاریزی بكری له به كار هیتانی «وه» كه راگویتستیكي ده قاوده قه له عه ره بییه وه.
- b) واوی عه تفی كوردی دوور له وشه ی پېشیه وه بنووسری.
- c) كه واوی عه تف بوو به كه رتی وشه ده بیته به شیكي بنجی وشه كه و به پېته كانی ديكه وه دهلكی «كه لوپهل، شتومه ك... هتد».
- d) له وشه ی وه ك «ملومل، ده شتوده شت، كه لوكه ل» واوه كه جودا بی به لام له نزیك پېته كانی ديكه وه بی.
- e) وشه ی «ههر» كه له گه ل «كوی، كی، كام...» دا به یه كه وه هاتن لیانه وه نزیك بنووسری وه ك هه ركام، هه ركی، هه ركوی. به لام كه گوتت «له نیو كومه له وشه كه دا هه ركام بو پرسه» ده بی «ههر» دوور بخریته وه چونكه بووه به وشه ی عه تف.
- f) «نه» ی نه فی و عه تف له دووری وشه وه دهنووسریت وه ك نه دیم نه ده روم، نه تو نه نه حمه د هچتان نه هاتن. به لام له «نه میر» دا له وشه كه نزیك ده بیته وه.

له كوتایی ته م كورته یه دا ده لیم كاتی خوی ته نجومه نی كور وای په سهند كرد كه سی ژماره ی یه ك پیت به دوا یه كدیدا هاتن دووی پېشه وه له نووسیندا به یه كه وه بلكین سییه مه كه ش له نزیك یانه وه به جودا بیت یاخود به پبی داخوازی ریزمان دووی دواوه به جودا له نزیك كوتایی وشه كه وه بنووسرین وه ك «لادیی، میینه» كه ده لین «یپی كراوه» سییه مینان جودا ده بی وه یا كه ده لین «ئیوه عاشقی فه نن» نوونی سییه م جودا ده بی. وا ده زانم پېش نیازیكي باش بی بو ئیمكانبوونی خویتدنه وه ی سی پیتی یه كجوری به دوا یه كدا.

«...»